

Énekek szent angyalokról és szentekről.

1.

Órangyalok vasárnapjára.

Dal. „Sok esodákkal égi jókkal“ stb. szerint.

Szent angyalok dicsősége, nagy fölségű fénykirály!
Országodnak földi népe im előtted térdén áll;
Megköszönjük, hogy teremtél számtalan hív szellemet,
A kik minket e siralomvölgyben híven őrzének.

Gondviselő drága lelkek, menny rajai angyalok!
Általok sokszor nyertek segílyt földi vándorok.
Földi pályafutásunkban védőink ti legyetek;
Küzdelmünkben, sok bajunkban őrizzetek, védjeteek.

Angyali énekre.

Szent angyalok! ti zengtétek az első dicséneket,
Annak, akit emberré tett a megváltó szeretet.
Oh vegyítsük a szeráfok zengzetébe énekünk;
Tetszést így majd a világok Istenénél nyerhetünk!

Szent leczkére.

Gyenge voltunk ápolója, édes hív órangyalunk!
Sugalmaddal ints a jóra, ha a bűnre hajolunk.
Lángbetűkkel a lelkünkbe Jézus tanát följegyezd,
Hogy meglássuk üdvözölve a legfőbb jót és kegyest.

Hiszkegyre.

Jó angyalok! hiszszük híven, hogy ti vagytok őseink,
A kik által a nagy Isten minket jóra intve int;
Hiszszük, hogy a bűn éjében ti vagytok a csillagok,
Hogy a vétkés vak lelkében égi fényt ti gyújtotok.

Felajánlásra.

Felajánljuk buzgalommal oh szerelmes Istenünk!
E kenyérrel s e színborral testünk, lelkünk, mindenünk,
Áldozatunk jó illatját engedd hozzád szállani,
Mihelyettünk bemutatják lelkünk szent őrangyali.
Élethajónk kormányzói, ártatlan őrszellemek!
E siralomvölgy lakói hozzátok fölesdenek:
Mig e bús számüzetésben hánynak, vetnek a habok,
E háborgó lelki vészben védjen erős karotok.
Oh világot üdvözítő szent öröme nek hirnöke,
Gábor angyal! mint segítő, légy lelkünknek védnöke:
Szent Mihály! te is védj minket a csatáknak mezején,
Ráfáel! te fényed hintsed vándorlásunk éjjelén.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent vagy angyaloknak nagy királya, Istene!
Az ég és föld, hold, csillag, nap dicsfényeddel van tele.
Láthatatlan fényvilágok, előtted meghajlanak;
Kerubimok és Szeráfok hozánnával áldanak.

2.

Dal. „Oh égből szállott kenyér“ stb.

Üdvözlünk hív angyalok, kilencz égi szent karok,
Legkegyeltebb tiszta lelkek, üdvözlünk őrangyalok!
Legkivált én angyalom, feléd tárom két karom,
Kire itten a nagy Isten bízott, hogy légy gyámolom.
Frigyre léptél én velem, légy a harcban fegyverem,
Ha rám zúdul a bűn rútol az ellent így megverem.
Mint Józsefnek éjjelen, álmaimban megjelenj;
Oh vigasztalj szent malaszttal, éjjel-nappal légy velem.

Mint Tóbiás egykoron, kísérj mindenütt angyalom;
 Drága lélek! esdve kérlek: járj én velem egy nyomon.
 Vidd imám az Ur elé, könnyem gyöngyit fűzd belé;
 Édesd dajkám! kisdéd sajkám kormányozd a menny felé.

3.

Dall. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

Istennek hív szent angyala, éltem gondos jó gyámola!
 Rád eszmélve lelkem vigad, áldom védő karjaidat.
 Gyermekségem bimbókorán, te dajkáltál későn, korán
 Te őrködtél bölcsőm felett: védenczedet most se feledd.
 Ha elföd a bűnéjszaka, te légy lelkem fénycsillaga;
 Ha elhagy az édes remény, égi erőt te önts belém.
 Tiszta kezed kebelemet szent kereszttel jelölje meg,
 Ha rám tör a bűnförgeteg, nyújtsd segítő védkezedet.
 Légy sajkámnak kormányosa, kebelemnek hü lakosa,
 Szivemből vond ki a nyilat, vidd föl mennybe imáimat.
 Nincs náladnál hozzám hívebb, szárnyaiddal főd be híved
 Údv hajnala mig rám virad: gondozd lelkem anyailag.
 Magamban én már nem bízom, szivem s lelkem terád bízom
 Tedd zár alá én szívemet, máskép a bűn, jaj! eltemet.
 Végharczomon ha a halál mérges nyila sziven talál:
 Oh nyújtsd oda védő karod, vigy menybe föl, ha meghalok.

4.

Az ifjuság éneke az őrangyalhoz.

Istennek hív angyala, ártatlanság gyámola,
 Lelkem őre, megmentője! e siralom völgy ölén,
 Karjaidat tárd fölém, én édes őrangyalom!
 Add, hogy mindig jobb legyek, naponkint több jót tegyek
 Szent kegyedre, védelmedre méltóvá hogy így legyek,
 Rosszat soha ne tegyek: én édes őrangyalom!
 Szereteted karjaid, vezess az ég utain,
 Istenemhez szent hitemhez, hogy ne legyek hűtelen,
 Te őrködjél szivemen: én édes őrangyalom!

Vegye körül szent kegyed, a kiket én szeretek;
 Jó szülőim, nevelőim hadd érezzék szüntelen,
 Hogy mily hálás kebelem: én édes őrangyalom!

Egy lelkemet rád bízom, te légy az én pajzsom,
 Ne hagyj engem küzdelmem; te légy biztos oltalom,
 Ha kísértet súlya nyom: én édes őrangyalom!

Alkonyra, ha száll napom s pályámat már befutom,
 A nagy harczban segélyj majdan s ha eljő a végezet,
 Vigyen mennybe vétkezed: én édes őrangyalom!

5.

Szent Balázs püspökről.

(Február 3-ára.)

Dal. „Ez eleven kenyér“ stb. szerint.

Jőjjetek hív lelkek: szent Balázst köszöntsük,
 Szívünket, lelkünket előtte kiöntsük.

Papok gyöngye, koronája, mártiromság vérrózsája:
 Légy orvoslónk szent Balázs!

Mint szentelt gyertyának tiszta, szép világa,
 Tündöklött nagy lelked szívnyerő jósága,
 Osztogattad Isten kincsét, lángszerelmed szerte-hintéd,
 Oh szent Balázs nagy püspök!

Tizennégy segítő szent között ott állasz,
 Boldog pátrónusnak, aki téged választ.

Bajjal teljes ez az élet, szükséges a te segélyed,
 Bajainkban el ne hagyj!

Mint védőt tisztelünk a torokbajokban;
 Mert egy ily szenvedőt szántál meg legjobban.

Halszálkától hogy fuldoklott mentő kézzel valál gyorsott
 Oh gyógyíts meg minket is!

6.

Szent Gábrriel főangyalról.

(Márczius 21.)

Nagy Isten ereje, Gábrriel arkangyal!
 Üdvözlünk ezerszer szívvel és ajakkal,

Egek angyalfejedlme! kit az Urnak szent kegyelme
Nagy dolgokra kiszemelt.

Isten tanácsában terád vala bízva
Világ váltságának szentséges mély titka.

A megbízást eszközölted, Dániellel te közölted
A megváltás idejét.

Zakariás főpap arról hirt tőled vett,
Hogy fia születik az agg Örzsébetnek;
De nem hitte zavarában, azért az Ur haragjában
Némasággal bünteté.

Názárethbe egykor örömmel leszálltál,
Midőn Máriánál követségben jártál.
Hogy ő lenne Isten anyja, te szólítád fel őt arra,
Mint az egek titkosa.

Félénk pásztorokkal szent karácson éjjel,
Te közléd, Gábriel! körülvéve fénynyel,
Hogy ott, Dávid városába, begöngyölve rossz pólyákba
Föllelik a Messiást.

Jézusnak Atyjától édes vigaszt hoztál
S vele ott a kertben ébren virrasztottál;
Letörléd vérverejtékét, bátoritád csüggedségét,
Oh mennyei szent követ.

Nagy Isten ereje Gábriel arkangyal!
Üdvözlünk ezerszer szívvvel és ajakkal.
Jöjj hozzánk is követségbe, minket fölsegíts égbe
Életünk esthajnalán.

7.

Szent Mihály főangyalról.

(Szeptember 29.)

Dall.: „Mennyei szent városnak“ stb. szerint.

Szenháromság hős bajnokja, viadorok legnagyobbja,
Ohsz. Mihály! légy velünk, légy pajzsunk és fegyverünk.

Kardod által, diéső bajnok! a kevélység szégyent vallott'
Oh sz. Mihály! légy velünk, ha sátán küzd ellenünk.

Egek győztes bajvívója, sárkány feje megtiprója,
Oh szent Mihály! légy velünk, ha a bűn küzd ellenünk.

Védjed keblünk gyöngé várát, hogy a vétkek meg ne száll-
Oh sz. Mihály! légy velünk, ha a test küzd ellenünk. [ják

Sátánon nyert diadalmad adott neked nagy hatalmat,
Oh sz. Mihály! légy velünk, csatát másképp nem nyerünk.

Taníts meg a küzdelemre, vezess biztos győzelemre,
Oh sz. Mihály! légy velünk, bár nincs arra érdemünk.

Test s világgal ha harczunk van e rémséges nagy
[harczunkban:

Oh sz. Mihály! légy velünk, te légy győztes fegyverünk.

Istápolj, hogy szentül éljünk, hogy egykoron [mennybe
[érjünk

Oh sz. Mihály légy velünk, koronát csak úgy nyerünk.

8.

Szent Ráfael főangyalról.

(Október 24.)

Dall.: „Üdvözlégy oh életfája“ stb. szerint.

Téged Krisztus, Atyafénye, bűnös lelkek életel
Kit magasztal körülvéve angyallelkek serege:
Buzgalommal énekelve, áld lelkünk szent érzelme.

Magasztaljunk összevéve minden angyal szellemet;
Mindezek közt ma dicsérje Ráfáelt a kegyelet,
Tóbiás hű vezetőjét, a poklok meggyőzőjét.

Távoztasd el, menny királya! tőlünk a sok bűnveszélyt,
Küldd lelkünk oltalmára Ráfáelt a fővezért,
Hogy a sátán ne árthasson s tőrrel meg ne foghasson.

Lelkünk undok bűn fekélyét gyógyítsa be Ráfael,
Nemünk lelki ellenségét tőlünk messze hajtsa el,
Hogy az égbe feljuthassunk, neked hálát adhassunk

Oh Mária, Isten anyja, angyalok nagyasszonya!
Lelkünknek te légy oltalma, mig jó éltünk alkonya.
Te légy velünk védpajzsoddal, az angyali karokkal.

Legyen áldás és dicséret annak, a ki alkotott,
Jézusnak, ki emberré lett s egykor köztünk itt lakott,
Szentlélekkel egyetemben itt e földön s ott mennyben.

9.

Apostol napjára.

Dall. „Küldeték a szent Szűzhöz“ stb. szerint.

Aldjuk N. N. apostolt, buzgón zengve neki,
Ki földünket új fényvel, megörvendezteti,
Kereszténység! magasztald nagy hitvezéredet,
Ő általa tértek meg a pogány nemzetek,

Ő a tévedt lelkeknek vezetője vala,
A Megváltó hitére születtek általa,
Vérét ontva, Krisztusnak nemzett nemzeteket,
Ennyire nem képes más, csupán a szeretet.

Amit lelke az égi forrásból merített,
Terjeszté a népek közt az isteni hitet;
A ki által másoknak üdvhazát készíté,
Mennyit nyitott neki is, Krisztus igaz hite.

N.-nek a szegénység vala kincsözöne,
Keserűség, szenvedés vigasza s öröme,
Az üdvigét hirdetni nem volt neki elég:
Önkezűleg kereste naponta kenyerét.

Ő a földi javakban örömet nem talált,
Nyeréségnek tekinté a vértanú halált.
Szive s lelke csupán csak ott fenn az égben élt,
Feleinek szolgálva küzdött az Istenért.

N. apostol ragyogtál miként égen a nap,
Lenyugva is örökre látszik fénysugarad.
Oh szólj értünk az Urnál Krisztus apostola,
Hogy mi is feljuthassunk az égbe valaha.

Atya, Fiú s Szentlélek! ezer hála neked,
Te, ki teszed szentekké a gyarló lényeket:
Kegyelméd kincstárából adj egy morzsát nekünk,
Hogy szent N.-nek mindvégig követői legyünk.

10.

Egy szent vértanúról.

Dallam: „Édes szüz Mária irgalmasság“ stb. szerint.

Tiszteljük N. N. a mai nap hőjét,
Kit körülragyog a mennyei dicsőség
Tündöklő szépsége;
A ki megvetette itt lenn a mulandót
S megnyeré az égben az örök állandót,
Melynek nem lesz vége.

Gyémántokkal rakva aranykoronája,
Örök boldogságtól sugárzik orcája,
Öröm nézni rája;
Fel vagyon öltözve szép biborköntösbe,
Mely saját vérében van pirosra füstve;
Fénylik glóriája.

Már itt a Szentlélek örömét élvezte,
Nevét az életnek könyvébe jegyezte
Az örök Kegyelmes;
Meghalt Krisztusért, hogy éljen mindörökké
Koronáját senki el nem veszi többé,
Mig Isten Isten lesz.

Siessünk hát mi is a szép mennyországba,
Mint a gyermek siet az anyai házba,
Tűrjünk mindent érte;
A nagy küzdelmeknek nagy lesz a jutalma,
Megszünik ott majd a szenvedők fájdalma,
Örömökben élve.

Oh dicső vértanú! könyörögj érettünk.
Hogy mi is az égbe egykor fölmehessünk
S váljék sorsunk jobbra;

Mi a legutolsó helylyel megelégszünk,
 Oh csak azt szerezd meg érdemiddel nekünk,
 Krisztus hős bajnoka!

11.

Több szent vértanuról.

Dal. „Áldott légy ezerszer lurdi kegyes szüz“ stb. szerint.

Aldunk s magasztalunk dicső vértanúk,
 Kik élteten nyertetek babérkoszorút,
 Köntöstöket vérben mostátok meg,
 S hajnal biboránál pirosabb lett.

Nem rettegtétek ti a rémur dühét,
 A hóhér pallosát, a máglyák tüzét,
 Nem csábíthatták el igérettel:
 Krisztus hős erélylyel vértezett fel.

Bakó a kínzásban kifáradhatott,
 Mig nektek az Isten új erőt adott;
 Koronátokban most piros bimbók
 A Jézusért ontott vérrubintok.

Vérbabéros hősök, lelkes martirok!
 Megszüntek, elmúltak már a nagy kínok,
 Sötét börtön helyett ott az égben
 Osztottok ti Jézus örömében.

Nincsen már rabbilincs a szent lábakon,
 Uralkodtok mennyben örökszabadon,
 Nem kínoz az éhség, miként itten:
 Ha lényével táplál most az Isten.

Nézzétek szent hősök! éltünk mily zilált,
 Szivünk a csatákban nem elég szilárd;
 Jézusnál, ki meghalt mi érettünk,
 Emeljetek esdő szót mellettünk.

Krisztus, vértanúknak erős Istene,
 Biboros királya, titkos ereje!
 Add, hogy mennyegedet megnyerhessük,
 Ha véren nem, könnyön megvehessük.

12.

Egy szent hitvallóról.

Dicsérjük az Urat az ő szentjeiben,
Jeles emléköket őrizzük meg híven.

Tiszteljük a drága hitvallót, a kinek
Magasztos évnapját ma tartják a hívek.

Jézus az igazság, az élet és az út,
A ki őt követi, az ég honába jut.

Mintha mennyekből a szentek kiáltanak:
Nézzétek rajtunk az erény diadalát.

Siessünk menny felé a szentek nyomdokán,
A nyolcz boldogságnak szent létráján, fokán

Hogy részt vehessünk a szentek örömeiben,
Az ő példájukat kövessük itt híven.

A mai nap hőse, ki volt példaadónk,
Legyen az egekben hűséges pártfogónk.

Jól forgatta ő a reá bízott girát,
Nem győzhette őt le az ördög, test s világ.

Hála Atya, Fiu és Szentlélek neked,
Ki felmagasztalod a dicső szenteket.

13.

Szent Józsefről.

(Márczius 19.)

Dal. „Nagy Isten áldva“ stb szerint.

Szent József a buzgó kebel, nagy öröm napot ünnepel,
Áldván Istent, ki tégedet oly fényesen kitüntetett.

Szentséged nagy jutalma lett, hogy a mennyei szeretet,
Téged rendelt ezrek közül Isten anyjának jegyesül.

Te karjaidon hordozád váltságunk drága zálogát,
Te ringattad a kisdedet, ki a világnak üdve lett.

Te öröztted látván a vést, a földre szállt gondviselést,
S viszont ő lett a szűz anya, halálórád őrangyala.

Kérjük hát pártfogásodat, hogy Jézus, ki halálodat
Megszentelé, legyen velünk, akkor boldog halált nyerünk.

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának,
S vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

14.

Dallam: „Aldott légy ezerszer“ stb. szerint.

Szent József, királyok ősvadéka,
Az Atya Ur Isten nagy ajándéka!
Te a világ édes oltalma vagy,
Hozzád szent szerelmünk buzgalma nagy.

A Szentháromságnak vagy te szolgája,
Az Isten Fiának édes dajkája,
Szentlélek Ur Isten hív titkosa,
A gazdag mennyország kincstárosa.

Nagy méltóságodat bámulja minden,
Hozzád fogható a szentek közt nincsen;
Rád, bizta az Atya egy szent Fiát
És örömünk okát, szűz Máriát.

Híven szolgáltál az Isten Fiának,
Vele együtt drága szűz szent anyjának;
Oh taníts meg erre bennünket is,
Jézusnak szolgálni híven segíts.

15.

Szent József társulatának éneke

„Szeretlek szép Jézus,“ stb. szerint.

Szent József, szent József, drága család atya!
A kire bízva volt az egek rajzata;
Órizted Máriát s kis Jézusodat is,
Órizzed a mi kis társulatunkat is.

Szent József, szent József! csodált sok milliom,
 Szent kezedben ragyog a szűzi lilium;
 Födözted ránk kérünk, atyánk! palástodat,
 Melylyel befödözted fogadott fiadat.

Szent József, szent József! kegyesek kegyese,
 Az Isten anyjának szűzi szent jegyese!
 A mi házainknak gondviselője légy,
 A szent Család közé szent oltalmadba végy.

Szent József, szent József, tiszta szép napvilág,
 A kit atyjának valla széles nagy világ!
 Terjeszd felénk áldott ölelő kezedet,
 Melylyel átkaroltad Jézust a kisdedet.

Szent József, szent József! a szent Család feje!
 Mely tápszert és ruhát te általad nyere:
 Szerezd meg nekünk is a napi kenyeret,
 Szeresd, mint kis Jézust, azt ki téged szeret.

Szent József, szent József! elestek támasza,
 Halállal küzdőknek utolsó vigasza!
 Ha hozzád emelni nem birom már karom:
 Jézus s Máriával jójj hozzám akkoron.

16.

Szent József társulat tagjaiért.

Dall.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Oh világ bölcs Teremtője, tiszta lelkek szeretője!
 A sz. József társulatra, tekints kérünk hív nyájadra.

Szent Fiadnak gondozóját, nevelőjét, ápolóját,
 Buzgó szívvvel minden lépten tisztelik ők kiváltképen.

Szent Józsefnek pártfogása, érdemekben gazdagsága.
 Áldásodra legyen forrás, merítsenek ebből folyvást.

Oh világ bölcs Teremtője, tiszta lelkek szeretője!
 Szent Józsefnek tisztelőit a mennyekben megdicsőítsd.

17.

Szent Györgyről.

(Ápril 24).

Dal. „Oh ki ez oltáron“ stb.

Oh szent György! e nap, mely ma feltűnt,
Tapsoló örömtől hevülve köszöntünk,
Neked, Krisztus hőse, kegyes, drága szentünk!
Dicséneket zengünk.

Azt kívánta tőled, megtörhetlen bajnok!
Vađ Diokleczián, a szivtelen zsarnok,
Hogy a bálványt imádd, ne az igaz Istent,
A ki király itt s fent.

De te, hős! megvetve a zsarnok parancsot,
Semmi bálvány előtt térded meg nem hajtod;
Csontzúzó vaskerék, tüzláng s szörnyű kínpad,
Hitedben nem ingat.

Vége van, vége már itt a nagy kínoknak,
Piros vércseppjeid, mint rubin ragyognak;
Mennyegzős ruhádnak ez lőn ékessége,
Koronád szépsége.

18.

Nepomuki szent Jánosról.

(Május 16.)

Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények!
Nepomuczénus szent Jánost igaz jó hívek!
Istennek hiv szolgáját, Krisztus kedves martirját,
Ki érette megvetette a szörnyű halált.

Te vagy Prága városának hajnalcsillaga,
Te vagy gyöngye, drága kincse, szép koronája,
Nemzeted ékessége, Csehország fényessége,
Az egész világnak pedig gyönyörűsége.

A királynénak gyónását, hogy megtartottad,
A titkot, melyet hallottál, ki nem vallottad.

Király ezért epedett, dühösségre gerjedett,
Kínzásokkal, ha nem mondogd úgy fenyegetett.

Oldaladat sütögették égő fáklyákkal,
Orczád, melled, kezed, lábad, minden kínokkal,
A hóhérok rugdostak, mások pedig csufoltak,
Ezek által szentségedtől, hogy elvonjanak.

De mivel, hogy mindezekről meg nem ijedtél,
A kínoknak nagyságától meg nem rettentél,
Azért vízbe vessenek és abban megöljenek,
A király azt parancsolá embereinek.

Sötét éjjel levettettél Moldva vizébe,
Hogy a király gonoszága legyen rejtekbe,
De csillagok szolgáltak, melyek égből szállották,
Tested körül fényességgel világoskodtak.

Mint hogy már az Isten élsz dicsőségben,
Mennyországban a szenteknek nagy seregében,
Téged pártfogónknak választunk s szószólónknak
Isten előtt esedezőnk légy mindnyájunknak.

Kik főképen jó híroktól megfosztattanak,
Rágalmazásnak vétkétől nagy kárt vallottak,
Nyerd vissza jó nevöket, szégyenítsd rossz nyelvüket
Mindazoknak, kik ellenzik tiszteletedet.

Dicsőség legyen Istennek, Atya, Fiúnak,
Szentlélekkel egyetemben mind a háromnak,
Minekünk irgalmazzon, büntől megoltalmazzon,
Sok érdeme szent Jánosnak jókat okozzon.

19.

Páduai szent Antalról,

(Junius 13.)

Páduai szent Antalról e szent lelkű hitvallóról
Emlékezzünk, jó hívek! szent Ferencz hív követője,
Árnyékvilág megvetője, hozzád ma sok hű sziv esd!

Mennyben nyíló szép virágszál! Krisztusért meghalni
[vágtyál,

Az Ur lelke volt veled, imádság, bőjt és vezeklés,
Önmegvetés s testöldöklés volt a te szent fegyvered.

Általa a szent hit éledt, ujszövetség szekrényének
Nevezett a szent Atya; Szentháromság jelvényének,
Jézus dicső szent nevének voltál lelkes bajnoka.

Páduának kedves szentje, Olaszország sz. kegyeltje!
Kérünk, szeress minket is; érdemiddel a szép égbe,
A szenteknek seregébe hős karoddal felsegíts.

Imádás a Háromságnak, háromban egy valóságnak,
Tiszteljük a szenteket; oh sz. Antal! földi angyal!
Kérünk szívvvel, kérünk ajkkal, pártfogold hű népedet.

Viz Z.-tól.

20.

Páduának régi nagy büszkesége,
Kiben Istenért nagy szeretet ége,
Kit a kis Jézus ölelt nagy kedvvel,
Neked az utókor emléket szentel.

Üdvözlünk tégedet szegények atyja,
A te szereteted őket most se hagyja,
Letekintesz rájuk a magas égből
S örömköny árad az inség szeméből.

Osztod most is a „szegények kenyere“-t,
Jók által hinted a sok jót szertesét.

A te tisztelőid buzgó csapatja
A jó sugalmát mind tetőled kapja.

Liliomot tartasz szentelt kezedben,
Mert tiszta voltál egész életedben;
Azért jelent meg utolsó órán
Mária, hogy veled egekbe szálljon.

A tévedés ellen küzdél hevesen,
Ezreket vezetve szent ösvényeden
S midőn nem hallgattak rád az emberek,
Hallgatód a halak sokasága lett.

Sok csodával dicsőített meg az ég;
 Mert szeretett már itt nagy szentségedért,
 Sirjából a meggyilkoltat elhozád,
 Hogy tegyen az igaz mellett vallomást.

Légy oltalmunk nekünk is ez életem,
 Kik tisztelünk buzgó szívvel ide lenni
 S hogyha kár ér, bármi testi-lelki baj,
 Légy segéllyül szentséged imáival.

S hogyha egykor eljő majd reánk a vég,
 Add: utolsó óránk ne legyen setét
 S mit tán elvesztettünk hosszú életem,
 Üdvünket találják veled odafenn.

22.

Szent Péter és Pál apostolokról.

A mise kezdetére.

Két szép csillag Róma fénye,
 Péter és Pál hős bajnokok
 Egyházunk két szemefénye,
 Mennyet tartó oszlopok!
 Hódolat vonz ide minket,
 E tündöklő szép napon,
 Hogy kitárjuk érzelminket
 Ömlengő szívhangokon.

Dicsőségre.

Szenteiben bámulandó
 Az irgalom Istene;
 Szentté lehet a halandó,
 Ha egyesül ő vele.
 Neki legyen nagy dicsőség!
 Zengje szentek serege,

Hogy ez ünnep páros hőst
Szentté tette bő kegye,

Hiszekegyre.

Hisszük amit forró hévvel
Péter és Pál hirdetett,
Mit e két szent piros vérrel
A szent könyvbe jegyezett.
Oh mennyország hő polgári,
Világító két torony!
Ha hitért kell síkra szállni,
Védjete az ostromon.

Szent-szent-szentre.

Szent az Ur, a szentek szentje,
Az örökfény tengere!
Föld az éggel versenyt zengje;
Szent a szentség Istenel
Szent Péter s Pál,
Ti a parton koszorúzva állotok:
Mig itt sirunk mi a sarcon,
Értünk ott fenn szóljatok.

23.

Molnár J.

Krisztus születése után
Hatvankilenc esztendővel,
Gonoszságtól áthatottan
Neró császár nagy dühével:
Vezet két hőst vesztőhelyre,
Kínzások közt, hogy megölje
Pétert fejjel lefelé
A keresztre szegezé
Pálnak pedig a palossal
Szent fejét elvéteté.

Neró császár mit vétettek neked ezen dicső hősök?
Mily borzongás fogott körül? midőn eléd freccsént vérök
Néma maradt a hős ajak, de az ígék megmaradtak,
Él Jézus szentegyházad, mely mindig sziklán állott.
Nem vesz erőt rajt a pokol, hit gyújt benne világot.

*Szent Péter és Pál kérünk: imádkozzatok értünk,
Hogy hitünkért legyünk készek, mi is ontani vérünk.

24.

Örök fénytengere, ki ez aranynapra
Boldog verőfényes világát ragyogtatja,
Ki megkoronázta dicső szent Pétert, Pált
És a bűnösöknek édes mennyeget ad.
Péter mennykapúja, Pál világ tanára,
Róma ős atyai népek két birája,
Mennyországot nyertek e babéros hősök,
Egyik kereszt által, másik karddal győzött.
Péter fogadd el a hívek esdeklését,
Szavad bűnünk lánczát széttépni ne késsék,
Az Ur terád bizta, hogy menyei várát,
Hatalom kulcsoddal kinyitnád, bezárnád.
Pál jeles hittanár jóra oktass minket,
Ragadd el magaddal égbe sziveinket;
Ott van a szeretet e szép ragyogó nap,
Ott láthassuk arczát a boldogítónak.

25.

Dicsőséges oszlopai Jézus Krisztus hitének,
És szentséges nagy papjai Isten bölcsességének;
Szent Péter és Pál apostol, kikben örök életnek,
Fundamentoma Krisztustól tétetett a szent hitnek.
Péter te vagy az a kőszál, melyen rendíthetetlenül,
Jézus Krisztus szentegyháza fenn áll mint szüntelenül,
Tégedet választott Jézus első főpásztorának,
Mert először te vallottad őtet Isten fiának.

Szent Pál nemzetek doktora, mint a nap az egeken
Tündöklött, járt, sokat fáradt, tanított sok helyeken,
Az Istennek szent törvényét, amint mennytől tanulta,
Mint igazságnak törvényét írásba is foglalta.

Neró császár üldözője Jézus Krisztus hitének,
Ajánlta fel a szenteket valóságos dühének;
Szent Péter fejjel lefelé feszítetté keresztre,
Szent Pál meg lefejeztette Neró rendeletére.

26.

Szent Magdolnáról.

Dal.: „Aldjad ember e nagy“ stb. szerint.

Asszonyi rend ékessége, vezeklőknek példányképe,
Nevednapján rólad zengünk, szent Magdolna!
Megtérőknek, kegyes szentünk, légy oltalma.

Gyarló Éva gyarló magva, bűnös asszony, bűnös Magda
Ez volt neved a városban s a vidéken,
Mint nagy szentet áldnak mostan földön s égen.

A mennyország sirt feletted, hogy gyöngypártád elvesz-
De életed lón siralmas, oh Magdolna! [tetteted;
S megbocsátott az irgalmas nagy irgalma.

Bár koronád nincs virágból, de bűnbánat aranyából:
Benn tündöklök tört szivednek igaz gyöngye,
Bánatfelhős két szemednek drága könyje.

Jézus! világ megváltója, sebeinknek orvoslója:
Érdemeit Magdolnának oh tekintsed,
Adj a hűnök bús fiának égi kincset.

27.

Szent Annához.

Molnár „Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Ma van szent Anna asszonynak névnapja,
Ma minden buzgó szív őt magasztalja;
Üdvözlégy szent Anna! áldott anya,
Kinek anyánkká lett szűz magzata.

Oh kérünk községünk vedd oltalmadba,
 Órizd veszélytől minden javaiba',
 Hisz te vagy Jézusnak jó nagy anyja,
 A te kérésedet meghallgatja.

Légy pártfogójuk a szegény árváknak,
 Párjától elmaradt özvegyosztálynak;
 Sirva kiáltanak fel tehozzád,
 Segítő karodat feléjük tárd.

Nézzétek szent Annát jó édes anyák,
 Istennek nevelte a szűz Máriát.
 Neveljétek ti is gyermekitek,
 Hogy a jó Istennek tetszhessenek.

Áldd meg szent Anna az édes anyákat,
 Áldd az öregeket s az ifjúságot.
 Kérd Jézust, Mária édes Fiát,
 A te kérésedre majd üdvöt ad.

Rólunk ne feledkezz, ha jön az óra,
 Testünk ha benn pihen gyászkoporsónkba:
 Jőjj el Máriával, vigy a mennybe,
 Hogy ott dicsérhessünk mindörökre.

28.

Dal. „Üdvözlégy Mária, kit az Isten“ stb. szerint.

Üdvözlégy szent Anna, szűz Mária Anyja!
 E szép napon megköszöntünk, dicséneket zöngünk.
 Az Ur kiválasztott, adva sok malasztot,
 Hogy légy Jézus öreg anyja, méltóvá tett arra.
 Pátriárkák sarja, próféták aranya!
 Napsugara benned támadt üdvünk hajnalának.
 Szövetség bárkája, szent Joákim párja,
 Nagy királyok nemzedéke, asszonyi rend éke!
 Harmatozó felhő, mely keletről feljő!
 A magtalan kesergőnek légy vigasza főleg.

Kegyelem edénye, legjobb szülék fénye!
 Unokádnál védj bennünket, karold fel ügyünket.
 Oh dicső szent Anna! segíts minket arra,
 Hogy az égbe fölmehecssünk, s ott veled lehessünk.

29.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Üdvözlégy szent Anna Jézus nagyanyja!
 A szűz Máriának szülő dajkája;
 Téged szüntelen köszöntünk,
 Neked buzgón énekelünk.

Oh Szentháromságnak kincses ládája,
 Magyar nemzetünknek nagy vigassága.
 Neked örül szivünk s lelkünk,
 Téged dicsér tehetségünk.

Megáldotta érted a keddi napot,
 Melyen születésed és halálod volt,
 Áldást ígér mindeneknek,
 Kik téged buzgón tisztelnek.

Azért igaz hittel s nagy reménységgel,
 Tiszta szeretettel s buzgó lélekkel,
 Hozzád járulunk szent Anna,
 Máriának édes anyja.

Magunkat egészen neked ajánljuk,
 Lelkünket s éltünket te reád bízunk.
 Kérünk Anna irgalmas légy,
 Minket oltalmad alá végy.

30.

Urszine változása napján,

(Augusztus 6.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Aki Jézus után vágyik s keblében sz. hit világít,
 Nézzen ma a Táborhegyre ott látja őt fénynyel fedve.

Ó, kit ural a mindenség, az öröktől való felség,
Fénylőbb, mint ég aranynapja, messze ragyog díszalakja.

Mózes s Illés áll mellette, nyitva mennyég felette;
Onnan int az Ur szózatja: boldog, a ki őt hallgatja.

Jézus, lelkünk napvilága! szívünk méze, vidámsága!
Szétsugárzik verőfényed, elüzi a sötét éjet.

Atya örök sz. viszfénye, égnek s földnek egy reménye!
Ki ma Táborhegyén állasz, kihez betérsz, mily vidám az.

Szállj be lelkünk hajlékába, légy életünk vidámsága,
Hogy csak téged szerethessünk s egykor mennybe föl-
[mehessünk.

Kinek a föld öröme ragyog ma szép reményfénye,
Táborhegyen ki szint váltott: legyen Jézus százszor
[áldott.

31.

Molnár J.-tól Dall.: „Isten hatalmas bajnoka“ stb. szerint.

Maga mellé vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost,
Felment velök egy nagy hegyre, hol elváltozott sz. színe.

Oly fényes lett szelid arcza, mint a fénylő nap sugara,
Mózes, Illés megjelentek és vele ott beszélgettek.

Látván Péter monda neki: Uram jó nekünk itt lenni,
Három hajlékot építünk, Mózes, Illés itt lesz velünk.

Nem is végzé be szavait, fényes felhő szállt rájuk itt;
Im szózat jött a felhőből, Isten szólott az egekből.

Árnyas felhőből ez szavam: ez az én szerelmes Fiam!
Kiben nagy kedvemet leltem, hallgassátok szívérzettel.

Róla ne szóljon ajkatok, amiket most itt láttatok,
Mig egykor majd feltámadok, majd róla szólhattok.

32.

Szent Józsefről, a boldogságas Szűz jegyeséről.

„Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Üdvözlégy szent József, Jézus dajkája!

A szűz Máriának kedves hű párja.

Oh szüzességnek virága,

Angyalok vigadó társa!

Az Ur Isten téged nagyon megkedvelt,

Midőn szent Fiának atyjává rendelt,

Hogy te ötet felnevelnéd,

Édesdeden ölelgetnéd.

A vigasztaló is téged megáldott,

Midőn száraz vessződ szépen kinyillott,

Hogy szűz Mária jegyese,

Te lennél szerelmes férje.

A fehér liliom kezében fénylik,

Ezzel szüzességed szépen tündöklük;

Hogy e világon szűz voltál,

Mennyben megkoronáztattál.

Oh dicső szent József! legboldogabb vagy,

Minden szentek között te érdemed nagy;

Mert te Jézust ápolgattad.

És gyakorta csókolgattad.

Azért az angyalok s mennyei szentek,

Földi alkotmányok s minden nemzetek

Téged szüntelen dicsérnek,

Neked víg éneket zengnek.

Én is tiszta szívből téged köszöntlek,

Áldlak, magasztallak és dicsőítlek.

Oh szent József, Krisztus atyja!
Máriának kedves társa.

Magamat egészen te reád bízom,
Minden szükségemet neked ajánlom.
Oh szent József, én reményem!
Légy mindenkor segedelmem.

Lelkem tisztaságát nyerd meg én nekem,
Minden veszedelmet távoztass tőlem;
Kérlek nekem irgalmas légy,
Engem oltalmad alá végy.

Beteges ágyamban látogass engem,
Halálom óráján légy én mellettem,
Hogy lelkem mennyben fölmenjen
S ott veled örökké legyen.

33.

Szent György vitéz és vértanuról.

Dall. „Égi trónján ül“ stb. szerint.

Szent György vitéz, Krisztus hű bajnoka,
Hősök hőse, mennynek fénycsillaga!
A szükségben segítő szentek közt
Helyet neked az Ur Jézusod ada.

*Drága gyöngyünk, vitézlő szent Györgyünk!
Évnapodon szívünkben köszöntünk.

Legyőzted a hitetlenség szörnyét,
És ledöntéd a bálvány szobrokat;
A rút sátánt, e hétfejű sárkányt,
Seregestül mind meggyőzted magad.*

Megbámulták hősi bátorságod
A mennyei dicső hadseregek,
Midőn Krisztus nyomdokain járva,
Feláldozád érette élted.*

Küzdelemből áll a mi éltünk is,
 Küzd ellenünk az ördög, test s világ;
 Ah, te fogd fel győztes pajzsoddal
 A kísértet méreggel telt nyilát.*

Napsugaras korona ékesíti hős fejedet,
 Oh menny örököse!
 Mártírvéred fényétől piroslik
 Dicsőséged szép biborköntöse,
 Drága gyöngyünk, vitézlő szent Györgyünk!
 Fel az égbe tehozzád könyörgünk.

34.

Enek Nepomuk szent Jánosról.

Nepomuk városa hozta e világra szent Jánost,
 Csehország nevelé, magának eljegyzé, mint pátronust
 Ahol testben, nagy szentségben élt Isten kedvében,
 Csodatételekben, szent János.

Isten Anyja nyerte, hogy születnék kérte e világra,
 Egy öreg atyától s magtalan anyától csoda módra,
 Mert az égből, onnan felől leszállott csillagzat
 Jel volt, hogy szent magzat szent János.

Alig emeltetett és felszenteltetett a papságra,
 Már is híveket, gerjeszt minden népet buzgóságra!
 Prédikálván s tanítgatván, Isten dicsőségét,
 Terjeszté félelmét szent János.

Látván nagy szentségét, buzgó szent életét a királyné,
 Hogy ő gyóntatója, lenne lelki atyja, ötet kéré;
 Azért papja s jó pásztora, lelkismerete

Vizsgálója leve szent János. [tudván:

A negyedik Vencsel, kegyetlen cseh király ezt meg-
 Tömlöccel s kínokkal, ijeszté halállal haragjában
 Ha gyónásban, szent titokban mit szólt a királyné,
 Ki nem jelentené szent János.

De Istennek papja, áll erős bajnoka hallgatásban;
 Inkább kész meghalni s kínokat szenvedni igazságban
 Hát Prágában, Moldvába vettetik, de mennybe
 Megyen nagy örömbe szent János.

Midőn bevettetett, teste merítettet már a vízbe.
Égből tűz leszálla szent testhez éjszaka fényességbe;
Bizonyítván s megnyugtatóván, hogy ártatlan vala
Istennek mártirja, szent János.

Azért a papi rend nagy tisztelettel ment és kivevé,
A főkáptalanban, prágai templomban eltemeté;
A hol nyugszik, halva fekszik, jó névnek és hírnek,
Pártfogója népnek, szent János.

Tehát mi hozzánk is, tisztelőidhez is hajtsd füledet,
Vedd be kérésünket, halld éneklésünket, kérünk téged
Magyar népnek, híveidnek, míg élünk, gyámolunk,
Jó névben oltalmunk légy szent János!

35.

Ének szent Alajosról.

Dall. „Egekből eredett“ stb. szerint.

Egekbe vitetett ártatlan virág!
Kit meg nem ejthetett a csalárd világ;
Szüzesség csodája, ifjuság példája, szűz Alajos!
Szerelmes pártfogóm, kérlek légy szószólóm,
Minden szükségemben ez életben.

Te büntől lelkedet tisztán tartottad,
Mégis szűz testedet mért sanyargattad?
Oktattál engemet, hogy büntől lelkemet így őrizzem!
Mert mint a rózsaaág, úgy az ártatlanság
Sanyarú tövissel tartatik fel.

Ah! mért nem követtem példádat ebben,
Magamnak kedveztem: voltam sok bűnben;
Kérjed Istenedet, ezután éltedet, hogy kövessem;
Hanem oly ártatlan legyen minduntalan,
Bennem tiszta lélek, míglen élek.

36.

Ének szent Péter és Pálról.

Jertek dicsérjük e napon Krisztusnak követeit,
Harsogja is minden templom, Péter s Pál dicséretét

Kösziklája szentegyháznak, te vagy Péter a hittárnok
Nálad mennyek kulcsai, Felségednek jelei.

Oszlopa vagy mi hitünknek, sz. Pál te nagy apostol,
Ki hirdetted nemzeteknek, azt ki embert vigasztal.

Éltél-haltál Jézusodért, átok lettél társaidért,
Hogy megnyerjed lelköket, hitre térítsd szívöket.

Oh, hogy te szent szavatoknak hangja térjen lelkünkbe
Követése tanácstoknak, legyen fény út mennyekbe;
Hol Jézusnál már vigadtok, dicsőségben fent ragyogtok
Kik jó harcot küzdtetek, Jézusért itt éltetek.

37.

Az apostolok nevének mondjunk áldást keresztények
Téged áldunk oh nagy Isten! apostolid érdemében.
Ők az első hitbajnokok s legfényesebb csillagzatok,
Hitők erős oszlopára épült Jézus szentegyháza.

És öröklő ígéretet a Megváltó nékiek tett:
Hogy anyaszentegyházával lesz ő a Szentlélek által.
Oh légy velünk s adj kegyelmet követnünk a sz. életet,
Mely által az apostolok nagy érdeme mennyben ragyog.

Jézus! szentegyházunk feje! tekints örök érdemedre,
Hogy szenteid könyörgése lelkünket hozzád segítse.
Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának
S vigasztaló Szentlélek, Háromságban egy Istennek.

38.

Szent Rózália szűzről.

(Szeptember 4.)

Dall. „Máriát tisztelni vágyódik“ stb. szerint.

Egy tiszta szép szűzről zeng ma az ének,
Ki arája volt a vérvölegénynek;
Szűz szent Rózália, világ csodája,
Angyali erények szép bokrétája.

E csalárd világról lelked lemondott,
Csak az égiekre volt neked gondod;
Szűz szent Rózália, Jézus galambja!
Elrejtéd magadat egy szük barlangba.

Az örök javakat buzgón kerested,
 Bójtólve, virrasztva sanyargattad tested;
 Szűz szent Rózália, szűzeknek szépe!
 Vezeklő lelkeknek lól példányképe.

Oh hajolj mihozzánk, Jézus Báránya!
 Hogy szívünk csak a te nyomdokod járja;
 Szűz szent Rózália, puszták virága!
 Segíts föl minket az égi hazába.

Gyűjtsd lángra szívünket égő sziveddel,
 A bennünk megrögzött rossz vágyat vedd el;
 Szűz szent Rózália, ékes lilomszál!
 Jézus előtt értünk oh illatozzál.

39.

Szent Vendelről.

Kovács II. 74. l.

(Október 20.)

Dal. „Áldjad ember“ stb. szerint.

Szent Vendel, Isten szolgája, pásztor életnek példája
 Vadon születte s nevelte szelid bárány!
 Csodánk lettél a mezőnek zöld oltárán.

Kihajtottál a mezőre, a virágos legelőre,
 Midőn a nyáj földön legelt, te az égen,
 Eljegyezett, mert megkegyelt az ég régen.

Pásztor élet gyarlóságát, nem ismeréd gonoszságát,
 Ambár ezernyi sorsosod dül a bűnnek:
 Te lábait könnyel mosod az Istennek.

Sz. szemed rólunk ne vedd el, könnyörgésünket fogadd el,
 Kérd az Istent, hogy tartsa meg karjainkat,
 Bár esztelen, de bünteten barmainkat.

Ha ver az Ur ostorokkal, engeszteld meg tárt karokkal,
 Kapsold össze szent kezedet kezeinkkel,
 Mutasd be szent kérésedet kéréseinkkel.

Jójj e gyászos legelőre, kísérj a nagy delelőre,
 Segíts közbenjárásoddal mig fölérünk,
 Jutalmaz meg ádlásoddal, melyet kérünk.

40.

Mindenszentek napjára.

A mise kezdetére.

!Dall. „Mennyben az Ur“ stb. szerint.

Föltetszett az aranyos nap
 Nyitvák ma a menyzegek
 Trónjánál az ég Urának
 Leborúlva térden állnak,
 Örvendeznek, vigadoznak
 A mennyei seregek.
 Essünk mi is zsámolyára,
 Ő szentek királya.

Dicsőségre.

Legyen áldás és dicséret,
 Neked szentek Istene!
 Kit az egek szent egének
 Áldd millió szelleme.
 A gyarlókból szenteket tész,
 Megtérőkhöz szerelmed kész
 A szenteknek unokáit!
 Gyámold éltök fogytáig.

Hiszkegyre.

Hisszük amit a hitvallók
 Hittek még itt éltenek;
 A miért sok mártir bajnok
 A vérbabért nyerte meg,
 Hisszük, sirba mig nem tesznek
 Egyességét a szenteknek
 Ez ég s földet összekapcsol
 Ennek az ég föld tapsol.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten! szent fölsége,
 A szenteknek szentje szent

Kérünk Uram! minket végy be
 Választottak seregébe
 Hogy a szentek csillagvára
 Legyen lelkünk hazája.

41.

Dall. „Mondj naponkint“ stb. szerint.

Oh nagy Isten! kit imádva áld a mennyei sereg,
 Kinek méltó dicséretet tiszta lelkek zengenek:
 Most a minden szentek által, kiket együtt tisztelünk,
 Száll dicső színed elébe szívből jött dicséretük.

Tégedet kérünk először, boldogságos szűzanya!
 S titeket oh tiszta lelkek, angyalok kilenc kara!
 Kérjétek a tisztaságnak e szentségnek Istenét,
 Hogy megtartsa tisztaságban szívünk minden érzetét.

Oh dicső szent pátriárkák, próféták, apostolok!
 Kiknek érdeme az égben oly dicső fényvel ragyog;
 Kérjétek nekünk malasztot, hogy az égi fény, a hit,
 Áldja, szentelje s vezesse éltünk minden lépteit.

Fényes mátyrkoszorúval ékes vértanúsereg,
 S szent hitvallók, kik hitünkért oly sokat küzdöttek:
 Nyerjétek nekünk kegyelmet, hogy oly állandók
 legyünk
 Hit-, remény- és szeretetben, mint ti, kiket tiszte-
 lünk.

Tiszta szűzek, Isten égi kertjének virágai!
 Özvegyek, szent asszonyokkal, mennyország gyé-
 mántjai
 Gyámolítson pártfogástok és Isten malasztot ad,
 Érdemtekben látva legszebb kincseket s virágokat.

Mindnyájan, dicsőült szentek, kiket örök szeretet
Kapcsol hozzánk, kik e földön éltünk vándoréletet.
Oh segítsen oda jutni kegyes könyörgésetek,
Hol ti az Istent imádva, vég nélkül örvendetek.

42.

Dall. „Áldjad ember“ stb. szerint.

Mezei J.

Minden szentek, kik az égben
Örvendtek a dicsőségben,
Mennyégből tekintsetek le kérünk reánk!
Reánk, kik még itten futjuk földi pályánk.

Egek fölött vigadoztok,
Mert e nap a ti napotok,
Vigad veletek az egek nagy királya,
Az, a ki volt tetteiteknek bírója.

Zsámolyánál mesterteknek,
A fölséges Uristennek,
Kerubimok, szerafimok, angyalokkal
Esedeztetek érettünk vértanúkkal.

E zarándok élet végén,
Hogy mi is az egek egén
Veletek az Atyát, Fiút, Szentlélekkel
Magasztaljuk örökké szívvel s lélekkel.

Itten már kiszenvedtetek,
Most ott méltán örvendetek
Ah dicsőült kilenc angyali szent karok!
Kérünk reánk bűnösökre vigyázzatok.

44.

Szent Katalin.

(Nov. 25.)

Molnár 7.-től Dall.: „Aldjad ember“ stb. szerint.

Szent Katalin érdemének,
 Zengjünk buzgó keresztények,
 Oh hallgass meg minket, kérünk sz. Katalin!
 Kérd Istent, hogy segítsen a nép bajain.

Szent Katalin szép virága,
 Volt lelkének tisztasága;
 Vedd hát tőlünk szent Katalin üdvözetünk,
 Kérünk imádd Istent mennyben mi érettünk,

Ifjak tehát ide jertek,
 Katalinra tekintsetek;
 Nézzétek, mint megőrizte tisztaságát,
 Jézusnak fel ajánlotta szűz virágát.

Jézus, ki őt hozzád vetted,
 S a szentekkel egygyé tetted;
 Adj kérünk mi lelkünknek is tisztaságot,
 Engedd egykor, meglátnunk e szűz virágot.

45.

Szent András apostolról.

(Nov. 30.)

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint:

Oh szent András nagy apostol!
 Téged kelet s dél magasztal,
 Tied már a mennyörökség:
 Emlékednek nagy dicsőség.

Apostoli karnak fénye,
 Szent Péternek jó testvére
 Bizalmasa voltál itten,
 Annak, aki ember s Isten.

Jézus nevét veszélyek közt
 Hordozád a nemzetek közt,
 Mesteredet hűn követted:
 A keresztre függesztettek.

A mi után lelked vágyott:
 Keresztfá lón halálágyod;
 Csókjaiddal elhalmoztad,
 Piros vérrel meg is mostad.

Vért vetettél; most az égbe
 Örömet kötsz dús kérékbe,
 Martirrózsát, boldogságot:
 Istent színről-szinre látod.

Oh szent András, aranyoszlop!
 Ki az égig fölmagaslott:
 Nyerjen nekünk szilárdságod
 Győzelemre bátorságot.

Általad az üdv hazája
 Minekünk is legyen tárva,
 Hogy váltságunk keresztfáját
 Tisztelőid mint meglássák.

47.

Szűz szent Borbáláról.

Dall. „Üdvözlégy édes Jézus“ stb. szerint.

Rólad zengünk, sz. Borbála, vértanúság szép rózsája,
 Ki neved az ég könyvébe piros vérrel jegyezéd be.
 Jézusért vert a sziv benned, neki vallott szűz szerelmet
 Pogány atyád azt kívánta, hogy hűtlenné légy iránta.
 Megkínoznak csontig, vérig, hűtelen lész, így azt vélik;
 De nagy lelked meg nem hajlott, jegyessednek Jézust
 [vallod.

Majd atyául verboszútforral, megragadva gyilkos karral,
 A bíróhoz maga hurczol s kezdődik a kínzás újból.
 Hogy nem lankad bátorságot, minőt a föld ritkán látott:
 Bósz atyád volt, mennyvirága! szép fejedet ki levágta.

Jézus szűzek koronája, vértanuknak zöld pálmája:
Érdemiért Borbálának esdő néped, kérünk, szánjad.
Adj malasztot, Jézus! nekünk, hogy lehessen boldog
[végünk,
S mint e földnek megvetőit, menyben egykor megdicsőíts.
Kérjed Jézust, sz. Borbála! hogy éltünknek alkonyára,
Jőjjön hozzánk sz. testével s tisztítson meg sz. vérével:

48.

Szent Miklós püspökről.

(Decz. 6.)

Dal.: „Oh ki ez oltáron“ stb. szerint.

Szent Miklós! nagy neved messze földön hangzik,
Elragyog erényed mind a két földszarkig;
Látja dicsőségét a szép támadó nap,
Látja a nyugvó nap.

Édes szüléd sokszor az oltárhoz lépett,
Mig a menny Urától meg nem nyerhetett téged;
Veled, mint kisdoddal, még ölében játszott:
Már szentséged látszott.

Nagy volt szereteted találékonysága,
Jó tetteid elrejtéd az éj homályába;
Oh szűzek védője, árvák édes atyja,
Éhezők falatja.

Szent Miklós a jóban, mig élt nem fáradt el,
Megalva, sirjából gyógybalzsam fakadt fel;
Siessen hát hozzá, a ki bajban szenved,
Nála gyógyírt nyerhet.

Szent Miklós! védszentje a vizen járóknak,
Kik hozzád kiáltnak, ha vészben forognak,
Csendesül a tenger háborgó hulláma:
Neved hallatára.

Tebenned mindenkor védőjét találja
A szegény és gazdag, az özvegy és árva;
Tégedet segélyül nem hiába hívnek:
Az öregek s ifjak.

Egy lényű Háromság! téged áld a mennyég,
 A föld magasztalja szent szived szerelmét,
 Hogy Ádám fiait emeld szentségre
 Te felviszed az égre.

49.

Szent Tamás apostolról.

(Deczemb. 21.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Nagy apostol Tamás! neked
 Zengünk mi ma dicséneket,
 Tapogató hitkételyed
 A mi hitünk uj élte lett.

Édes Jézus volt mindened,
 Szeretted őt minden felett;
 Szived mégis kételkedett,
 Mivel híven s hön szeretett.

Gyászában a hívő sereg
 Meghalt Urán sir, kesereg;
 De látott haj! örömnapot,
 Hogy a sirból feltámadott.

Tanítványi között az
 Ur megjelenik váratlanúl;
 De szent Tamás nincsen jelen
 S így kételkedik az eseten.

Ismét Jézus majd megjelen,
 Tamás is ott van már jelen,
 Látván Krisztus mély sebeit,
 Megijedvén, térdre esik.

Nyújtsd csak ide kezeidet.
 A te hited nagyon hideg!
 Kiált Tamás: „Én Istenem!“
 S a kételkedő hívő leszen.

Mit te láttál, boldog Tamás!
 Azt mint te, nem láthatta más;

De ha hiszi látásodat,
Náladnál is lesz boldogabb.

Indiánok közt hirdeted
Jézus hitét, szeretetét;
Oldaladat által verék,
A vérbabéért ekként nyeréd.

Oh szent Tamás! érdemidért
Szerezz nekünk mennyei bért;
Kételkedés apostola:
Te légy hitünk erős fala!

50.

Szent István első vértanúról.

(Deczember 26.)

Dall.: „Aldjad ember“ szerint.

Szent István! vértanúk szépe, Jézus Krisztus élő képe,
A kőzáport Megváltódért elszenvedted,
Kik megköveztek, azokért Istent kérted.

Mestered is keresztfáján így halt meg véres pályáján,
Te vagy első, ki nyomdokán átutaztál,
Azért, ki volt reád kaján, imádkoztál.

Vérért vérrel megfizettél, mennyire megfizethettél,
Bátran ajánlád lelkedet hát Istennek,
Mivel ártatlan véredet ontád ennek.

Azért véged gyászpályáján láttad Jézust Atyja jobbján,
Előre megnyilt számodra az a kincstár,
Hogy forduljon vígságodra a véroltár.

Már a pályát elvégezted, nagy hullámát átevezted,
Ülsz már a rózsahalmokon Krisztusoddal,
Mézet szedsz a virágokon megváltóddal.

Nem vagyunk mi még a parton, izzadunk a véres harczon
Emelj kezet e harctéren rettegőkért,
És Jézusért, habár gyéren, szenvedőkért.

Szánod, akik megkövetkeznek, szánd azokat, kik kör-
[nyeznek.

Ha áldoztad gyilkosidért szent imádat,
Imádd szegény sorsodért most Atyádat.

Nyerj minekünk is kegyelmet, hogy mutassunk hív
[szerelmet

Azokhoz is, a kik minket beszennyeznek,
Rágalmazó nyelveikkel megköveznek.

51,

Szent János evangelistáról.

Dall. „Oh ki ez oltáron“ stb. szerint.

Üdvözlégy szent János, Krisztus apostola!
Kit az Ur másoknál jobban szeret vala:
Föld keserviben, ki részt vevél híven,
Élsz most örömben.

Oh boldog szent János! a testesült Igét
Szemeddel láthatád, kézzel érinthetéd;
Nyájás beszélgetést folytathattál vele;
Mivel hón kegyele.

Hogy Krisztus keblére hajtottad fejedet,
Lelked szent tudományt abból meríthetett;
Láthatád az égnek csodás szent titkait,
Miként senki maig.

Oh két baráti sziv viszonszeretete!
Oh eddig nem érzett örömek érzete!
Mely Jézus kebléből szivedbe átfolya,
Hogy rajt pihensz vala.

Oh égő szeretet lelkes apostola!
Szeressétek egymást jelszavad ez vala;
Alig birta szived a nagy szeretetet,
Majdnem megrepedett.

Önts szivünkbe, János! forró szeretetet,
Gyulaszd föl szent lánggra a hideg kebleket,
Hogy szeressük Jézust derűben s borúban,
Örömben és búban.

Oh hármass személyű végtelen szeretet,
 Teljes Szentháromság! örök hála neked;
 Mely forrásból egykor szent János merített!
 Adj nekünk is hitet.

52.

Apró szentekről.

(Decz. 28.)

Dal.: „Aldott Jézus szüznek“ stb. szerint.

Köszöntünk, kised vértanuk
 Kiket a váltság hajnalán,
 Mint rózsabimbót a vihar,
 Letört az üldöző pogány.

Szüleitek hív karjain,
 Még ajkitok nem szóltanak;
 De véretek hirdette azt,
 Kiről még nem szólt az ajak.

Ti boldogok! hogy véretek
 Szent vérpalástul vétetett,
 Mely által üldözőitől
 A kis Jézus megmentetett.

Ti boldogok! hogy a dicső
 Halálba játszva mentetek,
 S a liliumhoz oly hamar
 Mártyr koronát nyertetek.

Szüleitek keserveit,
 Megszüntették az énekek,
 Melyekkel áldva titeket
 Fogadtak a dicső egek.

Köszöntünk oh hős kisededek,
 Kik Krisztusért lehulltatok;
 És mennyben az oltár előtt
 Mártyr pálmákkal játszotok.

53.

Nepomuki szent Jánosról.

Sok csodákkal, égi jókkal
 Vagy oh szent János! teljes,
 Dicsértessél, tiszteltessél,
 Légy mindnyájunkhoz kegyes ;
 Szűz Mária, Isten anyja,
 Nyert téged e világra,
 Hogy sokaknak, nyomorgóknak,
 Lehetnél orvossága.

Elrejtetted, befedezted
 A királyné gyónását,
 Moldovában nyeréd abban
 Lelked mennybe jutását.
 Hogyha látod, tapasztalod,
 Gyarlók vagyunk, elesünk:
 Nyújtsd kezedet, kegyelmedet,
 Hogy Jézushoz térhessünk.

Esedezünk, könyörgésünk
 Hogy elődbe bocsássad,
 „Rosz nyelvektől, mint mirigyttől
 Híveid oltalmazd ;
 Légy oltalmunk, gyámolítónk
 Mi minden ügyeinkben,
 Segíts, nagy Szent! lássuk Istent
 Veled együtt mennyekben.

Különféle ének.

1.

Inséges időben.

Dall. „Lelkünk üdvössége“ stb.

Hatalmas Ur Isten! tekintsd az inséget,
Melyből irgalmadat kérve sir fel néped.
*Vedd el rólunk haragodat, szüntesd meg a csapásokat,
Add ránk áldásodat.

Ne nézd a hálátlan emberek sok vétkét,
Hanem irgalmadnak véghetetlenségét.*

Esőért.

Adj alkalmas esőt száraz földeinkre,
S kegyelmed harmatját add kősziveinkre.

Tiszta időért.

Szüntesd meg a vizek kártevő nagy árját,
S a tiszta időnek add meg vidámságát.*

Éhség és drágaság idején.

Ki minden állatot ellátsz eledellel,
Az éhség s drágaság nagy inségét vedd el.*

Háború idején.

Hazánktól fordítsd el a háború átkát,
Add meg a békesség állandó áldását.*

Mirigyos betegség ellen.

Távoztasd el tőlünk a járványt, mirigyet,
És adj mindnyájunknak erőt, egészséget.*

A hirtelen halál meg ne lepjen minket
Időt megtérésre adjon kegyességed.*

2.

Dal. „Dicsértessék a Jézus“ stb. szerint.

Eg, föld, nap, hold és csillagok!
Együtt velünk így szóljatok:
*Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Mindörökké Amen.

Ez legyen első szólásunk,
Ez végső fohászunk.*

Tőle nyertük mindenünket,
Ő tartja fenn életünket.*

Ő akkor is kegyes atyánk,
Midőn csapást ereszt reánk.*

Most is tőle van a kereszt,
Mint irgalma reánk ereszt.*

Megtérésre, jobbulásra,
Hi súlyos látogatása.*

Eszéért.

Ő zárta be a felhőket,
Hogy megnyissa kőszívünket.*

Bánkódva kérjük azért őt,
Hogy adjon alkalmas esőt.*

Látván a bűnt, mint terjed el,
Ő büntet most árvizekkel.*

Tiszta lélekkel kérjük hát,
Bízva, hogy majd szép időt ad.*

Éhség idején.

Mert ő tőle elpártoltunk,
 Éhség drágaság van rajtunk.*
 Várja míg szivünk hozzá tér,
 Mert ő az égből szállt kenyér.*
 Legyen irva koporsónkra,
 Szebb czimer nem kell sirunkra.*

3.

Esőért.

Nincsen a ki megsegítsen,
 Nincsen a ki szánjon minket,
 Hozzád térünk hát nagy Isten,
 Ha Te nem, más nem segíthet.
 Száraz a rét, szomjas a föld,
 Ha ez így lesz, elveszünk,
 Minden ember gyászruhát ölt,
 Isten adj esőt nekünk!

Az igaz, hogy méltán büntetsz,
 Mert mindnyájan sértünk, bántunk;
 De ha minket már el is vetsz,
 S irgalmas nem lész irántunk:
 Szánd meg a kis csecsemőket,
 Kik, ha nem lesz kenyérünk,
 Sirva nézik a felhőket . . .
 Isten adj esőt nekünk!

Esőt várnak a vetések,
 Harmatért esd a mezőség,
 Nincs virága a kis méhnek,
 Fölégette azt a hőség,
 Nincs patakja a madárnak,
 Éhen-szomjan elveszünk,
 Ember, állat, esőt várnak:
 Isten adj esőt nekünk!

Csak úgy áztasd meg a földet,
 Mint a könyvtől ázik arcunk,
 A kenyérből ne adj többet,
 Csakhogy élvén árvát tartsunk.
 A koldusok, a szegények,
 Sirnak hozzád mivelünk,
 Oh ne tégy ki a veszélynek:
 Isten! adj esőt nekünk!

4.

Dall.: „Mondj naponként“ stb. szerint.

Mennynek, földnek és mindennek hatalmas nagy Istene
 Nézd reményink füstbemennek; szomjas e földünk színe.
 Lég, eső, nap itt az élet támadéki s eszközi:
 Sem fű, sem fa meg nem élhet, ha kezed nem öntözi.

Sz. kezedben van a forrás, nyisd ki, majd foly és esik
 Ebből árad minden áldás, ha szegényid keresik.
 Zárva van most sok bűnünkért, mely verésre érdemes
 Tárd ki buzgó kérésünkért, oh szerelmes, oh kegyes!

Im siralmas szemeinkből hull a harmat vétkünkre;
 Szánj meg és önts felleginkből nedvet árva földünkre.
 Ints egednek, majd megárad, fölvidítja népedet;
 Zöld reményünk, mely ma szárad, hirdeti sz. nevedet.

Érdemünket, ha tekinted nincsen élet, elveszünk;
 Szép esődet, ha nem hinted, elmulunk és nem leszünk.
 Bús az élet, ha nem áldasz, ne felejts, édes Atyánk!
 Jőjjön el a kegyes válasz, harmatod essék reánk.

De malasztod is csepegjen állhatatlan szivünkre;
 Semmi törvényt hogy ne szegjen s jaj ne hozzon éltünkre.
 Add az áldással úgy élni, hogy csapás ne váltsa fel,
 És szeretve téged félni, míg e test piheg s lehel.

5.

Molnár J.-től.

Dall. „Mondj naponkint“ stb.

IstenÁtyánk oh mégegyszer hallgass kérünk meg minket
 Nem érdemlünk bár kegyelmet, mert bűn nyomja szivün-
 Ha lenyujtod áldó kezed, az embert azt elveti; [ket.
 Gúny, kaczaj közt szent nevedet káromlással illeti.
 Ha csapással fenyegeted, akad ki térdre borul;
 Ah, de hány, ki égbe kiált, ajkáról düh s szitok hull,
 És te Isten így felelsz rá: jertek kedves gyermekim!
 Nem lesz csapás, a vetemény ujul az ég könnyein.
 Ha bő termést is adsz neki, az ember hálát nem ad;
 Inkább buzgó ima helyet, vidám helyeken mulat.
 Hallgasd még is zengő ajkam, ne büntesd meg népet,
 Isten! Isten! édes Atyám! adj alkalmas esőket.

5a.

Esőért Máriához.

Molnár J.-től.

Dall. „Mondj naponkint“ stb.

Bűnösöket ne hagyj minket áldott szűz Nagyszonyunk
 Szined elé leborulva, tehozzád folyamodunk.
 Igaz bíránk, a nagy Isten sujtja vétkes gyermekit,
 Nem ad esőt vetésinkre, kérj te anyánk, majd esik.
 Sir az apa, ha nem adhat magzatának kenyeret,
 Nem hullik a földre harmat, melyet maggal bevetett.
 Te anya vagy, Isten Anyja! nézd az özvegy anyánkat,
 Ha nincs eső, oh mondd anyánk, árvát miként táplálhat?
 Anyai szent oltalmadba ajánjuk bus ügyünket,
 Kérjed Jézust, áztassa meg hervadó vetésinket.
 És ha eljő a végóra, te légy védő paizsunk,
 Lelkeinket vidd az égbe anyánk, majd ha meghalunk.

6.

Dall. „Aldj meg minket“ stb.

Tehozzád óhajtunk Jézus mi Megváltónk
 Hogy könyörülj rajtunk kegyes szabadítónk.
 *Isten Fia világ Megváltója!
 Oh Istenünk! szánj meg bennünk;
 Hasznos esőt engedj most minékünk!

Élezd mezeinket hasznos harmatokkal,
Minden vetésinket tartsd meg áldásoddal.*

Ne ostorozz Uram minket az éhséggel,
Nézd buzgó szivünket nagy kegyelmességgel.*

Égi háborútól mentsd meg szőleinket,
Ártalmas férgectől minden vetésinket.*

Szerencsétlenségtől mentsd meg határunkat,
Tüztől s egyéb kártól minden jószágunkat.*

Hallgasd meg oh Jézus mi könyörgésünket,
Kegyes jó szivedből engedj szép esőket.*

7.

Molnár J.-tól. Dal.: Isten ki fönt uralkodol.

Minden szárad Isten Atyánk! mi lesz, ha ez így tart?
Miért sújtja igaz karod, s bünteti a magyart?
Ah, mert a bűn tengerén sok lélek evezik,
S csak inségben bánja meg tengernyi bűneit.

Oltárt emelt édes Fiad, fenn a kálvárián,
A keresztfa volt az oltár, melyen halni kívánt,
Megváltatott az ember, ki hozzád sirva esd!
Adj esőt jó Istenünk, s minden veszélytől mentsd.

Levegőben a kis madár, dala oly elhaló,
Esőért zengi szép dalát hozzád Mindenható.
A völgy ölen a virág, s a csörgő kis patak:
Velünk imádva felsóhajt, mutasd hatalmadat.

Nagy a csapás melylyel sújtasz, de nagyobb irgalmad;
Nyisd meg az ég csatornáit, hullasd harmatodat.
A kemény sziv meglágyul, félelem hatja át,
Imára gyúlva, esőért, az égbe felkiált.

Áldásodat meg nem vontad, ha igazán kértünk;
Oh, hogy is, hisz egy Fiadat feláldoztad értünk.
Tekintsd az ő fájdalmit és a mi bánatunk;
Add meg a mi kenyerünket, halld meg eső szavunk.

Remény tölti be szívünket, hit ad neki erőt;
 Reményünkben kérve, kérünk, oh adj nekünk esőt.
 Hogy a földnek gyümölcsén szegényt s árvát tartsunk,
 Így mint igaz gyermekid, egykor hozzád jussunk.

8.

Esőért Máriához.

Dal.: „Máriát diesérni“ stb.

Mária nemzetünk vezércsillaga
 Tied kebelünknek öröm s bánata;
 Siralomtól zokog mostan énekünk,
 *Nyerj hasznos szép esőt Mária nekünk!

Isten szent kertjében kinyilt ibolya,
 Szemedből nem egyszer bánatköny folya;
 Te légy harmatozó áldás fellegünk.*

Szűzek aranyszála szerelmes Anya,
 Legyen nyitva kegyes szived ajtaja;
 Palástod oltalma alá sietünk.*

Oh kenyér Istene örök szeretet,
 Szánd meg az árvákat a kisdedeket;
 Ments meg az inségtől, Te vagy életünk.*

9.

Molnár J.-tól

Mária magyarok szűz nagy asszonya,
 Gyászba van borúlva szent István hona.
 Nagy inség szárazság reánk törtek,
 Szűz anyánk kérj nekünk szép esőket.

Oh Isten ne büntess sok bűnünk miatt,
 Hisz értünk is meghalt édes szent Fiad.
 Könyörögj érettünk szent szűz anyánk,
 Hogy adjon szép esőt Isten Atyánk.

Legfőbb reményünket benned helyezzük,
 Igerjük, hogy hozzád mindig hűk leszünk;

Mutasd meg szűz anyánk hatalmadat,
Vidd Isten elébe imáinkat.

Nyújtsd felénk kezedet s meglágyul szivünk,
Fedd ránk palástodat szerelmes hivünk;
Hazánk minden fia egy szivvel esd,
A hozzád esőket oh meg ne vesd.

Áldó karjaiddal nyisd meg az eget,
Küldj esőt, csepegő áldás felleget.
Vigasztalás anyja szánj bennünket,
Kérj nekünk szűz Anyánk szép esőket.

Rövid éltünk után, ha majd a halál,
Eljőve mi hozzánk koporsóba zár;
Jójj el légy mennyekbe kalauzunk,
Hogy Jézus fiadhoz vigyen utunk.

10.

Molnár J.-től Dal. „Hajnal hasadtával“ stb. szerint.

Mária bűnösök pártfogója!

Tehozzád kiált fel a föld pora,
Mária! Mária! kérünk téged,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Oh árváknak anyja tekints reánk,
Hallgasd meg kérésünk édes anyánk,
Mária! Mária! nyisd az eget,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Látod édes anyánk a sok nyomort,
Mely bennünket a föld porig nyomott.
Szánd meg hát szűz anyánk inségünket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Nézzed a sok özvegy édes anyát,
Ki nem táplálhatja kis magzatát;
Könnyes szemmel nézik az egeket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Ártatlan kisdetek hív őrzője,
Légy az éhínségtől megmentője.

A hozzád kiáltó bűnösöknek,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Rád tekint föl hazánk minden fia,
Mert benned van Anyánk bizodalma.
Távolítsd tőlünk a veszélyeket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

11.

Magyaroknak Nagyasszonya, szép szűz Mária!
Hozzád esd szent István hona, árva Hunnia.
Busong, sóhajt a szegény nép, veszni látja szép reményét:
*Mária, siess már, hasznos esőt népünk csak tőled vár.

Édes dajkánk! a magyar nép régi jó hived;
Zsámolyodhoz bánattal lép, tárj neki szivet.
Ha nem gyámolsz, hova leszünk? inségre jut, jaj! nemze-
tünk.*

A magyarok nagy Istene büntet bennünket;
Sokat vét e nép ellene, védj te ügyünket.
Szemeink a könnyet ontják, szánd meg földünk száraz
voltát.*

E tej s mézzel csurdogáló Kánaán földje,
Lesz könnyárral folydogáló siralom völgye . . .
Szólj mellettünk, oh szűz anya, Fiaidnak légy gyámola:*

Már sok ízben tapasztalánk kegyes voltodat;
Most se hagyj el, édes anyánk! nyujtsd le jobbodat!
Kérdd Fiadat könyeidre, adjon esőt mezeinkre.*

12.

Nagy inség idején.

Dall. „Hol vagy én szerelmes“ stb. szerint.

Gyászba van borúlva
Egeket ostromol sűrű panasza,
Ezer sebből vérzik a hon teste,
Nagy a baj mit az Ur ránk ereszte.

Sujtolja Isten a vétkes nemzetet,
Mert bűn barázdába rossz magot vetett,
Nem látni örömet s nyájas kedvet,
Fergeteget arat, ki magot vet.

Fagy, rozsdá, szárazság a bős elemek,
Mint dülő ellen reánk történek,
Megújult Egyiptom hét csapása,
Rajtunk van a bajok nagy rakása.

Oh én édes népem, magyar véreim!
Hogy áldás viruljon a hon térein,
Térjete vissza az Ur kegyébe,
Fájó panasztoknak így lesz vége.

Ekként jólét fakad majd minden felé,
Nem kell búval néznünk a jövő elé,
Kánaán föld leszen e hon ismét
Messze fút el tőlünk a sok inség.

13.

Tiszta időért.

Dal.: „Lelkünk üdvössége“ stb.

Oh mindenség Ura, örökfény Istene!
Nézz le e borúra, melylyel egünk tele.
Komor napunk, bús éjelünk,
Fekete gyász lakik velünk:
*Adj Atyánk! szép időt.

Oh fénybe öltözött Mária szent Fia!
Kér a sok baj között hánykodó bűn Fia.
Ki az eget egét lakod,
Mutasd meg az aranynapot.*

Arczod fényderűje üzze el a borút,
Ébreszd fel derűre a csüggedt szomorút.
Oszoljanak a fellegek,
Hadd láthassuk a kék eget.*

Mi vagyunk vétkesek s a magas ég könyez;
 Szivünk, jaj, elesett, mégsem ejtünk könyet.
 Ne sirjatok bús fellegek,
 Majd mi sirunk helyettetek.*

Mária, szűz anya! te légy az oltalom,
 Szemed egy sugara segíthet e bajon,
 Kérdd érettünk szent Fiadat,
 Tőled semmit meg nem tagad.*

Fogadjuk ezután, e gyász is arra int,
 Hogy a rút bűn után nem futnak lábaink.
 Kegyelmedet oh add nekünk,
 Így lesz tiszta majd életünk;
 Adj, Atyánk! szép időt.

14.

Vészhalál idején.

Dall.: „Oh én szegény bűnös lélek“ stb.

Indulj meg, oh bűnös nemzet! sirassad sok vétkedet.
 Melyily szörnyű ostortszerzetts végveszélylyel fenyeget
 Duna s Tisza két partjáról, itt közelben s messze távol
 Kin s fájdalom habja zajlik, sirás és jajszó hallik.

Ha szétnézezz e hazában, kicsordulnak könyeid;
 Minden lépten pusztulás van, gyász borítja téreit.
 Zokognak az özvegy s árvák, karjaik ég felé tárvák;
 Ha Istenünk kegyes nem lesz, szegény népünk mind el
 vesz.

Ránk nehezült verve, sújtva a megsértett Ur keze;
 Mert Istentől elfordulva, népünk sokat vétkeze . . .
 A vészhalál, mint vészangyal, pusztít köztünk gyilkos
 karddal;
 Sok temető betelt innár, lábunk a sir szélén jár.

Szemünkből a köny kicsordul, sz. atyánk, sz. Istenünk!
 Árva lelkünk hozzád fordul, segélyeddel légy velünk.

Maradj velünk, a míg élünk, szükségünkben,
Holtunk után, hogy áldhassunk az egekben.

16.

Dall. „Mária drága neve“ stb. szerint.

Urunk Jézus szülője, kegyes felnevelője, Mária!
Tehozzád folyamodunk, buzgó szívvel kiáltunk, Mária!
Halld kérésünk, esdeklésünk, hallgasd könyörgésünket,
Nyerj alkalmas esőket, Mária!

Az Ur Jézus, szülötted, meghallgat szent szűz téged,
Mária!

Meg nem veti kérésed, a te esedezésed, Mária!
Szent nevedért, érdemedért, megnyitja az egeket,
Ád alkalmas esőket, Mária!

Fiad minket híveit, szent neved tisztelőit, Mária!
Megszán szószólásodért, kegyes pártfogásodért, Mária
Kegyelméből, szerelméből megáztatja földünket,
Ád harmatot s esőket, Mária!

Tekintsd az éhezőket, nézd a sok könyezőket, Mária!
Mennyei szép virágszál, érettünk imádkozzál, Mária!
Ur Jézusnál, Megváltónk alkalmas szép esőkért,
Földeink gyümölcseért, Mária!

17.

**A római katolikus hit 900 éves fennállásának
emlékére tartott éjjeli mise Offertoriuma.**

Molnár J.-től. Dal. „Asszonyunk szűz Mária“ stb. szerint.

Mennyei jó Atyánk elődbe roskadunk,
Hallgasd ez éjjelen buzgó imádatunk,
Összekulcsolt kézzel hálát adunk neked,
Hogy Krisztus hű nyája eddig el nem vezett.

Ott született a szűk jászolyban gyermeked,
Ezerkilencszáz év azóta eltellett.

S Jézusnak szent hite az egész világon
Elterjedt s áldás van az egész hű nyájon.

Az egy igaz szent hit virágzik szerteszét,
Szét nem dülhatta még a dühös ellenség.
Ékesen ott ragyog a szent kereszt jele,
Mely Krisztus egyházát mindenkor vezette.

Hála jó Istenünk! hogy ezt megérhettük,
Hogy mint sok kedvesink a sirba nem döntünk
Ah, mert hány árva sir, ah hány özvegy zokog,
Kikért a gyámoltnak szíve már nem dobog.

Jézus drága szíve! védd meg egyházadat,
Rejtsd el szent sebedbe esdeklő nyájadat;
Hogy szentegyházunk még soká virulhasson
Amíg te akarod, mint szikla állhasson.

18.

Tiszta időért.

Dall. „Kérésünk hallgasd meg“ stb. szerint.

Tehozzád Szűzanyánk! sirva folyamodunk,
Szükségünk idején hallgass meg Asszonyunk!
Kérd szent Fiadat érettünk,
Hogy adjon szép időt nekünk,
Kegyes szűz Mária!

Te a bűnösök szószólója lettél
S minekünk anyánkká mennyből rendeltté,
Légy jó Anyánkká s nyerj szép időt,
Oszlasd széjjel a sok felhőt
Kegyes szűz Mária!

Méhednek gyümölcse! a borúlt egeket,
Távoztassa tőlünk és a sok esőket,
Te pedig kérd őt érettünk,
Hogy adjon szép időt nekünk,
Kegyes szűz Mária!

18. a

Isten szükségünkben, siralmas ügyünkben,
 Kegyes Isten! hozzád térünk s arra kérünk,
 Szüntesd ostorodat, kemény csapásodat, kegyes Isten!
 Esők szakadását, szüntesd sok hullását,
 Kegyes Isten! minket szánj meg, vigasztalj meg.
 Ūzd el a felhőket, adj tiszta időket kegyes Isten!
 Ne tekintsd vétünköt, számtalan bűnünket
 Kegyes Isten! irgalmas vagy, jóvöltöd nagy.
 Azért leborulunk és hozzád járulunk kegyes Isten!
 Hosszas árvizektől minden veszélyektől,
 Kegyes Isten! földeinket, vetésinket,
 Őrizd meg javunkra és tartsd meg hasznunkra, kegyes.
 Jó idő reményét, mutasd napnak fényét,
 Kegyes Isten! kérünk vedd el és fordítsd el
 Rólunk haragodat, bosszúállásodat kegyes Isten!
 Sok eső hullását, buzánk rothadását
 Kegyes Isten! orvosold meg és gátold meg,
 Szüntesd haragodat, add szent áldásodat kegyes Istent!

19.

Hymnusz a pápa-királyról.

Minden nyelvű népek s nemzetek!
 Nagy szózattal zengve zengjetek;
 Őt világrész harsogja velünk:
 Benedek pápát tartsd meg Istenünk

Viszhangozzák, Szion ormai,
 Az angyalvár erős falai,
 Éljen Krisztus első harcosa,
 Egyházhajónk hű kormányosa.

Szent kegyeid fénysugárinál,
 Legyen naggyá a pápa-király,
 Legyen dicső hős diadala,
 Ragyogtasd ős Rómát általa.

A szentatya a te helynököd,
Küldj le hozzá mennyből hirnököt;
Védd, oltalmazd szikla váradat,
Csillapítsd le a hullámokat.

Fel! tapsoljon a hit s kegyelet,
Zengje észak, dél, nyugat s kelet:
Tartsd meg Isten a jó szentatyát,
Az igazság szent jog oszlopát.

Dicsőítsük az égi Atyát,
Szentlélekkel ő egy magzatát.
Ők áldják meg Krisztus helynökét,
Ők védjék szent Péter örökét!

20.

Pápai hymnusz.

Hol sz. Péter sirba téve és Rómának dobog szive,
Ezrek ajkán, ezer nyelven, hő ima zeng édesdeden;
*Tartsd meg Isten sz. atyánkat, Krisztusnak helytartóját.

Arany fődél, márvány falak s a vatikán visszhangzanak,
S a hét halom tágkörében megharsanva körülroppen.*

Uj erőre kap e szózat, bejárja a szent sirokat,
Zúgva vonul, hegyen, halmon, áttör zajgó hullámokon*

A forró dél, rideg éjszak, ez imában egyesül csak,
Skiválthonunk édes nyelvén zeng igazán, zeng őszintén.*

21.

A főpásztor fogadására.

Dal. „Bemegyek szent“ stb. szerint.

Isten hozta hív nyájához a főpásztort és atyát,
Kinek lelkünk kormányzását az Ur Jézus adta át,
Hogy általa szent kegyelme árasztassék a hívekre,
Ugy amint ő egyházában mindörökre rendelte.

Jézus! te vagy a szegletkő, mely fölött az oszlopok
Apostoli egyházadban a fölszentelt főpapok;
Adj erőt főpásztorunknak, hogy a viszontagságoknak
Minden harczát megáldhassa javára egyházunknak.

Apostolid tőled nyerték szent hatalmok kulcsait,
Hogy megnyissák híveidnek az üdv kútforrásait.
Add, hogy méltán részt vehessen lelkünk azon kegyelembe
Melyet most ránk főpásztorunk áraszt a szentségekben.

Égből hozott tanításod őrzését apostolid
Vették által szent kezedből, hogy maradjon ép a hit:
Add, hogy azon sz. igéket, miket lelki atyánk hirdet
Ugy vegyük, mint Istentől jött csalhatatlan beszédet.

Jézus! ki legfőbb pásztor a vagy örök egyházadnak,
Áraszd reánk híveidre bőséget irgalmadnak:
Hogy atyánkkal, ki nevedben jött most hozzánk majd
Áldjuk egykor sz. nevedet égi dicsőségedben. [egekben

22.

*Molnár J.***Lelkipásztor távozásakor.**

Miért hagysz itt már benünket, akit mi úgy szerettünk?
Üdvösségünk utait ki jelölgetted itt nekünk.
Távozásod bár nehéz, vezessen az égi kéz,
Emléked mi sziveinkből soha ki nem vész.

Oltáregylet, Jézus szive társulatnak tagjai,
Nem felednek soha téged, mig itt folynak napjai.
Velünk együtt éreztél, mindent szivesen tettél;
Mint jó pásztor a szent Szivhez minket vezettél.

Legyen Jézus drága szive mindenkoron te veled!
Hogy másutt is buzgalommal vezethesd a híveket.
Jézus igaz szolgálója! szálljon rád ég áldása!
Foglalj minket távolban is buzgó imádba.

Megadja majd béred Isten egykor neked az égben,
Hogy ily buzgón vezetgeted nyáját a földi létben.

Ertünk az Istent kérjed, mi is imázunk érted.
Köszönjük fáradságodat az Isten veled!

23.

Molnár J.

Jegyesekért.

Jézus mennyei vőlegény! jer az oltárhoz,
Nyújtsd ki áldó szent jobbodat e jegyes párhoz.
Add nekik szent szivedet, add üdvhozó fényedet,
Hogy egymást forrón szeretvén, neked éljenek.

Jézus mit kezded összeköt, nincs, ki feloldja,
Mit e két híved most fogad, add, hogy megtartsa.
Malasztod jegygyűrűjök, neved legyen örömök,
A szeretet rózsaláncza hű vezérlőjök.

Ifjú vőlegény, ki élted legszebb pontján állsz,
Ma szivedbe egy virágot örökre bezársz;
Vigyázz e szép virágra, hogy ádáz kéz ne bántsa,
Légy reménye, boldogsága, védő bástyája.

És te ifjú mennyasszony, ki ma pártát cserélsz,
Ki szülői kebeléről új életre lépsz,
Virulj férjed oldalán, vigasztald minden baján,
Oszd meg vele a terheket éltetek folytán.

Szűz Mária kérd érettök drága Fiadat,
Ő jelölje ki nekik e földön az utat.
A hit, remény, szeretet, kösse össze szivöket,
Szent áldásod koszorúja fedje éltöket.

24.

Arany-mennyegzőre.

Molnár J.-től. Dall. „Mennyben az Ur színe előtt“ stb.

Mi Atyánk, ki fenn az égben uralkodol felettünk,
Egy aranymennyezős párért Tehozzád esedezünk.
Im előtte leborulnak, tiszta szívvél úgy hódolnak,
Kérnek velünk, hogy add rájok, mennyei sz. áldásod.

Ötven éve a templomba oltár elé térdeltek,
N. N. és hű társa szent hűséget esküdtek:
El nem hagylak holtomiglan, te se hagyj el holtodiglan;
Megtartották eskűjüket, mert mint hű párok éltek.

Ötven éve még mint ifjak léptek szent oltárodhoz,
Szerelmöknek édes lángja hozta őket Jézushoz.
Ma mint elaggott öregek hálát adnak itt te neked,
Hogy e hosszú éveken át őket megoltalmazád.

Ne hagyj őket ezután se boldogságos szűz Anya,
Szent oltalmad gyámolítsa őket agg napjaikba';
Majd ha eljő a végóra, s hívja őket távozóra;
Jézus, Mária szent József, mennybe vezesse őket.

25.

Temetőbe letett új kereszt szentelésére.

D. „Ember mi az“ stb. szerint.

Jer dicsérjük nagy örömmel a hatalmas Ur Istent,
Dicsőítsük új énekkel e földön, mint mennybe fennt,
Ez új kereszt szentelésén áldjuk Jézus szent nevét,
Ki érettünk bűnösökért vérrel festé keresztjét.

Ur Jézus szent véred által nyugosztald e hívedet,
Kinek sirhalmára tettük drága szent kereszteted.
Mint hit jelvény hadd ragyogjon feje fölé helyezve:
A róla csorgó vérpatak üdvösségét szerezze.

Jézus szent neved érdeme ragyogjon holt lányodnak
Boldogsága, üdvössége vele minden holtadnak.
E szent kereszt diadala, nyújtson békés megnyugvást
S neki csendes álmaira engedj szent feltámadást.

26.

Halottak napjára.

Mise kezdetre.

Dallam: „Adj irgalmat, adj nyugalmat“ stb. szerint.

Engedj örök nyugalmat, oh Uram híveidnek,
Kik kimulván e világból enyhülésért epednek.

Adjon nekik nagy jóságod örök világosságot,
Engedj örök nyugalmat oh Uram híveidnek.

Üdvíratra.

Krisztus Jézus halálával a halál meggyőzetett,
És fullánkja s diadalma tőle el is vétetett,
Egykoron majd a halottak szavadra föltámadnak,
Kegyes Jézus! engedj nekik boldog örök életet.

Felajánlásra.

Uram a mit oltárunkon szolgád mostan bemutat,
A kegyelem áldozatja, engesztelő áldozat.
Nyerjen a megholt híveknek, kik siron túl is szenvednek,
Reménységet és enyhülést nyerje meg irgalmadat.

Uram Jézus! tekintsd rajtok szent kereszted sz. jelét
Drága véred hullásának s halálodnak érdemét.
Add meg jutalmát hitőknek, a melyért könyörögnek
Hogy láthassák országodban sz. szined magas kegyét.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten, szent az Isten, élők s holtak Istene!
A kinek nagy dicsősége ég s földön elterjede.
Együtt velünk így zengenek a még szenvedő lelkek:
Szent az Isten! szent az Isten élők s holtak Istene!

27.

Dal. „Minden alkotmányok“ stb.

Élőknek s holtaknak Ura! kegyes Atyánk,
A megholt hívekért kérünk, figyelj reánk.
*Adj nekik irgalmat s örök nyugalmat;
Kínjaikat enyhítse Krisztus kínszenvedése.
Örök boldogságra te alkottad őket,
Ne hagyd elkárni a benned hívőket.*
Őket is megváltá a keresztt oltárán,
Vérével szent fiad, az ártatlan Bárány.*

Kegyelmét rájok is ontá a Szentlélek,
S így szentegyháznak tagjai levének.*

Oh ne nézd jó Atyánk! éltök gyarlóságát,
S előttök ne zárd el mennyeknek országát.*

Kegyelmet az ember, csak nevedben bizva,
Vár tőled, ki előtt a napfény sem tiszta.*

Szent neved nekünk is egyetlen reményünk,
A megholt hívekért szent nevedben kérünk.*

Kérünk hatalmadra, melylyel teremtettél,
S nekünk lelket adván, képmásoddá tettél.*

Irgalmadra kérünk, melylyel megbocsátád,
Első szülőinknek háladatlanóságát.*

S azon jóságodért, melynek nincs határa,
Hogy fiadat küldéd világ váltságára.*

Kérünk szent Fiadnak megtestesültére,
Sok fáradságára és szenvedésére.*

Halálára kérünk, mely által megtöré,
Poklot és a halál fullánkját elvevé.*

Kérünk arra, midőn lelke alászállott,
A megholt atyákhoz, vivén a váltságot.*

Kérünk dicsőséges feltámadására,
Feltámadásunknak biztos zálogára.*

Szent Fiadra kérünk, ki ül jobbod felett,
S nálad élők s holtak közbenjárója lett.*

Kérünk az ítélet rettentő napjára,
Mikor Fiad eljő, mint világ bírása.*

Kemény ítéletre Uram! ne szállj velek,
Irgalmadban bíznak, hogy üdvözüljenek.*

Tekints szent Fiadnak örök érdemére,
S az ő szűz anyjának esedezésére.*

Tekintsd könyörgését a boldog szenteknek,
Kik nagy irgalmadból veled örvendeznek.*

Nézd a szeretetet, mely az égben, földön,
S a tisztítóhelyen él köztünk örökön.*

Atyánk! vedd kedvesen szivesdeklésinket,
Ne hagyd elkárhozni megholt testvérinket.*

Adj szent feltámadást minden megholtaknak,
Hogy ők szenteiddel s velünk imádjanak.*

28.

Dall. „Könyörülj Istenem“ stb. szerint.

Oh irgalmas Atyánk! kérve kér tégedet,
A szivünkben égő testvéri szeretet:
*Adj örök nyugodalmat a megholt híveknek,
Hogy láthassák színét te szent Fölségednek.

Te vagy a szeretet végtelen tengere,
Te vagy az irgalom mennyei kútfeje.*

Ne hagyd elkárhozni, Uram! a lelkeket,
Kik egykor magukon viselték képedet.*

Ingyen kegyelmedből nyerték az életet,
Engedjen üdvöt is nekik szereteted.*

Te, ki nem halálát, de üdvét akarod
A bűnös embernek, adj bűnbocsánatot.*

Kihez menjünk Uram! ha te nem könyörülsz?
Ki a bűnös lelkek veszélyén nem örülsz.*

Te vagy a gyarlóság segítő gyámola,
És a hív küzdőknek te vagy a korona.*

Te kezedben tartod az életet s halált;
Ki tehozzád futott, az életet talált.*

Azért bár rettegjük te nagy hatalmadat,
Mégis bízván, kérjük örök irgalmadat.*

Irgalmadról akkor tettél ígéretet,
Midőn a legelső emberpár vétkezett.*

Te, ki megmenteni az embert akarád,
Az ígért Megváltót neki meg is adád.*

Eljött a jó pásztor s halálig szenvedett:
Keresvén keresé, ki már-már elveszett.*

Oh! ne nézd az embert, ne nézd a vétkeket,
Hanem a testté lett igaz szeretetet.*

Az Isten Báránya azért lett áldozat,
Hogy megengesztelje méltó haragodat.*

Az Ur Jézus Krisztus szent vére hullása,
Irgalmat esdeklő szeretet szólása.*

Igazságos Biró! tekintsd a drága vért,
Mit egyszülött Fiaid ontott az emberért.*

Tekintsd szent halála örök érdemeit,
S az ő szűz Anyjának esedezéseit.*

Irgalom oltára lett a vérző kereszt,
Melynél buzgó néped sirva s epedve esd.*

Szabadítsd meg Uram! a szegény lelkeket,
Kik még itt vétkökért nem tettek eleget.*

Szenvedéseiknek legyen enyhülése,
Az Ur Jézus Krisztus nagy kínszenvedése.*

Keserves kínjokban adjon vigasztalást,
És adja meg a várt boldog feltámadást.*

Add meg örök Atya, Fiú és Szentlélek!
Mit buzgó híveid benned bízva kérnek.*

29.

Molnár J.

Halottak estéjén.

A temetőbe indulás előtt.

Dall. „Ember mi az élet“ stb. szerint.

Szomorúan zúg a harang bánat ül minden arczon,
A temető gyász mezején köny ragyog a sirhanton.
Ott nyugosznak a halottak jertek a sirhalmokhoz,
Imádkozzunk lelkeikért hisz nekik ez vigaszt hoz.

Jer ki velem árva gyermek, jer ki a temetőbe,
Ott nyugszik az anyai szív a gyászos sirgödörbe,
Ird fel majdan fejfájára, anyám, kedves jó anyám!
Kelj föl gyermeked szavára ne hagy élnem itt árván.

Jertek velem bús özvegyek a sirhalmok árnyába,
Majd ott vigaszt lel szivetek egy esdő „Miatyánkra“,
Jertek szülők ott vár rátok az elhunyt kis csecsemő
Kit szülői szivetektől elzárt a zord temető.

Jertek velem jó barátok a jó barát sirjához
Ott várnak esdő kezekkel ott várják imáitok.
Juttassatok fejfájokra egy fájdalomtelt könnyet,
A melytől a megfásult szív nyugodtabban pihenhet.

Jertek velem őszbe borúlt elaggott bús öregek,
Emeljétek fel az égre esdő, kérő szemetek,
Boruljatok a kereszthez Jézus ott van s megbocsát,
Kérjétek az egek Urát adjon csendes kimulást.

30.

Könyörülj Istenem én bűnös lelkemen,
Szánakodjál immár szomorú szívemen.
Haragodnak mennykövét, éles, hegyes törét,
Vedd vissza vétkeim büntető eszközét.

Továbbá mosogasd büntől én szívemet,
Kegyess kézzel gyógyítsd sebemből lelkemet.
Bűneimet megvallom, nyilván tapasztalom,
Mik miatt nem lehet semmi vigasságom.

Vétkeim lelkemet, mint a kigyók marják,
Szüntelen mellemet ássák és furdalják.
Hová fussak szinedtől, fegyveres kezedtől?
Utánam fegyverid futnak s hegyes tőröd.

Egyedül ellened Istenem vétettem,
Te szent szined előtt gonoszt cselekedtem
Oh kegyelmes Ur Isten! mi hasznod estemen?
Irgalmazz, könyörülj én bűnös lelkemen.

Ha érdemem szerint akarsz sanyargatni,
Számptalan bűnömnek jutalmát megadni,

El kell veszni fejemnek, kárhozni lelkemnek,
Mert több sokasága fővénynél bűnömnek.

Még anyám méhében a halál tőrébe
Estem és vettettem ördög tömlőczébe,
Oh kemény nyomorúság! pokolbeli rabság!
Mint fojt, mint szorongat ördögi csalárdság.

Tisztogasd lelkemet Uram izsópoddal,
Mosogasd szivemet irgalmasságoddal,
Fordítsd reám szemedet, mutasd kegyelmedet,
Nyújtsd hozzám kezedet, szent segedelmedet.

El ne vess engemet isteni szinedtől,
Meg ne foszsz, könyörgök a te Szentlelkedtől;
Tiszta új szivet bennem teremts, én Istenem!
Tovább fenn ne tartsad haragod ellenem.

Szabadíts ki immár a halál torkából,
Ments ki bűneimnek kemény rabságából;
Hogy csak neked élhessek, hozzád siethessek,
Téged magasztalván, benned örvendhessek.

Nyisd meg ajkaimat te dicséretedre,
Indítsd fel nyelvemet te tiszteletedre,
Csak téged kívánjalak, téged óhajtsalak,
Oh Uram! mindenkor téged kiáltsalak.

Vigasztald meg Uram a te seregedet,
A hív, töredelmes bűnbánó lelkeket,
Építsd fel falait te szentegyháznak,
Melyben igazsággal neked áldozzanak.

Dicséret, dicsőség az örök Atyának,
Szentlélekkel együtt áldott szent Fiának,
Teljes Szentháromságnak, örök Uraságnak,
Mennyben s földön a legfőbb hatalmasságnak.

31.

Molnár

Dal.: „Oh áldandó“ stb. szerint.

Néma bánat ül az arczon fájdalmában a sziv zokog,
Ünnepelnek a halottak ékesek mind a sirhalmok,
A harangok bús hangjai hívnek minket imára,
Kérjük Istent, hogy vegye az elhunytakat jobbjára.

Van-e ember az ég alatt ki ne szállna most magába
 A gyermek a jó szülőért esdve nézz a keresztfára.
 A szülők gyermekeikért kéri az egek Urát,
 Hogy a sir ölén nyugvónak könnyítse meg a sir porát.
 Ott zokog az árvagyermek a sirhalomnak tövében,
 Könnyét hinti a sirhantra mély fájdalom dúl szívében
 Kelténé föl édes anyját, mert mostoha a világ,
 Nem pótolja semmi senki az elhunyt édes anyát.
 Másik árva a bús özvegy Ur Jézus tehozzád felesd,
 Hogy sirban nyugvó hű társát áldott sz. jobboldra vegyed
 A jóbarát barátjáért küld egy imát tenéked,
 Szeretnek szent Istene hald meg esdeklésöket.
 Egymás után temetjük el ifjuságunk örömeit,
 Sirok felett gyakran öntjük szemünkből a gyászkönyeit,
 Adj a sirban nyugovóknak Atyánk örök nyugovást,
 És a végítélet napján adj boldog feltámadást.

32.

Mise kezdetére.

Örök nyugalmat adj kegyelmes Istenünk,
 Híveidnek a kiről ma itt emlékezünk,
 Örök világosság ragyogja őt körül,
 Őrizd a kárhozat súlyos keservétől.

Dies irae.

Napja Isten haragjának stb.

Szentre.

Szent vagy hatalmas Istenünk, szent mindenek felett
 Szent vagy, ha éltet osztogatsz, s midőn azt elveszed.
 Hozanna néked trónodon dicséret emberek között,
 Bocsásd színed elébe, ki tőlünk sirjába költözött.

Urmutatás után.

Áldott magasságbelinek Fia! ki a kereszten értünk meg-
 [hala,
 Ki ontott sz. vérednek általa, egek jutalmára reményt ada
 Oh részesítsd szent véred érdemében,
 Kiért imádkozunk e szent misében.

Gyászmise énekek.

1.

A mise kezdetére.

Adj irgalmat, adj nyugalmat, oh Atyánk! a lelkeknek
A kikért ez áldozattal, híveid esedeznek
Adjon nekik enyhületet, végtelen szereteted,
Adj irgalmat, adj nyugalmat minden megholt hívednek.

Evangeliumra.

A szerető tanítványnak, szent Jánosnak mondatott,
Ird föl! boldog mindörökké, az Urban elhunyt halott
Engedd Uram! hogy halottunk, kiért most imádkozánk
Szinte halja ezen égi, vigasztaló szózatot.

Felajánlásra.

Jézus! ki egész világért feláldoztad magadat,
Legyen kedves te előtted, ezen tiszta áldozat!
Adjon enyhet, szabadulást és örök boldogulást,
A még szenvedő lelkeknek, kik várják irgalmadat.

Szent-szent-szentre.

Zengjük áldva: szent az Isten! élők s holtak Istene!
A kegyelem s irgalomnak mérhetetlen tengere,
Az ő szent kezében vagyunk neki élünk és halunk,
Szent az Isten! szent az Isten! élők s holtak Istene!

2.

Kezdetre.

Aldozatot hoz neked, a testvéri szeretet,
 Oh Isten! hogy vigalommal nézd a megholt híveket,
 Elküldvén angyalodat, szüntesd meg nagy kínjokat.

Evangeliumra.

Oh Jézus! ki könnyeket hullattál Lázár felett,
 S kit feltámasztott a sírból isteni szereteted,
 Szánd meg, kikért tégedet most kérünk, a lelkeket.

Felajánlásra.

A szentséges áldozat, mit most szolgád bemutat,
 Engesztelje meg oh Isten! örök igazságodat.
 Add, hogy üdvöt nyerjenek, kik benned reménylenek.
 A gyarlóság nem tehet irgalmadra érdemet:
 Vedd hát Krisztus áldozatját, Uram érdemünk helyett
 Oh könyörülj, Istenem! a szenvedő lelkeken.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy édes Istenünk! engedd buzgón zengenünk,
 Egyesüljön az ég és föld hálájával énekünk.
 Zengjék: szent vagy Istenünk! az elhunytak is velünk.

3.

Kezdetre.

Isten! ki örködöl a nagy világ felett,
 S virrasztasz a holtakon kiket sir éje fed,
 Szemeinkben nehéz könny ül, imádságunk feléd repül;
 Hivednek üdvéért, ki már a sirba tért,
 Küld el őrangyalod fölé őrt állani,
 Legyenek csendesek a nyugvó álmai.

Dies irae.

Oh ha majd a végső napnak trombitái megszólalnak,
 Ítéletre hívására a jóknak s a gonoszoknak.

Ha eljön az igaz Isten, hogy jobbra vagy balra intsen
Hogy adom be számadásom, kinek csak bűn földi kincsem.

Szentre.

Szent az élők, szent a holtak nagy Istene szent,
Szent az égben, szent a földön, szent a sirba lent.
Zengjék élők és a sirok alvó holtai,
Keljenek fel álmaikból nevét áldani.

4.

Kezdetre.

Nézz édes Teremtőnk szegény rabjaidra,
Vigasztaló napfényt deríts árváidra,
Kik sirva számolnak irgalmas karodra,
Támaszkodnak jó voltodra.

Túl a lét határán jaj szavak nem nyernek,
Hiába kiáltoz, kit egek ott vérnek;
De ha mi kik élünk, érettök könyörgünk
Nem veted meg szent Istenünk.

Dies irae.

Harsog az Ur trombitája, a melyre minden sir szája,
Megnyillik és a halottak felkelnek, akik aludtak,
Józsafát völgyébe szállnak, így szól Jézus: jöjjetek,
És a bíró elé állnak ítéletet vegyetek.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent kiáltják mennyei karaid,
Ugyan azt óhajtják mondani foglyaid.
Oh de nincs a tűzben öröm és vig ének,
Csak a jaj szavak ömlenek.

5.

Kezdetre.

Molnár J.-tól. Dal.: „Isten ki fönt uralkodol“ stb.

Mi Atyánk! ki fent az égben őröködöl felettünk,
És jóvoltod irgalmával mindig itt vagy velünk,

Esdeklésünk ne vesd meg, hanem te hívednek,
Akiért most áldozunk, nyisd meg szent egedet.

Szentre.

Szent, szent az Ur! a nagy Isten! hirdesd ezt halandó,
Szenteld meg az Isten nevét s nézd minden mulandó.
Zengjétek szent angyalok s ti földi emberek
Viszhangozzák a hegyek, völgyek és tengerek.

Urmutatás.

Dall.: „Jézus az én reményem“ stb. szerint.

Jézus drága szent teste im felemeltetett,
Krisztus drága szent vére értünk kiöntetett;
Legyen e holt hívednek üdvösség adója,
Légy mennyben szent Atyádnál kegyes bírálója.

A szent kereszt oltárán te értünk meghaltál,
Most szeretet oltárán velünk vagy oh bárány.
Nyisd fel azért szivedet, ez elhunyt hívednek,
Hogy láthassa szent fényét, dicső szent szivednek.

6.

Gyászmise kezdetre való énekek halva fekvőkért.

Dal. „Ide Adám maradéki“ stb.

Jertek hívek imádkozzunk elhunyt atyánkfiáért,
A pappal együtt áldozzunk N. N. lelkeért.
Ki elérte végóráját fekszik koporsójába,
Lefizette már adóját ma (holnap) teszszük sirjába.

7.

Koporsójában fekszik N. N. hült pora,
Ki most is benned bízik élet és halál Ura.
Add a sir ölében nyugodjék békében,
Akinek hült porát sirnak ma (holnap) adjuk át.

8.

Egy jótevő gyászmiséje.

Molnár J.-től. Dal.: „Ember mi az életpálya“ stb. szerint.

Kezdetre

Megjelentünk gyászba vontan oltárodnál Istenünk,
Imádkozni jótevőnkért, kit soha fel nem lelünk.
Bűne bocsánatáért száll imádságunk égre fel;
E halva fekvő hívednek büntetésit engedd el.

Dies irae:

Oh szörnyű nap, melyen retteg, minden ember egyaránt
Midőn eljön a nagy Isten, felnyitja a sir lakát.
Feltámadunk majd a sirból és hangzik az ítélet,
A gonoszok örök halált jók nyernek örök életet.

Felajánlásra.

Letűnt élted szép csillaga, koporsó lett lakhelyed,
Hiába hull fájó könyünk, föl már senki nem kelthet.
Oh nélküled árvák lettek, oly sokan a szegények,
Kiket karod minden bajban, oly szívesen segített.

Ezen elhunyt jótevőnkért fájó szívvvel esdeklünk,
Ne hagyd el őt a végórán, irgalmas nagy Istenünk.
Könnyítse meg hűlt porait Jézus Krisztus halála,
Hogy a rideg sir ölében nyugodalmát találja.

Árvák, akik jó szívetől táplálékot nyertetek,
Nyomorúltak, kik őt soha el nem feledhetitek;
Kérjétek a szent szűz Anyát, vezesse őt fel oda,
Ahol várja örvendezve az angyalok tábora.

Szentre.

Rendíthetlen a végzeted, Isten, kinek neve szent,
Élet s halál Ura vagy te! úgy földön mint mennybe fent
Szent vagy Isten, szent vagy szent, szent,
Engedd zengje e híved; akit tőlünk, mai napon gyász
[sirjába helyeznek.

Urmutatás után.

Dal. „Isten ki fönn uralkodol“ stb. szerint.

Keresztfának áldozata fel van már emelve,
Jézus, de nagy irgalommal nézesz az emberre.
Drága véred mosogatja ami sebeinket,
Drága tested táplálgatja bűnös lelkeinket.

Áldott Jézus Isten fia hozanna üdv neked,
Ki a bűnös embereket ily nagyon szereted.
A gyász sirok ölébe is gyulaszd ki világod,
Hogy érezzék jó voltodból örök boldogságod.

Aldozásra.

Dall. „Jézus az én reményem“ stb. szerint.

Nagy Isten, ki az embert képedre teremtéd,
Mint földi lénynek neki adád szabad eszét,
Hogy téged megismerjen, imádjon ajaka,
Számára így nyiljék meg az örök mennyhaza.

Teremtésed remekét ne hagyd hát el soha,
Vezesd e földi uton, mint kegyes jó Atya ;
Mert gyenge lett az ember világi utain,
De ha karoddal véded, oszlik a földi kín.

Oh ha egykor a gyász sir előttünk megnyillik,
Szívünk mely most feléd esd, dobogni megszünik ;
Te légy vigasztalásunk, és kegyes jó biránk,
Akiért téged kérünk, irgalmasan bíráld.

Aldásra.

Dall.: „Ember mi az életpálya“ stb.

Repüljön égbe hő imánk hozzád Isten jó Atyánk,
Fogadd el tőlünk kedvesen mit neked most áldozánk
N. N. jótevők, kinek lelke üdveért,
Imádkoztunk, hogy adj neki mennyországba örök bért.

9.

Dall. „Menj alá gyarló testem“ stb. szerint.

Porból ébredt halandó! ki a halál földén jársz:
Hidd meg ügyed szánandó, mert sirodnak szélén állsz.
Válságos jajsors vár rád, testednek földi várát
A duló elemek készen várják.

A halálnak kelyhéből, ha kiittad a mérget;
Piros orcád megkékül s fölemésztnek a férgek.
Porhamú ki vagy, halljad; eltakar majd sirhalmad,
Király vagy koldusnak magad valljad.

Halál után, oh ember! számadásra kell menned:
Bűnöd egész egy tenger, oh hogynyersz majd kegyelmet
Birád lesz a nagy Isten, ki mindent tud s lát itten,
Lesz-e aki pártól ügyeidben?

Ha itt szíved bűnvágya Istentől elhódít:
A pokol tűz országa lesz, hol lelked kínlódik,
Oh ingatag kis nádszál! az egekkel ne játszál,
Mert a pokol örök kínja rád száll.

De ha míg élsz e földön, hű lész legfőbb Uradhoz
S cserélsz gyöngyöt göröngyön, ez mennyi jókat hoz
Mennyiben van az üdvösség, ott lakik az örök Szép,
Boldog, aki lesz ez örökség!

E világtól megválva, mely csak port szór szemünkbe
Lelkünk Istent szolgálja, az égbe úgy megyünk be
Oh örökkévalóság! oh mennyei boldogság!
Végy fel fényhazádba örök Jóság

10.

Schuszter Constantin szeretett püspökünkért
mondott requiem Offertoriuma.

Molnár J.

Megrendülve szívzokogva trónodhoz borulunk,
Oh élet és halál Ura Atyánkért áldozunk.

Letette élte terhét a koporsó ölébe
Nálad lel már pihenést a menny örömébe.

Arvák szegény elhagyottak sirassátok el őt,
Rólatok mint jó atyátok el nem feledkezett.
Jézus neki megadja mennyben a jutalmát,
Oda viszi trónjához, mint igaz pásztorát.

Főpásztorunk ki már pihensz koporsód vánkosán,
Emlékeid el nem mulnak a nagy idők során.
Vegyen égbe Istenünk jutalmad ez legyen,
Ott a többi szentekkel élj örökké Amen.

11.

Lelkipásztor halálára.

Gyászt vont a templom magára, kit illet e néma gyász?
Gyászt öltött az áldozópap — fájdalom szivet ráz.
A mindenható Istenhez egy szívvvel fohászkodunk . . .
Nem láthatjuk az oltárnál volt jó lelkipásztorunk.

Ő kinek forró imája sokszor égbe szállt innen,
Előként és megholtakért áldozott itt szívesen:
Nincs többé főtisztelendő N. N. jó atyánk,
Szomorú, gyászos pompával tőled elválasztatánk.

Mondjuk hát itt, kicsiny, öreg, szegény, gazdaggal
[egyben,
Hogy Isten, volt pásztorunknak sz. nyugalmat engedjen,
Es te boldogult, jó papunk esedezz mindnyájunkért,
N. N. városának összes lakosaiért.

12.

Áldozó papért.

Mennyei kegyes Alkotó, nézz le kegygyel székedből,
Gyermekid sóhajtnak hozzád e siralom völgyéből.
Fogadd el könyörgésünket N. N. lelkeért,
Te fölkent hű szolgád, elhunyt jó lelkipásztorunkért.

Pap lévén, ő is áldozott híveidért egykoron,
 Áldozatot mutatott be neked e szent oltáron.
 Most érette áldoztatik Jézus szent teste s vére,
 Mint elhunyt lelkipásztorunk lelkeinek örök bére.

13.

Örök Isten magas mennyből,
 Hallgass könyörgésemre,
 Hozzád kiáltok mélységből,
 Figyelj esdeklésemre.

*Engedj örök üdvösséget,
 Szegény bűnös lelkemnek
 Örvendetes feltámadást,
 Földben nyugvó lelkemnek.

Engem semmiből teremtél,
 Por- s hamuvá lesz testem,
 Földgyomrában elenyészik,
 A hová letétettem.*

Jézus drága szent vérével
 Töröld el bűneimet,
 Az ő szentséges sebével
 Gyógyítsd meg sebeimet.“

Tekintsd Jézus szent keresztjét,
 Oh Uram sirom felett,
 Ehhez van kötve reményem,
 Ne vond meg kegyelmedet.

14.

Dal. „Oh édes megváltóm“ stb. szerint.

A bús temetőben, kiket sirok fednek,
 Árvák és özvegyek értök keseregnek
 Ott nyugszik az egykor szerető jó atya:
 Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

Elhúnyt társunk is ott nyugszik béke között,
 N. N. ki tőlünk sirba költözött;
 N. éve hogy tették örök nyugalomra:
 Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

Vedd őt országodba hatalmas Ur Isten!
 Kiért imádkozunk ezen szent misében;
 Özvegye így sóhajt s hét kedves árvája:
 Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

E szent áldozatot érte mutattatja,
 Árván özvegységben maradt kedves párja:
 Csak ez ajakának legesdőbb sóhaja:
 Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

15.

Dal. „Aldjad ember e nagy“ stb. szerint.

Tekints Uram! kérésünkre, figyelmezz könyörgésünkre
 Melyet N. N. szolgáért ma bemutatunk
 Vedd Uram kedvesen szent nevedért áldozatunk.

Évnapja van halálának, tőlünk történt válásának,
 Ma újítja meg emlékét szeretetünk,
 Kiért, Uram, szined előtt esedezünk.

Mindenben ki vagy hatalmas, kegyes Isten!
 Légy irgalmas, enyhítsd Uram e szolgádnak szenvedését,
 És engedd el hátralevő büntetését.

Adj már neki nyugodalmat, mennyekben örök jutalmat
 Számláljad őt angyaloknak seregébe,
 Részeltesd az égi karok örömében.

16.

Oh Megváltó kegyes Jézus!
 Vedd be könyörgésünket,
 A te kimúlt hív szolgáért
 Hallgasd meg kérésünket.

Kiért áldozatot oltáron mutatott
Most be lelki pásztorunk.

Kinek ennyi esztendeje
Adtunk végtiszteletet;
Ma felőle áldozatban
Teszünk emlékezetet :
Hogy nyerjen kegyelmet, oh nagy Isten engedd,
Örvendezhessen veled.

Oh Mária! Isten anyja!
Esedezél érette,
Isten után nagy reményét
Tebenned helyeztette.
Mária! Mária! Jézusnak sz. anyja
Légy mennybe kalauza.

17.

Árváért ki a vízbe fúlt.

Molnár J. Dal. „Ember mi az“ stb. szerint.

Szemfedővel leterítve, egy árva gyermek pihen,
Hallgasd meg érte imánkat hatalmas nagy Ur Isten.
Árvaságát megszüntették 'a víznek hullámai,
Nem hallotta senki jajját, ugy szüntek meg kínai.

N. N. szegény árva nem volt itt sok örömed,
Nem volt ki jó és balsorsban védte volna életedet,
Igy jutál a hullámokba, egy véletlen lépéssel,
Életedet irgalmatlan erővel tépte széjjel.

*Jézus Krisztus kínhalála vegye el bűneidet,
S ott légy boldog az ég honán, leld meg örök üdvödet.

18.

Agg felett.

Molnár J.-től Dal. „Ember mi az élet“ stb. szerint.

Zúg a harang, gyász dalt zengve, egy elaggott férj felett
Jertek össze hát kedvesek, érte imát zengjetek.

N. N. a jó Atya ma tér le gyász sirjába,
Itt hagyja szeretett nejét, s gyermekit árvaságba.

Zokogja az árva gyermek a szeretett jó atyát,
Mert egy néhány óra múlva már sirhalmok takarják.
Isten élet-halál Ura! nyújtsd le áldó jobbodat,
Vedd fel hozzád veled élni ez elhunyt hű szolgádat.

19.

Halva fekvőért.

Molnár J.-től. Dall. „Jézusomnak kegyelméből“ stb

Hidegágyra kiterítve N. N. elpihen,
Nem zavarja semmi álmát, s nem fáj neki semmi sem.
Élet halál Ura! nézz áldozatunkra,
Vedd őt szent országodba.

Tegnap zárta le szemeit a halál hideg keze,
Ma helyezzük gyász sirjába, Jézusom szent nevedbe?
Allítsd őt jobboldra, tekints szolgádra,
Vidd örök boldogságra.

Szűz Mária, Jézus anyja! haldoklóknak oltalma!
Kérd érette szent Fiadat, kérésed meghallgatja.
Mária, Mária! bűnösök gyámola,
Legyen veled nyugalma.

20.

Molnár J.

Fiatal nőért.

Ott pihen már gyász sirjában Isten Atyánk leányod,
Vedd érte hát kegyelmesen fájó könnyünk s imánkat.
N. N.-ér száll imánk égi trónodhoz,
Tudjuk, hogy jó Istenünk vagy, lányodnak hát vigaszt
[hozz.

Megszüntek már fájdalmai nem hallik már sohaja,
A sir öle befogadta, nem fáj már semmi tagja.
Huszonnégy reményteljes év romba dőlt s a porba hullt
Sok kinjának koporsóján koszorúk voltak tanuk.
Nyújtsd jobbodat Isten Fia! s vezesd őt Atyád elé,
Könyörülő szent szivedbe zárjad őtet majd belé;

Hogy mennyekben örvendhessen a dicsők seregében,
Aki N. ideje nyugszik a gyászos temetőben.

21.

Miseének megholtakért.

Viz Z.-tó'. Dallam: „Menj alá gyarló testem“ stb. szerint.

Aldozatot mutatnak neked irgalmas Isten,
Gyászoló néped jaját hallgasd, kérünk, kegyesen
A drága láncz elszakadt, hogy szólt a szent akarat
S a kedves lényből már emlék maradt.

Midőn ez a sziv kihült, szétterjedt a búbanat,
Mert megtörtek a szemek, melyekből jószág áradt,
A sziv már nem dobogott, mely szeretni úgy tudott
S lett belőle néma, hideg halott.

Küzdelem csupán a lét, fáradunk sikertelen;
Végül csak úgy vár a bér, ha a lélek szenytelen.
Ó, ha tán rá szeny ragadt, add irgalmasságotat,
Jusson mennybe szent oltalmad alatt.

Mindnyájan gyarlók vagyunk, csak kit segítsz, az erős,
Nélküled hiába küzd világot vevőn a hős.
Ó, ha talán e híved küzdelmében elesett,
Mennyből segélyül nyújts felé kezét.

Vigasztald meg azokat, akiket ő elhagyott,
Akik már ő nélküle nem lehetnek boldogok.
Áraszd a hit balzsamát, mely szivöket járja át
És ne érje jószágod semmi vád.

Add, hogy a megholt hívek mind kegyelmet nyerjenek
Szent Fiadnak vériből áradjon a szent kenet.
Hogy láthassuk boldogan, ha az élet elrohan,
Mind, a kikhez szivünknek joga van.

22.

Molnár J.

Élőért.

Istenem im bemutatjuk ama nagy áldozatot:
Melyet egykor édes Fiad keresztfán bemutatott.

N. N. élő szolgád akiért most könyörgünk,
E kenyér s bor színe alatt, hallgass meg jó Istenünk.

Tudjuk hogy te jó Atya vagy gyermekidet nem hagyod,
Ha bármi bú s baj érje is, vele vagy és gondozod.
Engedd, hogy te szent utadon járjon egész életében,
Tartsd meg őtet, boldogságban, erőben, egészségben.

Hogyha pedig őszbe borúlt feje majd lehanyatlik,
Hogyha majd gyász szemfödője agg fejére le hajlik:
Akkor is légy kegyes hozzá, s ne mond rá ítéleted;
Vedd fel hozzád, s add meg neki az örökös életet.

23.

Betegért.

Dall.: „Menny, föld, tűz, víz“ stb. szet.rint.

Beteg hivedért könyörgünk Mindenható Istenség!
Tudván, hogy szent kezében van, az élet egészség.
Tőled jön minden enyhülés, gyógyulás és segítség;
Akiért most itt kérünk, gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

Enyhítse őt fájdalmában Jézus vére hullása,
Üdvözítőnk keresztfája legyen vigasztalása.
Legyen szentséges őt sebe az ő meggyógyulása;
Akiért most itt kérünk, gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

Es ha már el van végezve, fölségednél halála,
Add, hogy a végső nagy harczot benned bizva megállja.
És várja őt országodban az élet koronája,
De még is buzgón kérünk gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

24.

Társulati halott felett.

Dall. „Jézusomnak kegyelme“ stb. szerint.

Öltözzetek gyászruhába szent olvasóbeliek
Mert egy rózsát leszakasztott a halál közületek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Rózsakoszorunk egy tagja halva fekszik előttünk,
A békességnek álmában már elköltözött tőlünk.

Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Istentől megdicsőített és kiválasztott szentek,
Az Isten szent színe előtt érte esedeztetek.

Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Fogjátok fel tagjaimat szent olvasóbeliek,
Az elkészített siromhoz vigyétek tetemimet.

Lelkem dicsőségbe szentek seregébe,
Mehessen az egekbe.

25.

Dal.: „Bűn és fájdalom szívemet“ stb.

Arva lelkek jaj nekünk, kik e lángban szenvedünk,
Hol vagy örök irgalom? bezárták fényes mennyeimet,
Oda csak a tiszták mennek, jaj szívmetező fájdalom!

Elborúlt fénycsillagunk, mély börtönben jajgatunk,
Hol vagy örök irgalom? bűnünk zsoldja lett a fegyver,
Mely bennünket üz, kerget s ver, jaj szívmetező fájdalom!

Jó barátok, rokonok, istenfélő jámborok,
Hol vagy örök Irgalom? mind, kik éltek a világon:
Váltsatok ki imádságon, jaj szívmetező fájdalom!

Oh legméltóbb szűz Anya! te légy lelkünk aránya,
Hol vagy örök irgalom? könnyeiddel s érdemeddel
A tűz lángját öntözgesd el, jaj szívmetező fájdalom!

Rabságunknak zárait nincs aki megnyissa itt . . .
Hol vagy örök Irgalom? oh boszuló szent igazság:
Győzzön meg az irgalmasság, jaj szívmetező fájdalom!

Krisztusnak öt mély sebe, sebeinket kösse be,
Hol vagy örök Irgalom? megváltó vér! szólj mellettünk
Kinprédái akik lettünk, jaj szívmetező fájdalom!

Nyilj meg, oh mennykapuja, szánj meg egek sz. Ura,
Legyen nálad irgalom! vigy a lelkek fényhónába,
A mennyei boldogságba, szünjék meg a fájdalom!

26.

Dies irae.

Napja Isten haragjának végét veti e világnak,
Ez szavok a prófétáknak.

A sziv tele rettegéssel lesz a bíró jövetével,
Hol kezdődik a számvétel.

A trombitászó egyszerre lehat minde sirfenékre
S kit-kit hi ítélőszékre.

Bámul természet és halál, hogy a földpor emberré vál
És a Bíró elébe áll.

Az irott könyv megnyittatik, melyben minden foglaltatik
Valami megbiráltatik.

Ha a bíró ül ragyogva, semmi sem marad titkolva,
Minden meg leszen boszulva,

Akkor szegény én mit tegyek, oltalmamra kiket vegyek?
Hol a szentek is rettegnek,

Ég, föld hatalmas Fölség! világ ingyen üdvössége!
Üdvözíts malaszt mélysége!

Kegyes Jézus! emlékezzél, hogy érettem kint szenvedtél
Ments meg, ki véreden vettél.

Kerestél, értem fáradván, megváltottál a keresztfán,
Munkád haszna áradjon rám.

Igaz te a boszulásban, légy bő a megbocsátásban,
Mig nem állok számadásban.

Szűmbe szállva fohászkodom, szégyen terül el arczomon,
Könyörülj bűnös voltomon.

Ki Magdolnát feloltoztad és a latrot meghallgattad,
Kegyed nékem is ajánltad.

Noha tőled nem érdemlem, tégy irgalmat mégis velem,
Hogy a tűzkint elkerüljem.

Midőn ítélsz végsorsomról, juhaiddal állíts jobbról,
Elválasztván a bakoktól.

Ha majd, kikre átkod omol, benyeli az égő pokol,
Végy oda, ahol áldatol.

Halld meg ajkam könyörgését, tekintsd szívem törődését
Nyugosztald meg éltem végét.

Az nap minden könybe borúl, melyen a test hamújából
Fölkelvén elődbe járúl.

Akkor Jézus! nyújts irgalmat, híveidnek adj nyugalmat
Szenteiddel közjutalmat.

27.

Az ítéletről.

Oh boszú napja! oh ég haragja!
Mely pusztítva mindent porrá teszen;
Jaj szegény lélek! jaj végítélet!
A midőn a bíró számot veszen.

Mondja a látnok: izzó zsarátnok
Lessz az ég s a nap, hold lehullanak:
Összedül zajjal, szörnyű robbajjal,
A világ épület egy percz alatt.

Nagy halálhörgés, rémes mennydörgés
Viszhangzik s jajgatnak az emberek:
Sötét éj száll át, kitárva szárnyát,
A romba dőlt világ hamva felett.

Vész legnagyobbja, ítélet napja,
Mely megnyitod majd a gyász sirokat!
Trombita zendül, minden megrendül,
Angyalok ébresztik a holtakat.

A halál bámul, remeg s elájul,
Látván, hogy mozogni elkezd a por:
Reszket, szörnyen fél, a midőn felkél
Mély sirágyából a bűnös lator.

Az ég felhőin ragyogva jó im
Az ítélő bíró angyalival;

Harsog fölöttébb, hirdeti jöttét,
Az égi harsona, mely megrival.

Számadás földjén, Józsafát völgyén,
Szivárványtrónra ül a nagy király;
Ki mint érdemli, nem marad semmi
Rejtve midőn Isten itél, bírál.

Nyilnak a mennyek, szentek bemennek,
Az örömbé s nyernek fénykoronát;
Ott Isten keblén élnek, örvendvén
Örök nagy időkön és koron át.

Az átkozott had, a kárhozottak
Gehenna mélyébe sülyednek el;
Oh kín hazája, átok tüzháza!
Hol a féreg soha nem szünetel.

Adj szent kegyelmet, állj lelkünk mellett
Oh életet adó halál ura!
Ha üt az óra, trombita szóra,
Örömbre ébreszsz fel, ne kín s búra.

28.

Dall.: „Jaj nagy kedvem tartott“ stb. szerint.

Meg kell halni oh jaj! a halál a bűn zsoldja,
Hat ezredje, hogy e sóhaj örömünket rontja.
Ember kérlek téged, hallgass az ész szavára:
Ha ma másnak, holnap neked nyilik a sir szája.
Sem a dús gazdagság, sem a kincsek özönje,
Sem királyi fény s magasság meg nem menthet tőle.
Ámbár fenn ragyog még életed szép csillagja,
Tetteidben megfontolt légy: van ítélet napja.
Mindennek véget vet a halál egy csapása,
És megmérgez minden kedvet ennek tudomása.
Ha eljő a nagy nap, mely kioltja világod,
Tőled majd mind elmaradnak rokonok s barátok.

Egy bizonytalan csak: a halálnak órája;
 Ah, ki tudja, rád mikor csap? légy készen hát rája,
 Meg kell halnod majdan! kérdd Istent, nézz az égre
 Hogy a nagy segítsen a nagy harcban s üdvözítser
 [végre.

29.

Ne felejtöd oh halandó, hogy meg kell egykor halnod
 Földön minden mulandó, mutatják a sirhalmok.

*Űt a halál órája, éltednek fénysugára
 Oh jaj, oh jaj, kialuszik nem sokára!

Mely Ádámról maradt ránk; sir a közös örökség;
 De hogy mikor szakad ránk, nem tudjuk a nap jöttét.*

E nagy adót már senki nem veszi le mirólunk;
 Jól tudja azt mindenki, hogy nekünk kell lerónunk.*

Oh gondold fel, halandó! hogy az, mi itt dicső, szép:
 A kincs, arany mulandó s álmokép a dicsőség.*

Félj a végső jaj s bajtól, születünk, hogy meghaljunk,
 Ha a halál behantól, mindent elföd sirhalmunk.*

Hidd el, minden lépéssel közelg hideg koporsód;
 Megtérsz hát mért késel? ne felejtöd az utolsót.*

30.

Dal. „Világ büszke fia! elméledjél“ stb. szerint

Napja fogyott öreg, erődús fiatal!
 Vár mindegyitökre a gyászos ravatal;
 Fiatal meghalhat, öregnek halni kell,
 Álljon bár egy sorban világ fejedelmivel.

Kegyetlen a halál s folyton reánk vadász,
 Nyila, ha eltalál, oh mily nagy lesz a gyász!
 Kidölhetsz hirtelen a pálya közepén,
 Törékenyebb élted, mint az üvegedény.

Oh szörnyű gondolat! tudom s mégsem tudom!
 Tudom, hogy meghalok, de mikor? nem tudom.
 Ragyog még ma napunk s holnap tán nem leszünk
 Mikor nem is hiszszük búcsút akkor veszünk.

Vidáman lüktet még szived életere,
 Kebled a világgal csordultig van tele,
 De élted gyertyája ellobban hirtelen,
 Sötét mély éj borúl fejedre ide lenn.

Az örök életbe kell majd költözni át,
 E közös sors várja Adám minden fiát;
 A felhő árnyaként elfutnak napjaink,
 Használjuk az időt, ez is csak arra int.

Ha itt bátran küzdesz, gyarló por és hamu!
 Tied lesz mennyben a győzelmi koszorú;
 A szentek Istene rajtad megkönyörül,
 Örökfény ragyogja lelkedet majd körül!

31.

Dall. „Alnok világ gyöngé ág“ stb. szerint.

Halljad világszerető! e föld egy nagy temető,
 Oh gondold fel józanon, hogy mit mond bölcs Salamon:
 *Hiuság, hiuság, itt minden csak hiuság!

Vedd le a szemfödelet, mely ott leng a mult felett,
 A mit látsz, az borzalom, a mult egész romhalom.*

Nagy Sándornak hadai, dús gazdag kincs halmái
 S mind az amit birtanak, ott van a föld alatt.*

Nagyság és kincs, földi lom, azt hirdeti Babilon,
 A dicsőség délibáb, ha megcsal a te hibád.*

Játszi égi tünemény itt e földön a remény;
 A legszebb terv kártyavár, hogy ledöljön arra vár.*

Itt a méz is keserű, borúvá váll a derű;
 Egyik óra földérít, a másik rád gyászt terít.*

Egy van a mi, bizonyos, ember gondolj arra most :
Vendéged lesz a halál, bár rejtőzz el, rád talál.*

Hát lelkeőre jól vigyázz, hogy ne érje semmi gyász :
Mind az, mit a bűn terem : örökös kin s gyöttelelem.*

32.

Világ büszke fia, jer elmélkedj velem,
A sirok halmain adj s tégy kérdést nekem :
Vajjon kik nyugosznak emlékjeleikkel,
Kiknek a zúgó szél játszik keresztjökkel.

Megfelel a sirjel, kik nyugosznak sorral ;
A dús a koldussal, öreg az ifjúval.
Voltak, már nincsenek, eltűntek a porban,
Immár ők nyugosznak moh lepte sirjokban.

És talán kitünőbb egyik a másiknál,
Hatalmasabb talán a dús a koldusnál ;
Látod a siron túl nincsen már választás,
Egyforma a sirban király és a kapás.

33.

Mi az ember élte e világon? küzdés és nem más,
Ugy állunk, mint madár az ágon, sorsunk vándorlás.
Egymás után elenyészünk, porrá és hamuvá leszünk,
Sirba költözünk.

E világ csak czifra nyomorúság, bánattal teljes,
Itt vigságot felvált nyomorúság, mely de keserves.
Bú emészti kebleinket, keseríti életünket,
Vérző szivünket.

Zarándokok vagyunk e világban és jövevények,
Egyformán mennek halál útján dúsak, szegények.
Nincs különbség meg kell halni, e világot itt kell hagyni,
Sirba kell szállni.

Ezt ha meggondolod, világ fia, mondd miként érzel,
Tudván te is eljusst vég órádra nem kerülöd el.
Porból lettél, porrá leszel, mint a füst úgy elenyészel;
Jaj mily bért veszel

Irgalom s kegyelmek Istene! ég és föld Ura!
Életnek s halálnak mindene, állítsd jobboldra.
Majd egykor a mi lelkünket, bocsásd meg minden
Add meg üdvünket. [bűnünket,

34.

Mióta a világ áll, sok temető megtellett,
Mert a kegyetlen halál oly sokat a sirba tett:
Urakat a szolgálkkal egymás mellé sorba
Temette a porba.

Engedelmet nem adott sem ifjúnak sem vénnek,
Könyörülni nem tudott jaj szavain senkinek;
Bígyforma volt előtte gazdag és a szegény,
Helybeli jövevény.

Zokogó sirására nem nézett özvegynek,
Nem, nagy szívfájdalmára az egymást szeretőknek;
Ki sorba van, azt veszi, legyen atya. anya,
Sirjon bár az árva.

35.

Ki ragyogni látod élted csillagát,
Halljad a természet hathatós szavát:
A gyenge és erős, féltékeny és hős
Meghal egyaránt.

Légy gazdag vagy koldus, szolga vagy király,
Ifjú vagy elagott, izmos vagy szikár:
Egy csapással elejt és rideg sirba ejt
A kemény halál.

Mint az őszi szellő fák zöld levelit
Elhordja, úgy járnak szinte ékeid;

A tilost ne keresd hát s tovább ne szeresd,
Mert az elmerít.

Nézd a föld virágát, mily hamar virít,
Alig vetted észre szende éveit:
Fonnyadni siet már, szivből sajnáljad bár,
S hogy vigyázz, tanít.

Ne ígérj magadnak hosszú életet,
A halál veled jár s észre sem veszed:
Hogy élted fonalát elmetszi, nem lesz gát,
Semmi érdemed.

Hát Istentől rendelt czélodhoz siess,
Örömet muladó jókban ne keress:
Hogy ha int az óra, a birói szóra
Bátran ott lehess.

36.

Oh keserves jajszó, mindnyájan meghalunk,
Ifjak és öregek számadásra állunk.

*Oh fájdalom! szörnyű aggodalom,
Halál ellen nincsen, jaj nincsen oltalom.

Ebben bizonyos légy, nem távoztathatod,
Meg kell egyszer halnod, mindenkor várhatod.*

Im halljad a sirból intő szózatomat,
Megtérésre hívó jajkiáltásomat.*

Napjait éltednek használd jobbulásra,
Mig kegyelmet enged az Isten jósága.*

Ah, mert rettentőség kezeibe esni,
Ha itt elmulasztád az üdvöt keresni.*

37.

Dall.: „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb. szerint

Oh én szegény földi teremtmény,
Egész élttem sivár élelemény;

Még mézem is örömmel kevert,
Nem boldogít sem szép, sem kedvelt.

Szerencse bár nyújtsa jobb kezét,
Ezer keserv rontja szám ízét;
Bár mindenem ami kell meg van,
Búsít a sors, mert álhatatlan.

Ma itt vagyok hol leszek holnap?
Bizonytalan nekem minden nap;
Sem ég sem föld arról nem kezes,
Hogy a halál még ma nem keres.

Benned bízom édes Istenem,
Reménységem, létem, mindenem;
Búsúljon itt szivem mig élek,
Csak add meg azt mit tőled kérek.

Ha lelkeket majd vissza kéred,
Legyen előbb orvos a véred;
Ne szólítsd ki mig el nem készül,
Addig gyógyítsd mig testem nem hül.

38.

Dal. „Mi a világ öröme?“ stb.

Szörnyű zsarnok a halál, eltipor kit hol talál;
Mint vizen a buborék, csupán annyi itt a lét;
De ne busulj oh halandó! létezik mi nem mulandó.
Ki Istenben hisz s remél, az örökké mennyben él.

A dicsőség és hatalom elmulik, nincs irgalom . . .
Fényes köd a név s a hir, elnyeli ezt is a sir.
De ne búsulj, oh halandó! létezik mi nem mulandó:
Erényidért mennybe' fenn örök fény lesz neveden.

Mulandó a kincs s arany, rejtegetni hasztalan,
Mihelyt lelked kimegyen, más osztozik kincseden.
De ne búsulj; oh halandó! létezik mi nem mulandó:
Mit koldusnak nyújt kezed, azt az égbe felteszed.

Az-ifjúkor szép tavasz, virágira nincs panasz;
Csak az baj, hogy tova száll: kóró lesz a rózsaszál.
De ne búsulj oh halandó! létezik mi nem mulandó.
Tiszta erkölcs liljoma nem hervadhat el soha.

A világnak öröme, élvezete s gyönyöre
Elszáll, mint a kis madár, néma, bús lesz a határ...
De ne búsulj, oh halandó! létezik [mi nem mulandó
Szerezz égi örömet, ez állandó, ez örök.

Mulandó itt életünk, közös sorsunk ez nekünk;
Mindent, amit csak talál, megsemmisít a halál.
De ne búsulj, oh halandó! van mégis mi nem mulandó:
Ki jól él, jól hisz s remél, az örökké mennyben él.

39.

Purgatoriumi lelkekért.

Engedj Uram örök nyugodalmat nekik,
Örök világosság fényeskedjék nekik.
A tisztítóhelynek égető lángjára,
Hulljon le a Jézus piros vére árja.

Édes Üdvözítőnk egész életedért,
Keresztfán kiömlött minden csepp véredért,
Légy irgalmas nekik az iszonyú kínban,
Kik e földi bűnért égnek tűzlángokban.

Kérnek a megholtak összekulcsolt kézzel,
Hogy segítsünk rajtuk könnyörgéseinkkel;
Mondjunk hát adj Uram nyugodalmat nekik!
Örök világosság fényeskedjék nekik.

40.

L i b e r a.

Ments meg engem Uram! az örök haláltól,
Ama rettenetes napon minden bajtól.
Midőn az ég és föld meg fognak indulni
S eljössz a világot lángokban itélni.

Reszket minden tagom, borzadok és félek,
Földi pályát végzett szegény bűnös lélek;
Félek a naptól, mely vizsgálni fog s dúlni,
Midőn az ég és föld meg fogni indulni.

Haragnak napja az, inség s veszély napja,
Nagy nap, mely a bűnöst gyötrelemnek adja,
Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni,
Eljössz a világot lángokban itélni.

Oh adj Uram! örök nyugodalmat nekik
S örök világosság fényeskedjék nekik:
Hogy trónusod körül udvarolhassanak
S téged boldogítót örökké áldjanak.

41.

Gyászmise végére.

Dall.: „Jézus az én reményem“ stb. szerint.

Fogadd tőlünk kedvesen e szent áldozatot,
Melyet felszentelt szolgád Neked bemutatott,
Oh Isten adj nyugalmat N. N. lelkének,
A sirban örök békét porlandó testének.

Más.

Dal.: „Imádlak tégedet“ stb. szerint.

Légy irgalmas Uram! N. N. lelkének,
Vedd el adósságát, gyarló teremtményednek,
Menyei boldogság örök világosság fényeskedjék lelkének.

Más.

Örök Isten nyugodalmat, N. N. lelkének adj irgalmat
Dicsőség világosságát örök látását.
*Dicsőséges sz. hazádban, engedj örök nyugodalmat. A.

Más.

Dal.: „Oh megváltó kegyes Jézus“ stb.

E szent mise áldozatot vegyed kimult hívedért,
Melyet szentelt szolgád nyújtott N. N. lelkeért.
Jézus irgalmadból, purgatóriumból, vedd ki őt fogságból
*Mária, Mária! Jézusnak sz. anyja, fogad pártfogásodba.

Temetési szertartások.

1.

A pap a koporsóhoz jövéen, elkezd:

Könyörögjünk a megholt hivekért.

A kar: Adj Uram: örök nyugodalmat nekik és az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmei.
Körülvettek engem.

94. Zsoltár.

1. Jertek, áldjuk Istenünket, ki lelkünknek üdve lett, S leborúlva zengedezzünk neki hálaéneket. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

2. Mert nagy és hatalmas Ur ő minden hatalom felett! Ő kezében tartja a föld mélyét úgy mint a hegyet. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

3. Mert a tengert ő teremté, a szárazat. Jertek, áldjuk, leborúlva a Mindenható Urat. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

4. Magasztaljuk térdre esvén; mert teremtő Istenünk. S mi mind népe és hiv nyája tőle oltalmat nyerünk. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

5. Hallván szózatát ne vállalják oly keménynyé szivetek, Mint atyáinké, kik látták, mit tőn s még sem hittének. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

6. Negyven évig a pusztában éltek ők hitetlenül, S Kánaánba nem jutának vétkök büntetéseül. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

7. Adj Uram! a megholtaknak a sirban szent nyugvást, És a végítélet napján adj boldog feltámadást. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

Azután a pap fölkelvén, mondja:

Mentsd meg Uram lelkét.

A kar elkezdi Zakariás hálaénekét.

1. Aldott legyen Izraelnek nagy irgalmú Istene, Mert meglátogatta népét és ez megváltást nyere.

2. Dávid házának hatalmát Isten fölmagasztalá, Mint azt prófétái által régenten megjósolá.

3. Hogy vad ellenségeinktől megment bármi vész között, S megemlékezik a frigyről, mit atyáinkkal kötött.

4. Ama frigyről; melylyel egykor Ábrahámnak fogadá, S ellenink dühétől a várt szabadulást megadá.

5. Hogy bátran szolgálva neki, tartsuk meg parancsait; És szentségben s igazságban töltsük éltünk napjait.

6. És te gyermek! a hatalmas Isten prófétája léssz, Mert utat készítsz az Urnak, s hirnökül előtte mégysz.

7. Hogy az ő népének hirdesd az üdvösség szent tanát, bűneink bocsánatára, mit az Ur irgalma ad.

8. Melylyel az, ki a magasból kel, nekünk békét hozand, S a halálnak árnyékában szenvedőnek fényt adand.

9. Adj Uram a megholtaknak a sirban szent nyugvást, És a végítélet napján adj boldog feltámadást. Mentsd meg Uram! szolgád (szolgálód) lelkét a bűn minden rabságától: Hogy a föltámadás dicsőségében szenteid közt feltámadva megpihenjen

Ekkor a pap mondja: Uram irgalmazz nekünk!

F. Krisztus, kegyelmezz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

A pap: Mi Atyánk stb.

V. És ne vigy minket a kísértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. A pokol kapujától.

F. Szabadítsd meg Uram az ő lelkét.

V. Hiszem, hogy meglátom az Urnak javait.

F. Az élőknek földjén.

V. Ne add a gonosznak a benned hívők lelkeit.

F. És a szegény lelket el ne felejtsd örökre.

V. Uram Jézus Krisztus! irgalmazz ő neki.

F. Krisztus engedj meg neki.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

F. És az én kiáltásom jusson elődbe.

V. Az Ur veletek és a te lelkeddel.

Egy férfiéért.

Hajtsd, Uram! füleidet esdeklésünkre, melylyel irgalmadat alázatosan kérjük: hogy N. szolgád lelkét, kit e világból elköltözni parancsoltál. A béke és fény országába helyeztessed és szenteid társává lenni engedd. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Egy nőszemélyért.

Esedezünk Uram! kegyességedért; irgalmazz N. szolgálód lelkének s azt a halandóság szennyétől megtisztítván, tedd az örök üdv részesévé. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Könyörgés után mondatik ez:

Elövers: Szent Mihály a paradicsom fejedelmé, a kit tisztelnek az angyali seregek.

V. A templom oltáránál állott az Urnak angyala.

F. És kezeiben drága aranytömjénzöt tart vala.

Könyörögjünk! — Ur Isten, ki az angyalok és emberek szolgálatait csodálatos renddel osztod fel, engedd kegyelmesen, hogy kik az égben téged szolgálatjokkal környeznek, azok e földön életünket oltalmazzák. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Ezután mondatik egy ének, alkalmazottan a körülményekhez és halotthoz, melynek végével fölvetetvén a holttest, a menet énekelve: „Könyörülj Istenem“ stb. (Lásd a 950. lapon) indul a temetőbe; vagy ha a temetés misével történik, a templomba. Mise után a pap a halott koporsójához mennén elkezd:

Ne szállj Uram ítéletre szolgálóddal (*szolgálóddal*); mert egy ember sem igazul meg előtted, ha csak te nem adsz neki teljes bűnbocsánatot. Kérünk azért, ne terhelje őt a te birói ítéleted, kit a keresztény hivek könyörgése ajánl neked; hanem malasztod segítségével legyen méltó kikerülni a bosszúállás ítéletét, ki midőn élt, a Szentháromság jelével volt fölékesítve. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Itt elkezdetik a „Libera.“

Ments meg engem Uram! *mint „Halottak estéjén“ (Lásd a 977. lapon).*

Ezután a pap mondja: Uram, Irgalmazz nekünk!

Fel. Krisztus, kegyelmezz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Pap. Miatyánk stb. (*csendesesen mondatik, mialatt a halott szentelt vízzel meghintetik és megfüstöltetik; azután:*)

V. És ne vigy minket a kísértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. A pokol kapujától.

F. Szabadítsd meg Uram! az ő lelkét.

V. Nyugodjék békeességben.

F. Amen.

V. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.

F. És az én kiáltásom jusson elődbe.

V. Az Ur veletek!

F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk! — Ur Isten! kinek tulajdona mindenkor irgalmazni és megbocsátani, téged alázas-tosan kérünk. N. szolgád (szolgálód) lelkeért, melyet most a világból kiköltözni parancsoltál! ne add azt a gonosz ellenség kezébe, s ne felejtsd el örökre; hanem parancsold angyalaid által fölvétetni s a paradicsomi hazába vezetetni: hogy mivel ő tebenned hitt és reménylett, ne jusson a poklok büntetésére, hanem nyerje meg az örökkétartó örömeket. A mi Urunk Jézus Krisztus által. F. Amen.

A halott a temetőbe vitetik. „Könyörülj Istenem“ stb.

Midőn a menet a holttesttel belép a temetőbe, elkezd énekelni:

Paradicsomba vigyenek az angyalok és az egy-koron szegény Lázárral nyerj örök életet s nyugalmat.

A mélységekből kiáltok föl tehozzád én Uram!

Hallgass meg, midőn elődbe esdekelve jut szavam.

(Lásd e zsoltárt 72. lapon; minden vers után ismételtetik: „Paradicsomba vigyenek“ stb.)

A pap a sirhoz érkezvén, elkezd:

Uram, irgalmazz nekünk stb. *(mint az előbbi lapon.)*

Könyörögjünk! Tégy Uram! kérünk, szolgálóddal (szolgálóddal) irgalmasságot; hogy cselekedeteinek ne vegye büntetését, kinek szándéka volt, akarated szerint élni; hogy valamint az igaz hit őt e földön

hiveid seregéhez számlálta, úgy irgalmad a másvilágon az angyali karok társaságába segítse. A mi Urunk Jézus Krisztus által. F. Amen.

V. Adj Uram! neki örök nyugodalmat.

F. És az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék neki.

V. Az ő lelke, és minden megholt hiveknek lelkei, Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak

F. Amen.

2.

Jézusomnak kegyelméből már elértem végemet,
Véghetetlen szerelméből várom üdvösségemet!

*Istenem, Istenem! ki voltál mindenem!

Könyörülj én lelkemen.

Testemet hagyom a földnek ítéletig zálogul,
Lelkem pedig Fölségednek, örökös ajándékul.*

Míg itt éltem e világban, benned bíztam Istenem!
Mindenféle bajaimban csak te voltál mindenem.*

Most sem bízhatok egyébben halálomnak óráján,
Mint te benned, a ki értem meghaltál a keresztfán.*

Híveid közt országodban engedj már nyugodalmat,
Végetlen boldogságodban adj örök bért s jutalmat.*

Már a keresztre feszítettet, Jézus, hozzád fordulok,
És a jóknak készítettet országodba indulok.

Istenem, Istenem, ki voltál mindenem!

Vedd magadhoz már lelkem!

3.

Oh édes Megváltóm! ne nézd bűneimet,
Sok ellened való cselekedetimet;
Üdvösségem árát tekintsd érdemidet,
Jőjj el Jézus Krisztus! vedd hozzád lelkemet.

Igazságod szerint ne ítélj meg engem,
Nem talál kegyelmet ekkép bűnös lelkem;
Nem lehet kivüled soha üdvösségem,
Jójj el Jézus Krisztus! édes reménységem.

Elvégeztem immár pályafutásomat,
E világon való zarándoklásomat,
Megtartottam hitem s igaz vallásomat,
Jójj el Jézus Krisztus! add meg koronámat.

Nem kívánok többé e világon élni,
Romlandó testemtől kész már búcsút venni
Az én lelkem, Uram, nálad kíván lenni!
Jójj el Jézus Krisztus, siess hozzám venni.

Az ítélet napján hadd álljak jobboldra,
Az áldottak közé legyek én sorolva,
A kit ime tesznek a csendes sirboltba,
Jójj el Jézus Krisztus! lelkem megváltója.

4.

Seregeknek sz. Istene, menny és földnek teremtője,
*Jójj el, jójj el én Krisztusom, ne hagyj utolsó órámon.
Tekints lelki sebeimre, kit teremtél szent képedre!*

Bűneimnek sokaságát ne nézd, Uram! undokságát.*
Lelkemet neked ajánlom, testem föld gyomrának adom.*
Honnét egykor az feltámad, adj Uram, adj nyugodalmat.*

5.

Megfizettem már én bűneimnek zsoldját,
Letettem lelkemnek romlandó sátorát,
Melyből alkottattam, ölelem föld porát,
Lakom sötét boltját.

Mig világ fennáll az ő mivoltában,
Tagjaim itt lesznek a föld gyomrában,
De fölkelnek onnét ítéletnapjára,
Végső számadásra.

Oh Uram! ne tekintsd életem hibáit,
Nézd inkább szentséges vérednek hullását,
Támaszd fel öröme testemnek morzsáit,
S add örök áldásid!

6.

Oh! szomorú gyásznapom, melyen sirba kell szállnom
Hitvesemtől s gyermekimtől, e földről el kell válnom.
Egyedül kell sirba mennem, sötét gyászba rejtezni,
Oh! mennybéli kegyes Atya! adj vigasztalást nekem.

Oh! megváltó kegyes Jézus! vedd rám sz. szemeidet,
Add, hogy dicsérjem mennyégben, dicsőséges nevedet;
Végzetlen irgalmasság! most jőjj segítségemre,
Most irgalmazz és könyörülj, most emelj az egekbe.

1.

Kisdedek temetése.

A pap a koporsóhoz jön, elkezd:

Aldassék az Ur neve.

A kar éneklé a 112. zsoltárt.

Dicsérjétek hív szolgái a nagy Isten szent nevét;
Most és mindörökre zengjük nevének dicséretét.

Napkelettől napnyugotig áldassék az Ur neve:
Mert ő mindenek felett nagy, az ég és föld Istene.

Ki hasonlít Istenünkhöz, kit fölélni nem lehet?
S mégis ő kegygyel tekint le, nézve földet és eget.

Ő szegényt és elhagyottat a földporból fölemel,
Hogy egy rangba tegye őket népe fejedelmivel.

O a magtalan kesergőt gyermekekkel áldja meg,
Magasztaljuk, áldjuk Istent! dicsérjék őt mindenek.

Dicsőség neked oh Atya, Fiú s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

Aldassék az Ur neve, most és mindörökké.

Azután a pap mondja: Uram, irgalmazz nekünk.

V. Krisztus kegyelmezz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk!

F. Mi Atyánk stb. *(mialatt a halott megszenteltetik és megfüstöltetik.)*

V. És ne vigy minket a kísértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. Engem az ártatlanságért fölvetél.

F. És megerősítettél engem szined előtt örökké.

V. Az Ur veletek.

F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk. Mindenható és legkegyesebb Ur Isten! ki a keresztvizben újra született kisdedeknek, mikor e világból kimulnak, minden érdemeik nélkül, azonnal örök életet adsz; amint hisszük, hogy ma ezen kised lelkének is adtál, kérünk Uram! engedd a bold. Szűz Máriának és minden szenteknek esedezése által, hogy itt neked tiszta lélekkel szolgálhassunk s a paradicsomban egykor a boldog kisdedek társaságába számláltassunk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

*Ezután mondatik egy ének a körülményekhez alkalmazottan, melynek végével a kised halott temetőbe vite-
tik: a fönnti 112. zsoltár, (986. l.) „Dicsérjétek“ stb-
énekeltetvén. A sirhoz érvén a pap elkezdi:*

Uram irgalmazz nekünk!

F. Krisztus kegyelmezz nekünk!

V. Uram, irgalmazz nekünk!

P. Miatyánk stb. *(Mialatt a sir megszenteltetik és megfüstöltetik.)*

V. Es ne vigy minket a kísértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. Hagyjátok hozzám jönni a kisdedeket.

F. Mert ilyeneké a mennyeknek országa.

V. Az Ur veletek.

F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk. Örök mindenható Ur Isten! a szent tisztaságnak szeretője; ki ma ezen kisdednek lelkét kegyelmesen mennyországba szólítottad; méltóztassál Uram! velünk is oly kegyelmesen bánni, hogy szentséges kinszenvedésed érdeme s boldogságos szűz Máriának és minden szenteknek esedezése által, ugyanazon országban, szenteiddel és választottaiddal együtt, mi is végnélkül örvendhessünk. Ki az Atyával és Szentlélekkel egyetemben élsz és uralkodol mindörökön örökké.

F. Amen.

Végül: „Oh mely szép az ártatlanság“ stb. más szokásban levő ének mondatik.

2.

A mennyország egy angyallal ma meggazdagodott,
Ki e földön a szülőktől csak az imént származott,
S a koporsó ajtajával immár elzárattott.

Most azért, mint szép virágszál tőlünk eltéttetik,
A paradicsom kertjébe gonddal helyeztetik.
Bájos, édes illatával minden el is telik.

E virágnak Jézus leszen szorgalmas őrzője,
A világnak végezetéig hű gondviselője,
S angyalok közt jobb életre lesz fölserkentője.

Nem lehet hát e kisdeden senkinek könnyezni,
Sőt inkább, hogy angyallá lett, szivből örvendezni,
Haláado köszönet^tel az egetbe nézni.

Legyen azért nagy dicsőség mennyben az Istennek,
Aki véghetetlen üdvöt nyújt a kisdedeknek,
Kérjük, hogy hasonlót adjon nekünk bűnösöknek.

3.

Dall.: „Ki ragyogni látod élted“ stb. szerint.

Te engem szerettél édes Jézusom,
Mert magadhoz vettél kegyes Krisztusom:
Miért is tégedet szent Istenségedet áldom örömmel.
Mert bűn nélkül éltem, élveim nagyok,
A sok lelki üdved mondhatatlanok.
Immár Istenemet, kegyes Teremtőmet áldom örömmel.
Rövid életemért mást cseréltem én,
Megpihenhetek már Jézus kebelén!
Kinek szent fölségét, örök Istenségét áldom örömmel.
Isten hozzátok hát drága jó szülők,
És kik itten álltok jámborok, hívők,
S az Urat áldjátok, koporsóm fogjátok, s sirba tegyetek.

4.

Oh mily szép az ártatlanság; ezt követi a boldogság.
*Jól jártál te szép virágszál, mert nagy öröme jutottál.
Neked a halál nem ártott, mert lelked Istenhez szállott.*
Az Ur Jézus is azt mondja: ilyeneké az ég honja.*
Kik most téged sirba teszünk, imádkozzál híven értünk.*
Minket is, hogy országába bevehessen hajlékába.*

5.

Te kisded! mily nagy jót nyertél,
Ékes szép ángyallá lettél;
*Mennyben azért örvendezzél,
Miértünk is esedezzel.
Téged Isten, hogy alkotott,
Boldogságra elválasztott.*
Bűnmocsoktól tiszta voltál,
Koporsódba hogy szállottál.*
Ime tested földbe teszszük,
Ámde lelked égben hiszszük.*

Halotti ének.

Kialtok én nagy mélységből,
Te hozzád Uram, e földről,
Szivem keserűségéből,
Sirás völgyéből.

Hallgasd meg könyörgésemet
És fogadd be kérésemet,
Hajtsd le hozzám füleidet,
Nyujtsd kegyelmedet.

Ha Uram sok bűneimet,
Fentartod én esetimet,
Megnyomják terhek lelkeimet,
Szegény fejemet.

Bátran hozzád folyamodom
Kegyességedért, mert tudom,
Bűneimet ha megvallom,
Lészen irgalom.

Igy biztat engem törvényed
És benne tett ígéreted,
Hogy aki féli szent neved,
Azt el nem veted.

Örök Isten nyugodalmat,
Híveidnek adj irgalmat,
Dicsőség világosságát,
Örök látását.

Hála-énekek.

1.

Dal.: „Uram Jézus légy velünk“ stb. szerint.

Oh Isten! hála neked, dicsérjük szent nevedet,
Hogy megáldád jóvoltoddal itt könyörgő népedet;
Legyen áldott szent neved, oh Isten! hála neked,

Szivünkben a szeretet buzgó hálát ad neked,
Hogy ránk bőven árasztottad nagy jótéteményedet,
Áldja kegyes kezedet szivünkben a szeretet.

Kegyelemnek tengere, minden áldás kútfeje
Nálad nélkül sikertelen az embernek ereje,
Ugy bir, ha te vagy vele, minden erő kútfeje.

Hála, hogy velünk valál és célunkhoz juttattál,
Csak az várhat boldog véget, ki mellett oltalmad áll
Te minket oltalmazál, hála, hogy velünk valál.

Hála, hogy védelmeztél és elmúlt a nagy veszély,
Életünk sok örvénye közt te vagy a biztos vezér,
Oh Atyánk! nincs ott veszély, ahol te vagy a vezér.

Oh légy mindvégig velünk, hogy így állandók legyünk
Ha te védesz, nincs ki ártson, nincs ki győzzön ellenünk
Végre engedj Istenünk! mennyben hálát zengenünk

2.

Te Deum.

Téged Isten dicsérünk,
Téged Urunknak vallunk.

Téged örök Atya Isten,
Minden földi állat tisztel.

Neked mindnyájan az angyalok,
Neked az egek és minden hatalmasságok.

Neked a Kerubim és Szerafim angyalok
Szüntelen szóval énekelnek:

Szent, szent, szent a
Seregeknek Ura Istene!

Teljesek az egek és föld
Fölségednek dicsőségével.

Téged az apostolok dicsőséges kara,
Téged a próféták dicséretes száma.

Téged a mártiroknak
Fényes seregi dicsérnek.

Téged széles e világon vall
És dicsér az anyaszentegyház.

Végzetlen felségű Atya Istent.

A te tiszteletre méltó
Igaz és egyetlen fiadat.

A vigasztaló Szentlelket is.

Te dicsőségnek királya Krisztus!

Te az Atya Istennek örökké való fia vagy.

Te a megszabadításért fölvevén az emberi
Természetet, nem iszonyodtál a szűznek méhétől

Te meggyőzvén a halál fullánkját,
Megnyitád híveidnek a mennyországot.

Te az Istennek jobbján ülsz,
Atyádnak dicsőségében.

É világra jövendő birónak
Hiszünk Téged lenni.

(Itt letérdelnek.)

Téged azért kérünk légy
Segítsége a te szolgálóidnak,
Kiket szent véreddel megváltottál.

Engedd, hogy az örök boldogságba
Te szenteiddel megajándékoztassunk.

Üdvözítsd Uram a te népedet
És áldd meg a te örökségedet.

És igazgasd őket és felmagasztaljad
Most és mindörökké.

(Itt felállanak.)

Minden napon áldunk tégedet
És dicsérjük a te nevedet
Örökké és mindörökké.

Méltóztassál, Uram! e mai napon
Minden bűntől minket megőrizni.

Könyörülj rajtunk Ur Isten,
Könyörülj mirajtunk.

Legyen a te irgalmad, Uram!
Tebenned bízunk.

(Itt térket hajtanak)

Tebenned bízom, Uram! örökké
Meg nem szégyenülök.

3.

Téged Isten dicsérünk, imádvá szent hatalmadat,
Mint Atyánkat tisztelünk, magasztalva irgalmadat
Téged idő és a tér, örök urának ismer.

Neked minden angyalok, a menny minden lakosai,
Néked Kerub Szeráfok, a teremtés hatalmai
Igy zengenek szüntelen: szent vagy, sz. vagy, sz. Isten.

Szent vagy Szabaoth Isten, sz. vagy: Ura seregeknek,
Dicsőséged végetlen, mert fényével Felsőgednek
Telt az ég fénytábora, a föld minden szempora.

Próféták, Apostolok, a patriarkák karával,
Vértanúk és Hitvallók, a Szűzek koszorújával,
Szentegyházad e földön dicsőítnek örökön.

Dicsőítnek tégedet, örök Mindenható Atyát,
Egyetlen szülöttedet, váltságunknak áldozatját!
És az áldott Szentlelket, ki megszentelt bennünket.

Kérünk azért tégedet, légy irgalmas híveidnek,
Kikért ontád véredet, tedd sorába szenteidnek,
Oh vezérelj népedet, áldd meg örökségedet.

Mindenkoron dicsérünk, áldást zengvén szent nevednek.
Oh légy irgalmas nekünk, őrizz meg ma büntől minket,
Benned bízam Istenem, nem csalhat meg reményem.

4.

Téged Isten! magasságban
Itt dicsérünk buzgóságban,
Téged vallunk Urunknak,
Egy igaz alkotónknak
Örök Atya te vagy,
Végzetetlen hatalmad nagy;
Földi népek dicsérnek
És Uroknak ismernek.

Az egek és Kerubimok,
Minden karok, Szerafimok,

Téged Isten áldanak,
 Együtt így kiáltanak:
 Szent az Isten, bizony, szent, szent!
 Szabaothnak Istene szent!
 Ég s föld dicsőségeddel,
 Teljesek fölségeddel.

(Itt letérdelnek.)

Kérünk azért buzgósággal,
 Kérünk alázatossággal,
 Irgalmazz szolgálóidnak,
 Kegyelmezz fiaidnak;
 Ne nézd sok számú vétünköt,
 Ne nézd gyarló esetünket;
 Tekintsd azon drága vért,
 Melyet ontál lelkünkért.

Adjad, hogy mennybe mehessünk,
 Szenteiddel örvendhessünk
 Örök boldogságodban,
 Dicső szent országodban,
 Oltalmazd Uram! népedet,
 Áldd meg te örökségedet,
 Vezérelj s gyámolítsad,
 Örökké boldogítsad.

(Itt felállnak.)

Mindennap áldunk tégedet,
 És dicsérjük szent nevedet,
 E nap kísértetektől
 Órizz minden vétektől;
 Irgalmaid rajtunk maradjon,
 Reménységünk benned vagyona;
 Benned bízunk örökké,
 Mindörökön örökké.

5.

Nagy Isten! áldunk téged s Urunknak ismerünk,
 Akit fenséged végett imád minden velünk,
 Áld és magasztal ég s föld, a melyet sz. neved betölt.

A vértanúk s próféták, e szentek ezrei,
 Az angyalok s mennyország neved mind hirdeti,
 Oh mérhetetlen, dicső Atya! ki mindent bölcsen alkota.

Egyszülött szent Fiaddal, ki égből földre szállt,
 Egész világ magasztal, Atyát, Urat s királyt,
 A Szentlélekkel vall szívünk, oh Szentháromság légy
 velünk.

Im térdre hüllva esdünk ne hagyj el jó Atyánk!
 Tied szívünk és lelkünk, tekints kérünk reánk,
 Örökségednek adj helyet, amelyet Jézus vére vett.

Naponként áldunk téged s dicsőítjük neved,
 A bűntől óvd meg néped, mely él és hal neked,
 Mi benned bizunk oh Atyánk! nem félünk, bármi vár
 [reánk!

Énekek tartalma betűrendben.

A.

	Oldal
A bánatban elmerülve összesereglett . . .	529
A bús temetőben, kiket sirok fednek . . .	961
A csattogányok zengnek	739
Add nekem Jézus szívedet, akarlak . . .	312
Adj irgalmat, adj nyugalmat	953
Adjon Isten jó éjszakát	285
Adj Jézus! szívembe kinos fájdalmakat . . .	735
A három bölcs király	498
Ahány csillag van ott a magasban	309
Ah! félek, rettegek Jézusom	537
Ah Jézusom! megismerem	534
Akárhol kereslek én Üdvözítőm	557
A keresztfához megyek	533
A keresztnek szent tövében	569
Aki Jézus után vágyik	908
A Krisztus égre felméne	631
Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott . . .	600
Alleluját zengjétek, Megváltott	603
Alleluja! örvendezzünk Krisztus	601
Alleluja örvendezzünk, él Krisztus	607
Aludj én virágom! világ békessége	459
A menny csillagvárában nagy öröm	712
A mennyei vőlegénynek zengj hozannát . . .	671
A mennyei szent Siónban	635
A mennyei szent városnak	753
A mennyország egy angyallal	988
Angyaloknak boldog királynéja	835
Angyalok gyönyöre Jézus Isten Fia	678
A napsugár letüntével	488
Anyám, anyám, szűz Mária	583
Angyalszózat visszhangzik le mennyből . . .	444
A nap hajnalán s az est alkonyán	268
Az apostolok nevének mondjunk	914

	Oldal
A szent királyok, három mágnások	498
A szent szűznek magzatát	444
A szép szüz Mária szent	437
A szeretet asztalához imádással járulok	591
Asztalodhoz hisz, nagy Isten	308
Asszonyi rend ékessége	906
A pünkösdsnek ékes napja	657
A pünkösdsnek jeles napján	657
Aranysárga szép rózsákból	769
Atya Istennek leánya	869
Atyám! midőn reggel felébredek	269
Az igaz hit minden híve	613
Az eget fénycsarnokában ma nagy öröm	705
Az egész föld kerektség zörget	626
Az ég kitérve fénylakát	755
Az égen szép csillag fénylik	497
Az égen szép biborhajnal	599
Az éjszaka immár eltelt	215
Az embert szerető irgalom Istene	422
Az Ige megtestesült Názárethben	439
Az isteni gyermeket, ki ma kijelentetett	500
Az Istent szülő szűz Anya	448
Az Istennek szent angyala	454
Az Isten házába siet az áldott szűz Mária	716
Az Isten gyakorta csodával áldja meg	751
Az Istennek szent Anyjáról	744
Az ó év ma új szint öltött	488
Az Atyának egy Fia	540
Az Ur angyala köszönté a szűz Máriát	401
Az Ur aki trónol ott az égen	670
Az Urnak szent teste mutatott fel	293
Az Ur Jézus szent nevében	720

Á.

Ádám első atyánk, hogy bűnbe esett	431
Áldj meg minket Jézus, kik itt	206
Áldjad ember e nagy jódat	372

Aldj meg minket Atya Isten!	206
Áldj meg minket Jézus, hozzád esedezünk	208
Áldja a Szentlelket minden buzgó lélek	646
Áldjuk e nagy szentséget	380
Áldjuk e szentségben Jézust	675
Áldjuk Istenünket, nyissuk fel szívünket	699
Áldjuk N. N. apostolt	894
Aldott legyen Izraelnek	980
Áldott szempillantás. melyben elindultam	881
Áldozatot mutatnak neked	965
Ájtattal imádlak, elrejtett Isten!	377
Áldozattal járul hozzád oh nagy Isten	191
Áldozatot hoz neked a testvéri szeretet	954
Áldozni jöttünk nagy Isten	204
Áldozzunk, hív keresztények	702
Áldunk s magasztalunk dicső vértanúk	896
Áldunk imádkunk, égi Király	379
Áldunk tégedet, oh angyali eledel	287
Álla a keserves anya	545
Álmomból, ha fölkelte szent őrzőangyalom	267
Árva lelkek jaj nekünk	967

B.

Bágyadt sérelmétől mártYROK asszonya	536
Bánatunkban hozzád térünk	547
Bárcsak előbb felébredtem volna	471
Be volt zárva a bűn által	416
Bemegyek szent templomodba	190
Betelt, mi meg volt írva	619
Beteg hívedért könyörgünk mindenható	966
Betlehemnek pusztájában pásztorok	473
Betlehemi kis városnak, siess	443
Betlehemi kised kegyes Istenünk	442
Beváltá szent szavát az örök igazság	654
Bevégezted, Krisztus! művedet	634
Bevalósult a próféták örömtelt jóslata	469
Biborpiros szép rózsákból	768

	Oldal
Bizodalmas szívvel hozzád	629
Boldog az a lélek, mely Máriához	886
Boldogságos szűz Mária	793
Boldog szűz Mária! édes szűz anyánk	872
Borúlj porba, ájtatos keresztény	352
Borúlj le ég, szálljatok le csillagok	451
Borulunk lábaidhoz oh titkos valóság	662
Bú s fájdalom szívemet szorongatja	530
Bús szívemnek nagy öröme	866
Buzgó lélekkel ide gyült népség	360
Buzgó szívvel ünnepeljük	527
Buzgó szerelmedre, szent tiszteletedre	833
Bűnbánóknak menedéke	522
Bűnös ember sirj zokogva	562
Bűnös lelkem nézz az égre	211
Bűnös lélek! ide siess a ki meg vagy	357
Bűnös lélek! sirj oh kérlek	539
Bűnösöknek üdvössége, elesettek	351
Bűnösöket ne hagyj minket	931

Cs.

Csillag ragyog fenn az égen	490
Csillagnál fényesebb, gyémántnál ékesebb	863
Csillagokkal himes égből	274
Csodálatos Szentháromság! bámul	664
Csorda pásztorok midőn Betlehemben	476
Csorduljatok ki könnyeim Mária siralmára	536
Csodálkoznak az égi szellemek	639

D.

Dereng üdvünk láthatára, égi	731
Dicsérjük az Urat az ő szentjeiben	897
Dicsérd nyelvem énekszóval	790
Dicsérd Sion Megváltódat	358
Dicsérjétek hív szolgái	986
Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények	900
Dicsérjük mindnyájan szívből	207
Dicsértessél tőlünk Jézus keresztfája	208

Dicsértessél tőlünk kiseded Jézusunk	439
Dicsértessél édes Jézusnak	207
Dicsértessél oh Mária! kinek	821
Dicsőség oh dicséret Megváltó	585
Dicsőség az egy Istennek	204
Dicsőség mennyben az Istennek	450
Dicsőséges oszlopai Jézus Krisztus hitének	905
Dicső szent angyalok	207
Drágalátos Isten anyja	555

E.

E dicsőült testet és vért	353
E drága szentségben jelen lenni hiszünk	354
Egek ékessége, föld gyönyörűsége	691
Egek dicső királya	505
Egek ékessége földnek dicsősége	836
Egek királynéja Mária segíts	876
Egekbe vitetett ártatlan virág	913
Egekből eredett angyali kenyér	338
Egész egy hosszú esztendőnek	487
Egybegyültünk oh nagy Isten	196
Egy tiszta szép szűzről zeng ma	914
Elfogja lelkemet a néma bámulat	692
Elhagyának mind a jóbarátok	592
Eljött a régvárt szép arany idő	456
Eljött a várva-várt ünnep	457
Eljött a május hó, a tavasz zöldel	743
Eljött már órája búcsúzásomnak	880
Elküldetett az arkangyal	394
Elmúlt az ó esztendő	485
Eloszlott a sirhomálya feltámadt	609
Előtted Jézusom! leborulok	330
Elődbe terjesztjük, Uram! sok bűnünket	259
Elrejtett istenség! mennyire kedveltél	679
Ember, Isten szép képmása	516
Emlékezzél meg oh édes	834
Engedj oltársámolyodra leborúlni Istenünk	355
Engedj örök nyugodalmat oh Uram	852

	Oldal
Engedj Uram örök nyugodalmat	977
Epedő szent vágygyal telve	258
Esünk zsámolyodhoz nagy istenség	291
Ez a kenyér, mely égből	317
Ez eleven kenyér most szállott az égből	293
Ez nagy szentség valóban	338
Ezred évek bünködén át	415

É.

Ébred, ember! ki a vétkek	486
Édes Jézus! én szerelmem, oh mely igen	216
Édes Jézus! hozzád futok	271
Édes Jézus, az oltáron	310
Édes Jézus! határtalan jószágodat	356
Édes Jézus szent szívének	688
Édes Jézusom! kegyes mindenem	567
Édes szűz Mária, irgalmasság anyja	861
Ég, föld teremője, fölséges Isten	337
Ég és föld királya! elődbe járulok	266
Ég s föld örök Alkotója	264
Ég, föld, nap, hold és csillagok	928
Égi Atya egyszülötte, ki emberi	356
Égi Atyánk! o tekints le szép stb. hozzád	625
Égi Atyánk! stb. nyújtsd atyái sz. áldásod	625
Égi felség nagy istenség	419
Égi karok így szólnak	511
Égi szűz virág! áldjon a világ	837
Él Krisztus! halandók örvendezzünk	615
Élőknek s holtaknak Ura	946
Énekeljünk vig örömmel	453
Énekeljünk dicsőséget e szent olvasóban	773
Én Istenem! kegyelmedet	270
Én nemzetem, zsidó népem	573
Érzelemmel csordultig a keblem	686

F.

Oldal

Fájdalomnak ünnepére jertek Jézus hívei	733
Feltámadott az U, feltámadott az Ur	617
Feltámadt Krisztus e napon	605
Feltámadott már élet	607
Feltámadt Megváltó! kérünk tégedet	627
Felnyillott a sir homálya	619
Felszáll az oltárra, bus tekintetem	361
Felségedhez Atya Isten	938
Fenn az égben s a nap alatt	501
Fénylik Jézus diadala, zengjen	610
Fényes angyal száll le mennyből	729
Fényes követ száll le magas mennyből	728
Fogadd tőlünk kedvesen	978
Fölkelt immár az ékes nap	263
Fölkelt ékes napfényünk	604
Föl keresztények! föl hívek	710
Fölmegy Jézus az egekbe	629
Föltetszett az aranyos nap	916
Fölsiet Megváltónk az egek egébe	640
Fölvirradt már a szép reggel	279
Fönt a fényes szirt tetőn	805

G.

Gábrriel arkangyal leszállott e földre	332
Gábrriel angyal mennyégből	394
Gábrriel indula követségbe stb. egy szűzhöz	403
Gábrriel indula stb. ott él a szűzesség	398
Gerjedjen lelkem szent örömrre	632
Golgota Királya angyalok mannája	558
Gyászba borúl az ég, sirnak az angyalok	559
Gyászba borúlt Isten csillagvára	576
Gyászt vont n templom magára	960
Gyászba van borúlva a magyar	935
Győzedelmi ének harsog	610
Győzedelmi ünnepére jöttünk	669
Gyujts lelkemben fényes	839
Gyümölcstő-Boldogasszony	721

H.

Ha én mindazt elmondhatnám	862
Ha a hajnal hasad, én Istenem	214
Hajnal hasadtával felébredék	277
Halljad világszerető! e föld egy nagy	972
Halljátok ti, kik a porban	410
Hallgasd meg fohászainkat	520
Hallgass meg, Atyám! mig hálámat zengem	248
Hallgasd meg, hallgasd meg (Keresztjáró-ének)	90
Hallottuk Isten! a te szent igédet	179
Harmatozzatok egek onnan felül	386
Harmatozzatok, egek nyiljatok	385
Hatalmas Ur Isten! tekintsd az inséget	927
Hála néked Alkotóm! hogy nevedet	261
Hálát adunk neked szerelmes Istenünk	179
Hálát adunk te neked édes Istenünk	286
Hálát rebegve áldozunk	193
Három angyal őriz engem	261
Három királyok napját	500
Hej! pajtás most hallgass	470
Hejh pásztor társim! hogy ha hallanátok	454
Hejh, vig juhászok, csordások	452
Hideg ágyra kiterítve N. N. elpihen	964
Hints meg Uram izsóppal	177
Hintsd meg Istenem izsóppal	178
Hogy árvák ne legyünk	679
Hol üdv forrási vannak légy áldott	693
Hol vagy én szerelmes Jézus Krisztusom	217
Hol vagy Jézusom, szerelmes mindenem	249
Hol vagy én szerelmes fájdalmas	737
Hol szent Péter sirba téve ,	942
Hova menjek, merre menjek	549
Hova ragad kebled tüze	746
Hova tüntél szent jegyesem	633
Hozzád emelem szómat Istenem	383
Hozzád futok Atyám! e napnak reggelén	249

Hozzád futok édes lelkű Szülőm	864
Hozzád fohászokodom, édes Istenem	218
Hozzád, irgalom királya	240
Hozzád nagy Isten járulunk	194
Hozzád sóhajt bús szivünk	865
Hozsánna üdv neked ég, föld	586
Hull mennyből a manna	362

I.

Idők Ura Istene! előtted térdelünk	480
Igazság rég várt hajnala	707
Illattal telt szép virágkert	767
Im a hajnal, jön az angyal	396
Im arcunkra borulunk előtted Istenség	185
Im az égen fölöttünk	501
Im az Urnak szivrázó szózata	412
Imádják a jámbor bölcsekkel	496
Imádlak nagy Istenség! test s vér	336
Imádlak tégedet láthatatlan istenség	333
Imádlak téged, titkos istenség	363
Imádunk oh angyali eledel	288
Imádunk e szent helyen	299
Imádunk szent ostya! drágalátos manna	331
Indulj meg már szemem, hulló könnyeiddel	543
Indulj meg, oh bűnös nemzet	937
Irgalmadért esengve jövünk oltárodhoz	591
Irgalmas szűz anya, hazánk védasszonya	793
Isten magas fénykörödből	194
Isten anyja, szűz Mária	766
Isten Atyánk oh még egyszer	931
Istennek hív szent anyja éltem	890
Istennek hív angyala ártatlanság	890
Istennek hív angyala könnyörögj érettünk	871
Istennek szent Fia, kit szült	514
Istenem im bemutatjuk ama nagy	965
Istenem! te megvizsgáltál	595
Istenem! Istenem Szentség Istene	293

	Oldal
Isten hozta hív nyájához	942
Isten! ki az időnek határát kimérted	480
Isten, ki fönt uralkodol	219
Isten! kinek szeme tekintetén	246
Isten! kinek fölségétől	282
Isten! ki az angyalt küldéd szent	390
Isten! ki örködöl a nagy világ felett	954
Isten! kit magasztal nyugot, dél	278
Isten szükségünkben siralmas	941
Isten legjobb Atyám! téged imádlak én	220
Isten városában, héthalmú Rómában	752
Istállóban elhagyottan, ha szemlélek	458
Itt a szent hely, itt imádlak	289
Itt jelen vagy Jézus, oh	364

J.

Jaj, ha kinját tekintem a fán függőnek	542
Jaj mit hallok, mi zajongás	564
Jer dicsérjük nagy örömmel	945
Jer már édes reményünk a gyászos	576
Jertek a nagy áldozatra, Isten	668
Jertek, átdjük Istenünket (94. zsoltár)	979
Jertek áldozatra hív keresztények	186
Jertek dicsérjük e napon	913
Jertek hívek tisztelni	778
Jertek hívek imádkozzunk	956
Jertek, imádjátok, tiszta szellemek	368
Jertek Jézus szíve templomába	680
Jertek kössünk gyöngykoszorut	465
Jertek, keresztény lelkek az Istent	187
Jertek Máriához, mint jó Anyátokhoz	776
Jertek menjünk Betlehembe	466
Jer népe Máriának örvendezve	758
Jeruzsálem városában, mily öröm	718
Jézusom legtisztább szíve	681
Jézusom én Istenem! szívem	367
Jézusom! vérontásodnak emlékezetére	772
Jézusomnak kegyelméből már elértem	984

	Oldal
Jézusnak zengnek ma az égiek	636
Jézus a te asztalodho	623
Jézus! a rád emlékezés, legédesebb	513
Jézus anyja üdvözlégys	796
Jézus drága szive, szeretet forrása	208
Jézus, édes szent nevének	503
Jézus, én szérelmesem! mire jutál	560
Jézus égő szent szeretet, hozzád	277
Jézus Isten fia! ki megtestesültél	207
Jézust, ki az égbe megy fel	637
Jézus Krisztus szűz Anyádnak	765
Jézus, lelkünk mindene	646
Jézus Mária! dicsőséges nevek	260
Jézus mennyei vőlegény! jer az oltárhoz	944
Jézus nevét zengjétek, Szerafok	510
Jézus neve, nevek gyöngye	507
Jézus szent szivéről zengjen énekünk	695
Jézus szive! Jézus szive	683
Jézus szive! legtisztább sziv	689
Jézus! vérontásodnak itt van édes	521
Jézus világ üdvössége, szivünk	638
Jézus, világ üdve s áldozatja	476
Jordán folyó partján szónokol szent	418
Jó Istenem életemnek kútfeje	275
Jó pásztor! husvétunk áldozatja	622
Jőjj el Jézus, én szerelmem	246
Jőjj el Megváltónk, hozzád kiáltunk	417
Jőjj el keblem hajlékába	655
Jőjj el Szentlélek Isten! ereszd	647
Jőjj el, oh Jézusom, ne késedelmezz	276
Jőjj el, Szentlélek Ur Isten	178
Jőjj le, Jézus! a kerésztről	597
Jőjjetek angyalok mennyei szent karok	367
Jőjjetek hív lelkek! szent Balázst	891
Jőjjetek szent angyalok! feltámadt	606
Jön az Atya megigértje, kinek	421

K.

Oldal

Karmelus dicsősége Sáronnak	748
Korán reggel keresztények	250
Koporsódnál állok megváltó	583
Kisasszonyunk Mária	761
Kedves álmot, hogy szerezne szülöttjének	463
Kegyes anyánk ki dicsérhet	808
Kegyes anya szűz Mária, itt az ,	213
Kegyes Mindenhatóm! elődbe térdelek	244
Kegyes Jézus! a keresztfán hétszókat	544
Kegyelemnek lelke könyörülj rajtunk	663
Kegyelem tárháza, Mária, anyám	791
Kegyességgel hisz oh Jézus! atyai	189
Keljetek föl gyorsan, keljetek föl	461
Kelj fel Sion buzgó népe	388
Kelj föl, Jeruzsálem köszönts	494
Kenyér szinben elrejtett oh mennyei	343
Keresztfá mellett álló keseredett	531
Keresztények sirjatok, mélyen	534
Keseregjünk az egekkel, zokogjunk	572
Keseregve jönnek, oh Atyánk	528
Két szép csillag Róma fénye, Péter	90
Ki ad nekünk oly égő tiszta zengzetet	347
Kiáltok én nagy mélységből	900
Kiáltom Jézus Mária szent nevét	245
Ki előtt az angyal seregek	237
Kik vigaszt már rég kerestek	687
Kinek első szent királyunk felajánlott	803
Kinek szívét a megígért fájdalomtör	736
Kinyillott a legékesebb rózsa	462
Ki ragyogni látod élted csillagát	974
Királyi zászlók lobognak, fénylik	575
Kirie, ki születél jászolyba helyezettél	440
Kiterjeszté az éj szárnyát	563
Kit most e szentségben hiszünk elrejtve	680
Kit negyven nap előtt üdvösségünkre	716
Kis Jézus szent szíve imádlak	695
Ki vagy Te, oh ki vagy	241

Koporsójában fekszik N. N.	956
Könnyek árja hull szememből	734
Könyörögjünk a megholt hívekért	979
Könyörülj Istenem én bűnös lelkemen	950
Körüllengik az oltárt a holdog	365
Kössünk szép koszorút szüz	790
Köszönteni jöttünk oh Mária	882
Köszöntünk, kised vértanuk	925
Krisztus Anyja szivzuzottan	535
Kisztus, Atya egyszülöttje	673
Krisztus első hitbajnoka	481
Krisztus Jézus született, örvendezzünk	433
Krisztus születése után	904
Krisztus Urunk felkele, bűneinkből	618
Küldeték a szent Szűzhöz	404

L.

Lángja szerelmednek, oh én Istenem	366
Láttam a templom jobb falán	177
Lealázva százszor megbűnhődve	238
Leborulunk Isten most előtted	205
Leborulunk, édes Jézus! oltárod	517
Leborúlva imádja a szent szüz	465
Leborúlva imádunk, Jézus édes neve	510
Legfőbb szépség s tökély szent Istene	236
Lelkem lángadozva ég, oh Mária	838
Lelkünk édes boldogsága	638
Lelkünk üdvössége Krisztus van	342
Leszállott ez oltárra oh Jézusom	220
Leszállott az Ige e gyász földre	568
Leszállt Jézus, le a magas égből	673
Leszállott már az oltárra	374
Légy ezerszer áldott mennyei	493
Légy irgalmas, engem hallgass	579
Liljom fehér szép rózsákból	768
Levették már a keresztről	621

Litániák.

Litánia Jézus szent nevének tisztelésére	91
--	----

	Oldal
Litánia Jézus szent Szívének tiszteletére	94
„ az Oltáriszentség tiszteletére	96
„ Krisztus Urunk kínszenvedéséről	101
„ a boldogságos szűz Máriához	105
„ a fájdalmas szűz Anyáról	167
„ Mindenszentekről	110
„ nepomuki szent János tiszteletére	115
„ a halottakért	118

M.

Magad bizonyítod szent és örök való	375
Maga mellé vette Jézus Pétert	909
Magasan áll a Golgota ormán	559
Magas ormán Golgotának	548
Magasztalja lelkünk e szentséget	325
Magasztaljuk a nagy Istent	180
Magasztaljuk új énekkel azt	236
Magasztal Hunnia, Nagyasszony Mária	810
Magyaroknak Nagyasszonya szép	935
Magyar! szűz Anyádnak, ki	831
Ma jött el a Szentlélek, örvendjetek	647
Malasztok edénye, bűnösök reménye	759
Ma van szent szívnek édes ünnepe	759
Ma van szent Anna asszonynak	906
Májusi szent királynő	743
Májusi királyné, édes szűz	742
Május rózsakirálynéja, Mária	739
Mária borúlva térdre az isteni	406
Mária bűnösök pártfogója	934
Mária drága neve, lelkem	764
Mária drága szűz Jézus szent Anya	884
Mária drága szűz légy	799
Mária ég s föld csodája	809

Mária! édes örömöm	860
Mária! frigynek szent szekrénye	801
Mária jó Anyánk! esedezz érettünk	849
Mária kis hajlékában Názárethnek	723
Mária lurdi szűz megköszöntelek	848
Mária magyarok szűz nagyasszonya	933
Mária, Mária, fényesb a csillagnál	866
Mária, Mária! hajnali szép csillag	853
Mária! mennynek királyné asszonya	703
Mária napja, a szombat napja	811
Mária nemzetünk vezércsillaga	933
Mária! nevedet zengik a fényegek	765
Mária szent szíve, mennyég	756
Mária szép hajnalcsillag! szűz	806
Mária szívéhez fussatok hívek	757
Mária szűz anyám üdvözöllek ma	797
Mária szűz anyám kérlek téged	844
Mária szűz Anyánk hozzád indulunk	868
Mária üdvünk szent szülője	806
Máriához drága szűz anyánkhöz	748
Máriához jertek szent olvasósok	775
Máriához Názáreth városba	401
Máriának szűz méhében megtestesült	430
Máriának tisztelői ide jőjjetek	749
Máriát dicsérni hívek jőjjetek	832
Máriát dicsérje lelkünk, Máriát	820
Már négyezer esztendeig állott a világ	469
Megfizettem már én bűneimnek	985
Meghalt Jézus a keresztfán	552
Meghalok szerelmemben, Jézus	311
Megindítom nyelvemet, elzengem	789
Megjelent egy kisdéd szent Anna ölében	762
Megjelentünk gyászba vontan	957
Meg kell halni oh jaj	970
Megköszöntünk Názárethnek	711
Megoszolhatatlan teljes Szentháromság	662
Megrendülve szívzokogva trónodhoz	959
Megszomorodott szívemnek boldogsága	381

Mért zokogtok jámbor	642
Mennyei nagy irgalmasság	653
Megszületett a rég várt Messiás	450
Megváltónk anyja, oh szentséges	414
Megváltó királyunk elébe	584
Mely keservesen siratja Mária Fiát	547
Menj el, menj el oh Gábiel	425
Menj el sietséggel arkangyal	402
Ments meg engem Uram	977
Mennyben az Úr színe előtt	374
Mennyben udvarló angyalok	296
Mennyből az angyal lejött hozzátok	471
Mennyből alá szállott	399
Mennyből leszállott szent kenyér	380
Mennyei jó Atyánk elődbe roskadunk	940
Menny felé tekintsen minden lélek	636
Mennyei Atyám, ki új napot rám	252
Mennyei nagy fölség örök hatalom	376
Mennyei kegyes Alkotó	960
Mennyei szent atyám, mennyei	209
Mennyei szent Atyánk szent színed	200
Menny, föld, tűz, víz, levegő	281
Mennynek, földnek és mindennek	930
Mennynek királyné asszonya	885
Mennyekzős köntösbe öltözködjetek	373
Mennyországnak királynéja irgalmasságnak	886
Mennyországnak királynéja angyaloknak	885
Menny urnője Mária, kinek	701
Mély imádással köszöntlek	697
Mért busultok jámbor szent asszonyok	611
Mi Atyánk! ki fennt az égben örököl	955
Mi Atyánk, ki fenn az égben uralkodol	944
Mi Atyánk, kit Jézus által ismer	221
Mi Atyánk! ki vagy mennyekben uralkodol	255
Mi Atyánk! ki vagy mennyekben Ur a földön	628
Mi az ember élte e világon	973
Midőn fölbredek, e szókra gerjedek	243
Midőn ott vala szent János	354

Miért hagysz itt már bennünket . . .	943
Mi gyarló emberek, kik e földön . . .	519
Miként dicsőítsem drága nevedet . . .	503
Mily boldog vagy Mária kis háza . . .	723
Mily magasztos szent hajlékod . . .	379
Minden alkotmányok az Urat áldjátok . . .	335
Mindent a nagy világon, nap . . .	429
Mindeneknek alkotója ki földet és eget . . .	283
Mindeneknek öre, világrendszer . . .	253
Minden, ki élsz e gyarló világon . . .	828
Minden lények imádjátok . . .	666
Minden népek nemzetségek . . .	504
Minden nyelvű népek s nemzetek . . .	941
Minden szárad Isten Atyánk . . .	932
Minden szentek, kik az égben . . .	918
Mint a bárány, ha megy vesztőhelyre . . .	592
Mint a szép hűvös patakra . . .	591
Mint a szomjas szarvas siet a forráshoz . . .	860
Mint a pásztorok egykor Betlehemben . . .	682
Mint szeretsz engemet . . .	359
Mióta a világ áll, sok temető . . .	974
Mit jelent az égi szózat . . .	652
Mit óhajtasz, bűnös ember . . .	335
Mondj éneket zengő nyelvem . . .	678
Mondj naponként és óránként . . .	840
Mondjunk dicséretet a szűz Máriának . . .	879
Most az ige testté vált . . .	441
Most az Ur Krisztusnak drágalátos . . .	334
Most lett a kenyér Krisztus testévé . . .	294
Most az Urnak drága teste . . .	292
Most nyomorúlt szolgád folyamodom . . .	294

N.

Nagy alázatossággal Mária . . .	731
Nagy apostol, Tamás neked . . .	922
Nagy bizodalommal hozzád járulunk . . .	850
Nepomuk városa hozta . . .	912

Názárettől Golgotára	582
Nézz keresztény az oltárra ott van	293
Nagy az Ur Isten, nagy ő jósága	644
Nagyasszonyunk Mária im elődbe lép	807
Nagy fölségű szent Ur Isten	256
Nagy Isten áldva tégedet, szivből	284
Nagy Isten! áldunk téged s Urunknak	996
Nagy Isten ereje, Gábriel arkangyal	891
Nagy Isten kedvében,	829
Nagy örömmel s énekléssel	760
Nagy öröm van az egekben	706
Napja Isten haragjának végét	968
Napja fogyott öreg, erődús	971
Názárethbe vonnak szent vágyaim	395
Ne felejtse oh halandó	971
Ne féljetek pásztorok	474
Nektek zöngjenek dél, nyugat s kelet	222
Ne nézzed bűneinket Istenem	223
Ne törd magad, oh én lelkem	380
Neveddel ébredek, neveddel	231
Néma bánat ül az arczon fájdalmában	976
Néma csendes éjszakában	447
Nézz édes Teremtőnk	955
Nézz keresztény! a keresztre	553
Nézz le, lelkünk ára! a magas keresztről	565
Nézz le mennyből oh Mária	816
Nézz le ránk a magas égből	803
Nincsen a ki megsegítsen, nincsen	929
Nincs Istennek oly kegyeltje	224
Nincs más reménységem egyedül	809
Nincs oly elme, ki fölérje	408

Ny.

Nyájas vig farsangi idő	518
Nyisd meg Krisztus kebled mély	690
Nyiljatok meg fényes egek	643
Nyiss eget jaj szavainkra	814
Nyugodjál már virágom	577
Nyujtsd ki mennyből oh szent	830

Oh hadd dicsérni	840
Oh hol keresselek, hol találjalak	582
Oh Istenem, oh égi	284
Oh áldott manna, Ur Jézus teste	332
Oh áldott asszonyunk	847
Oh áldott szűz anya! mennyei	816
Oh bámulj mindenség	717
Oh bosszú napja oh ég	969
Oh boldog Betlehem, áldások	446
Oh bűnös! mért nem sirsz	519
Oh bűnös, mi nagy szerencsés	550
Oh dicsőséges Asszonyság	425
Oh dicsőség szent királya	586
Oh drágalátos szentség	333
Oh drágalátos rózsaszál, tehozzád	411
Oh egeknek nagy királya	298
Oh egek sirjatók kösziklák	580
Oh emeld föl, gyarló nemzet	387
Oh édes Istenem! és minden	274
Oh édes Megváltóm! ne nézd	984
Oh édes mennyből szállott gyermekek	483
Oh égből szállott kenyér	350
Oh élet mannája! oh nagy szentség	328
Oh életünk reménye Istennek	813
Oh én gyászba borult szerencsétlen	737
Oh én szegény földi teremtmény	975
Oh én szép szerelmem én édes	859
Oh én szegény gyarló lélek	227
Oh felkelő fényes nappal	859
Oh fényességes szép hajnal, kit	328
Oh fényességes szép hajnal Mária	426
Oh irgalmas Atyánk! kérve kér	948
Oh isteni titkos mély szentség	325
Oh! Isten hála neked	991
Oh Isten szent fölségedet	182
Oh Istennek frigysekrenye	755
Oh Istennek hív szolgája	624
Oh Istennek végtelen irgalma	434
Oh Istennek szent anyja	854

Oh te édes kedves kiseded	478
Oh Jézusom! én Megváltóm	272
Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus e	306
Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus! oh	541
Oh jőjj el, Szentlélek! kérünk	650
Oh jőjjetek hozzám, kik terhelve	301
Oh ki ez oltáron kenyér szine	329
Oh ki méltó vajjon arra	852
Oh kegyes, szűz jegyes	778
Oh kegyes Jézus szent szíve	684
Oh keresztény ifjúságnak	820
Oh keresztény! egy hónappal	210
Oh keserves jajszó, mindnyájan	975
Oh legszentebb szív asszonya	758
Oh Mária, ékes Eszter	714
Oh Mária, ékes rózsza, nem	708
Oh Mária Isten anyja	795
Oh Mária Istenünknek ép	464
Oh Mária kegyelettel trónod	855
Oh Mária, kegyes védanyánk	773
Oh Mária! kinyilt virág, kit	815
Oh Mária lelkem anyja, hogyha	853
Oh Mária Libánon cedrus fája	849
Oh Mária liliomszál, dicsénekünk	802
Oh Mária! nálad keres néped	845
Oh Mária! malasztok edénye	813
Oh Mária nyisd kebledet	856
Oh Mária, szüzek szüze	738
Oh Mária terjeszd ki	801
Oh megfoghatatlan isteni valóság	659
Oh megfoghatatlan! oh elfogyhatatlan	660
Oh Megváltó kegyes Jézus	962
Oh mily kegyes az Ur Szíve	297
Oh mily szép az ártatlanság	989
Oh mindenség nagy alkotója	686
Oh mindenség Ura, örökkény	935
Oh mit szenvedsz én életem	566
Oh nagy Isten! kit imádva	917
Oh nagy szentség életfája	371

Oh bűn nélkül fogantatott	705
Oh ne búsulj föld árva gyermeke	226
Oh nemes ékes lilium, szép	391
Oh nézd, hogy ki néz le magas	568
Oh örök szeretet nagy mélysége	697
Oh pünkösdek ékes napja	648
Oh szent András nagy apostol	919
Oh szentek szép fénye, bűnösök	641
Oh szent György! e nap, mely	900
Oh szent kereszt áldott fája	570
Oh Szentlélek Isten jőjj el	656
Oh Szentlélek, nagy Ur Isten	653
Oh szentséges, kegyességes Üdvözítő	326
Oh szentséges Mária malasztid	779
Oh szentséges szakramentom	316
Oh szentséges szűz Mária üdvösségünk	411
Oh szép Jézus! ez uj esztendőben	489
Oh szerelmes Jézus neve	506
Oh szerelmes Istenem	306
Oh szerencsés bűnös ember	570
Oh szeretet szent emléke Jézus	345
Oh szeretet nagy munkája	299
Oh szeretetnek csodája	300
Oh szivek királya, szeretet	694
Oh szomorú gyászos napom	986
Oh szűz anyám! add meg	858
Oh szűz Anyánk feléd sietnek	804
Oh szűzek szent szűze Te	857
Oh szűzek szent szűze, Teremtőnknek	782
Oh szűzessége ékessége	710
Oh te ékes liliumszál	212
Oh teremtő Lélek jőjj el	652
Oh Uram, oh Uram! nem vagyok	370
Oh világ bölcs Teremtője	899
Oh világ reménye, malasztok Egek ékessége	777
Oh világ reménye, malasztok Szentlélek	815
Oh világok Ura s Istene	230
Oh zokogd el fájós kebelem	562
Oltári nagy szentség	307
Oh szűz Anyám feléd redül	704

	Oldal
Oltárra nézz! hogy ha nehéz	294
Oltárzsámolyodra leomlom	658
Ott pihen már gyász sirjában	964

Ö.

Öltözzél föl, Isten népe	492
Öltözzetek gyászruhába szent	966
Örök atya áldott fiának	690
Örök Atya, Fiú és Szentlélek	516
Örök fénytengere ki ez arany	905
Örök Isten magas mennyből	961
Örök Király élet kútfeje	676
Öröm napot adott nekünk	467
Örök nyugalmat adj kegyelmes	952
Öröktől választott drágalátos	873
Örülj örvendezz szent Szűz	604
Örülj örvendezz Krisztus	413
Örülj s készülj Sion! ime	713
Örül szíve szent Annának	706
Örülj szűz Mária Atya Isten	397
Örülj Szűz, kit a fölséges	472
Örülj, vigadj lelkem, jó útra	369
Örülj, vigadj tisztaságban	754
Örvendjetek buzgó lelkek	303
Örvendetes olvasóddal, Mária	771
Örvendezve zengjetek	631
Örvendezzetek völgyek és hegyek	424
Örvendezzünk az új évben	484
Örvendjünk Urunk születésén	338
Ősz Simeon! nyisd meg szent	715

P.

Páduai szent Antalról	901
Páduának régi nagy büszkesége	902
Porba hullok, Uram! oltárod	302
Porból ébredt halandó	959
Pásztorok fel éjfél van	473
Pásztorok keljünk fel	474
Pásztorok, pásztorok örvendezve	475

R.

Oldal

Rebegő nyelvemet megindítom	789
Rettenetes áldozat, oh szentséges	392
Rettegve, de mégis bizva	346
Repesnek a gerlék, bugnak a galambok	741
Régi szent próféták jóslati	408
Rólad zengünk, szent Borbála	920

S. Sz.

Seregeknek szent Istene	985
Serkenj fel oh bűnös	874
Sion templomod, szépítsd oltárod	719
Sir az Isten báránya, van e	468
Sírok a te keserveddel	780
Skapuláré királynéja szűz anya	750
Sok bűnömnek terhe nyom	591
Sok csodákkal égi jókkal	926
Sötét éjjel Betlehem tájára	445
Sötét éltünk csillagja	229
Szállj a földre szárnyat öltve	407
Szánakozzunk siró szemmel	525
Szemfedővel leterítve egy árva	963
Szent angyalok dicsősége	888
Szent angyalok, égi karok	305
Szent atyánk! kit Jézus tett	192
Szent asszonyok ne sirjatok	604
Szent buzgalom vonz minket eléd	201
Szent Domonkos rózsák szépe	767
Szentházadba vezet	231
Szent lakodban jött néped	198
Szentháromságnak az én életemet	666
Szentháromság hős bajnokja	892
Szentháromság magas felség	661
Szentháromság oh légy velünk	666
Szentháromság! az, kinek titka nagy	665
Szent István vértanuk szépe	923
Szent János áldunk tégedet	482
Szeretni vágylak oh nagy Isten	285
Szivem szivet, ha cserélnék	698

Szent György vitéz	911
Szent József a buzgó kebel	897
Szent József, a királyok ősvadéka	898
Szent József, szent József	898
Szent Katalin érdemének	919
Szent kegyelmed, oh nagy Isten	251
Szent oltárod előtt állok	222
Szent oltárodhoz járulunk	197
Szent oltárodnak zsámolyára	304
Szent olvasót elvégeztük	775
Szent Miklós! nagy neved	921
Szent nemzetek! keljetek fel	494
Szentséges szűz Anyánk	877
Szent vagy Uram! szent vagy	289
Szent vagy Ur Isten, szent vagy	205
Szent Vendel, Isten szolgája	915
Szerelmes anya! hozzád járulunk	792
Szerelmes édes Jézusom! imádlak	329
Szerelmes Istenem! Teremtőm mindenem	215
Szerelmes Jézusunk! e bőjti időben	207
Szerelmes szűz anyám! hitemnek	883
Szeretlek Isten véghetetlen	267
Szeretlek, oh hogy ne szeretnélek	824
Szeretlek szép Jézus, mert fölöttébb	228
Szeretlek szép szűz Mária	818
Szerettél engemet, szeretlek tégedet	551
Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk	199
Szeresd Jézust a kereszten	523
Szépen szól a kis harang	800
Szép jeles nap, fényes urnap	672
Szép kelet, szép nap	495
Szép liljom bokornak hófehér	783
Szép pünkösdnek ékessége	648
Szép ragyogó napunk támadt	608
Szion templomodat szépítsd	719
Szíved szerelme elhozott a földre	313
Szívem-lelkem eszményképe	777

	Oldal
Szív lélek és nyelv áld	817
Szomoruan zug a harang	949
Szólt az örök irgalom	724
Szörnyű zsarnok a halál eltipor	976
Szűzeknek szent szüze, szűzeknek	798
Szűzeknek szent szüze, igazság	784
Szűz liliomszál, melynek	805
Szűz Mária, életfája	787
Szűz Mária e világra nekünk (ujabb)	478
Szűz Mária e világra nekünk (régí ének)	477
Szűz Mária ékes rózsa	413
Szűz Mária, hazánk reménye	831
Szűz Mária, Jézus anyja	784
Szűz Mária méhe gyümölcsének	315
Szűz Mária nevenapján örvendezzetek	762
Szűz Mária sietséggel indula	747

T.

Te engem szerettél édes Jézusom	989
Tehozzád menekszem oh	556
Tehozzád sietünk, mint szűz	871
Tehozzád óhajtunk, Jézus mí	832
Tehozzád Szűzanyánk	940
Te kised mily nagy jót nyertél	989
Tekints Uram kérésünkre	962
Te mindennél ékesb szűzek	840
Tengernek csillaga, Istennek	827
Teremtő Lélek! szállj mi ránk	651
Testté lett szent Ige! Jézusom	345
Te vagy földi éltünk vezércsillaga	812
Téged áldunk és dicsérünk	786
Téged áldunk és dicsérünk, téged	992
Téged Isten dicsérünk, imádvá	994
Téged Isten magasságban	994
Téged Krisztus Atya fénye	893
Térdet hajtvá imádunk, Jézus	696
Térdet s fejet hajtvánk, nyujtván	202

	Oldal
Térdre esvén leborulok előtted	324
Tiszta szívből örvendj, oh	727
Tiszteljük N. N. a mai nap	895
Titkos nagy áldozat, Istennek	363
Tizenkettő az óra! vigyázz e szóra	454
Tündöklök ma Krisztus diadala	616
Tündöklő csillaga	618

U.

Ujesztendő kezdetével a kis Jézust	489
Uj fény derült a hajnalra	621
Uj szövetség ékessége	323
Uj szövetség frigyszekrénye	704
Uram Jézus! áldd meg	206
Uram! hittel s szeretettel lépek	322
Uram Jézus légy velünk	257
Urangyalát végzi a kis Bernadett	797
Ur Jézust, ki leszállt üdvünk	317
Ur Jézus szent szíve hű imádására	683
Urunk Jézus szülője	939
Utat jelöltél Istenem, hogy küzdve	235

Ü.

Üdvözítőnknek szent anyja mennyeknek	885
Üdvözölve légy szent hitünk	318
Üdvösség napja kelt Betlehemben	449
Üdvösségünknek hajnala, bűnös	400
Üdvözlünk hív angyalok	889
Üdvözítőnk született, örvendezzetek	459
Üdvözölt légy oh Nagyasszony	819
Üdvözlégy áldott légy, szent	340
Üdvözlégy drága nap, napoknak	598
Üdvözlégy ezerszer mennyei fölség	381
Üdvözlégy égi király, ki halállal	618
Üdvözlégy édes Jézusunk	343
Üdvözlégy Istennek választott edénye	399
Üdvözlégy Jesszének ékes oltoványa	730
Üdvözlégy Jézusnak szentséges	684
Üdvözlégy Krisztusnak drága	348
Üdvözlégy szent József	910

	Oldal
Üdvözlégý Krisztus teste	321
Üdvözlégý malaszttal teljes kegyelemmel	725
Üdvözlégý malaszttal teljes Isten előtt	726
Üdvözlégý Mária! így köszönté	798
Üdvözlégý Mária! Isten szülõje	709
Üdvözlégý Mária, tengernek csillaga	788
Üdvözlégý Mária! tiszta szent szûz	799
Üdvözlégý Mária! kit az Isten	843
Üdvözlégý Mária magas	855
Üdvözlégý Mária! malaszttal vagy teljes	828
Üdvözlégý megváltó	515
Üdvözlégý oh angyaloknak	842
Üdvözlégý oh áldott drága	339
Üdvözlégý oh drágalátos nagy	349
Üdvözlégý oh drágalátos Krisztus	319
Üdvözlégý oh életfája	732
Üdvözlégý oh Jézus anyja	392
Üdvözlégý óhajtott vendég	435
Üdvözlégý oltári szentség	341
Üdvözlégý pünkösdi királyunk	655
Üdvözlégý százezerszer imádtassál	310
Üdvözlégý százezerszer, kegyes	826
Üdvözlégý szent Anna Jézus	908
Üdvözlégý szent Anna szûz Mária	907
Üdvözlégý szent János, Krisztus	924
Üdvözlégý szent szûz! teljes stb. Gábriel	405
Üdvözlégý szent szûz! stb. így köszönté	428
Üdvözlégý szent test, szûztól	327
Üdvözlégý szép szûz Ara	825
Üdvözlégý szép szûz Mária	824
Üdvözlégý szûz Anyánk	786
Üdvözlégý üdvösséges ostya	296
Üdvözlégý világ megváltója	209
Üljük meg, oh dívek! oltárnak	677
Ünnep van ma földön	612
Üstökös jár a kék égen	499

V.

Vad Heródes, durva zsarnok	499
--------------------------------------	-----

	Oldal
Választottak gabonája az oltári	347
Vedd kedvesen áldozatunk	884
Vedd szívemet neked adom	455
Vége van már mindenek	571
Végzetetlen fölség, elrejtett	340
Vértanúknak királynéja! örvendezhetsz	620
Világ büszke fia! jer elmélkedj	973
Világ jótevője! Szentélyednek	234
Világ örök csodája! hozzád	819
Világ Ura! hozzád jöttem	232
Virágzik már a pálmafa	587
Virágos kert Mária! kinek	827

Z.

Zajló tenger ez az élet	233
Zálogát adtad, oh Jézus örök	350
Zeng a szentek glóriája	756
Zeng az öröm riadó feltámadt	614
Zengjed nyelvem, zengd naponként	812
Zengj éneket keresztény	602
Zengjünk Jézus szent nevének	508
Zöldelő virágszál, vagy te oh	740
Zöngedező ének-szóval, keresztények	371
Zug a harang gyász dalt	963
Zsarnok oly népektől	509
Zöld koszorus természetnek	818

